

ART LIMES
KÉPZŐMŰVÉSZEK A FELVIDÉKEN II.

2021.6/2

TATABÁNYA

TARTALOM • 2021.6/2

2. PORTRÉGALÉRIA (SZ—Z)

- 109 Fecsó Szilárd: Hová tűnnek? Szunyog Júlia – A természet, a hagyomány és a tér
- 115 Louise Clift: A legfőbb inspirációt a digitális grafikáim jelentik. Szűcs Gábor üzenetei
- 119 Reczai Lilla: Gyermeki rajongás és komolyság. Török Bianka illusztrációi
- 121 Nem létezik olyan kreatív műhely, ahol ne szólna zene! Beszélgetés Török Biankával
- 127 Sirbik Attila: A kontextus alakítja a festmény tárgyát. Interjú Vámos Jánossal
- 133 Zeman-Juhász Éva: Korrupt pénzek, politikusok, tüntetőtáblák, biblia és zombik. Zeman Zoltán munkásságáról

3. GALÉRIA – MŰVÉSZTELEP

- 139 Farkas Veronika: A katonatemplom – Limes Galéria, Révkomárom
- 143 Uszky Tekla: „A művésztelep már az életünk részévé vált”, Somorja
- 153 Uszky Tekla: Egy közösségteremtő művésztelep, Somorja
- 159 Juhász Katalin: Helyzetek a természetben. (IN SITU)

4. INTÉZMÉNYEK – EGYESÜLETEK

- 163 Majel – Magyar Jelenlét Háza, Kassa
- 167 Rovás Csoport, Kassa (Szemlélet és magatartás)

5. KISLEXIKON/ÉLETRAJZOK

6. INFORMÁCIÓK

Fecsó Szilárd

HOVÁ TŰNNEK?

A TERMÉSZET, A HAGYOMÁNY ÉS A TÉR

Szunyog Júlia fiatal szobrászművész önálló tárlata *Hová tűnnek?* címmel 2017. szeptember 15-én, a Királyhelmeci Művelődési Központ kistermében került megrendezésre, ahol elsősorban szobrait, plasztikáit, installáció jellegű munkáit tekinthették meg az érdeklődők, de a kiállítás részét képezték rendhagyó „grafikai” nyomatai is.

A tárlat címe izgalmas kirándulásra invitálja a nézőt a formák, gondolatok labirintusába, mely az elmúlás örök kérdéseivel „provokálja” a szemlélőt. Itt természetesen nem a kiállított alkotások vizuális nyelvének direkt vagy indirekt provokációjáról van szó, mint a dadaisták vagy a bécsi expresszionisták esetében, hanem sokkal inkább egy olyan folyamatról, amely a nézőt arra ösztönzi, hogy összefüggést találjon a tárlat címe, tartalma, esetleg saját léte között. Elgondolkodjon a kiállított tárgyak egymáshoz és hozzánk fűződő viszonyáról – a feltett kérdésre asszociálva. A kiállításon bemutatott alkotások nem pusztán illusztrációi a gondolatnak, sokkal inkább olyan lenyomatok, amelyek gondolkodást, a lét és a nemlét problémakörének továbbgondolását provokálják a nézőben.

Szunyog Júlia 1991-ben született Rimaszombatban. Gyermekkorá, élményei teljes egészében szülőföldjéhez, a Bodroghözhoz kötődnek, ahol felnőtt. Ez a szeretet s egyben elkötelezettség adja műveinek egyik fontos dimenzióját. Alapiskolai tanulmányait Királyhelmecen, a középiskolát a kassai Márai Sándor Gimnázium művészeti osztályában folytatta. 2016-ban diplomázott a Magyar Képzőművészeti Egyetem szobrász szakán. Mesterei Menasági Péter, Kő Pál, Sallai Géza és Gálhidy Péter voltak. Az egyetemi évek alatt fontos állomás volt számára Kolozsvár – itt részben folytatta a már megkezdett utat, kísérletezett természetes anyagokkal, a „talált tárggyal” mint művészeti, esztétikai és egyszerűsített gondolati objektummal, ugyanakkor felfedezte magának a követ, mint médiumot, amely

monumentalitást kölcsönöz munkáinak. Csoportos kiállításai Borsiban, Tornán, Csécssett, Debrecenben, Budapesten, Kolozsvárott, illetve Királyhelmecen voltak. Első önálló kiállítását 2014-ben Esztergomban (*Fészek*) láthatta a közönség. Jelenleg Budapesten él. Szunyog Júlia művei is sajátos válaszokat adnak a művészet néhány „örök” problémájára: „hogyan lehet ábrázolni a testet, amely a lélek földi burka”; hogyan lehet tetszeni a közönségnek, s ugyanakkor értékesnek és korszerűnek maradni; a realitás vagy az idealitás határozza-e meg az értékeinket... De a művekben a lét és a nemlét örök problémája is visszhangzik: mi marad utánunk, mivé válunk, mi marad meg bennünk az előző generációból és mi marad meg belőlünk a jövő generációiban. Felismeri-e az ember a helyét a világban, ráébred-e az alkotó, hogy része a mindenségnek, és felismeri-e a tényt, hogy a természet nem csupán nyersanyagforrás. A természet ismerete, mint az önismeret fontos lépcsőfoka Szunyog Júlia művészetének, ez adja alkotásainak alapattitűdjét. Művei a természettel összhangban, azzal szoros kapcsolatba hozva születnek. Művészetének három alappillére van: a természet, a hagyomány és a tér.

A természet, mint kifogyhatatlan erőforrás, inspirációs közeg nemcsak a formáiban, hanem az anyaghasználatában is tetten érhető: a kövön és a fán kívül gyakran használ talált csontokat, uszadékkfát, mezei virágot, fűzfavesszőt, szőlőtövet, madártollat stb. Formái a természetes, organikus formákat követik: spirált, kagylót, csigát, tölcsért. Konceptióként jelenik meg nála a talált tárgy felhasználása, beépítése a kompozícióba. Saját megvallása szerint a talált tárgy beépítése összefüggésben van az ember ősi vadászó-gyűjtögető életösztönével. A kompozíció építésénél viszont talált tárgyként nem csak természetes anyagokat használ, hanem például posztamensként használja a betont, amely így feszültséget hoz létre a kompozícióban.

Cím nélkül

Torda íze

Irodalmi Szemle

2018 – borító belső

Szunyog Júlia művészetében egyszerre többféle hagyomány kumulálódik vagy akkumulálódik. Az egyik ilyen jelentős hagyomány a táj, különösképpen a Bodrogló, tágabb értelemben a Felvidék. A *Foghegy* című alkotása egy tardosi vörös márványból készült szobor, amely egy talált marhafog felnagyított, átfogalmazott változata. A művész szavaival: „A fog külső része a gyökerekkel együtt, mint befoglaló forma megmaradt, de az őrlőfog felszínét otthoni, felvidéki tájak domborzatára emlékeztető plasztikává alakítottam.” Lábakon járó mesés táj. A felvidéki táj sziluettjének tudatos beépítése jellemző *Tájdombormű* című művére is, másik alkotásán a Szádelői völgy formái ismerhetők fel. A hazai táj – vagy legalábbis annak egyes elemei – indirekt módon is megjelennek munkáiban: *Tölcsér* című alkotása a Bodrogló erdeiben gyűjtött nyírfakéreg-lemezekből készült.

A különböző képzőművészeti hagyományok szintén beépültek művészetébe. Saját bevallása szerint is sok ihletforrása van. Szorosan kötődik olyan huszadik századi és kortárs művészeti irányzatokhoz vagy inkább eljárásokhoz, megoldásokhoz, mint például az earth art, a land art, az environmental art vagy a nature art. A kötődés elsősorban gondolati, inkább megerősítés a művész számára. De a klasszikus avantgárd hagyománya – a talált tárgy, a dadaistáknál a ready made, a szürrealistáknál az objet trouvé – éppúgy megjelenik munkáiban. Az utóbbinál a természet alakította, véletlenszerűen talált tárgy titokzatossága, meseszerűsége kerül előtérbe. Ezzel a fajta titokzatossággal, már-már szürreális élménnyel telítődnek munkái. A talált tárgyakat is többféleképpen használja: vagy mintaként (*Kagyló, Csigolyák, Foghegy, Fogamzás*), kőből kifaragva, vagy beépítve egyes munkáiba (*Jégvirágos őrizetlen, Avar, Tölcsér*). Munkáinak fontos része továbbá a kézműves hagyomány: a szövés technikák, a varrás. Az *Avar* című munkájában a szentjánoskenyérfa természetét öltötte össze aranyszínű cémnával.

Az irodalmi hagyomány, mint inspirációs forrás is fontos szerepet tölt be a művész alkotói folyamatában. A *Jégvirágos őrizetlen* című munkájának ihletforrása Baranyovics Boris, párkányi születésű fiatal költő egy soros verse: „*Nekideregve a rádió*

szármához.” Szunyog Júlia így jellemzi munkáját: „A Jégvirágos őrizetlen egy tihanyi erdőben talált állati kulcsocsonton áll, amibe két zsákvarrótűvel átszúrt festett uszadékfa darabjai vannak beleillesztve. Ez a kerítészerű forma idézi a rádiót, a csontdarabra rézdróttal illesztett további uszadékfák pedig a szárnyat.”

Munkáinak harmadik pillére a tér. „A 20. századi képzőművészet egészére jellemző egyfajta újragalmazódási folyamat. Állandóan önelemeztve keresi önmaga meghatározását, hogy aztán a meghatározott kereteket azonnal kitágítsa” – így foglalta össze diplomamunkájában a művész azokat a folyamatokat, művészeti átalakulásokat, amelyek a szobrászatra is jellemzőek. Az installáció, mint képalkotási technika vagy mint műfaj a tárgy és a tér viszonyára épít. Ennek speciális változata a helyspecifikus installáció (site specific art), amelynek lényege, hogy a művész egy adott térre szabja alkotását, figyelembe véve annak előnyeit, hátrányait, szimbolikus és társadalmi jelentőségét. Így tér és tárgy együtt alkotnak egészet. A *Tölcsér* című installációja egy konkrét térben kap igazi értelmet, ahol a kiállított objektum organikus formáját az épület kupolájából beáramló fény tölti meg igazi étellel, ezzel hozva létre a negyedik dimenziót munkájában. Az installáció eredeti helye a budapesti Epreskert, a Kálvária épületében, ahol egy mennyezeti körablakon át kap fényt a terem. Az, hogy a néző a tölcsér alá állhat, annak részévé válhat, érdekes interaktivitást hoz létre tárgy és szemlélője között. Ebben a kontextusban a tölcsér csupán egy eszköz, amelyen keresztül az alatta álló ember megtöltezhet a Fénnyel.

Ha egészében nézzük Szunyog Júlia tárlatát, nem hagyhatjuk figyelmen kívül azt a tényt sem, hogy a kiállított alkotások szimbolikus jelentéstartalmak hordozói is egyben: az összefonódó gerincek a termékenységre, nemi aktusra, a helyspecifikus installációban ciklikusan váltakozó napfény ritmusa az emberi élet ritmusára, a belső fényre utal, a fészek és a kagyló a női princípium hordozója, utóbbi egymásra rakódott mészrétegei az emberi élet rétegződésének szimbólumai is lehetnek. Különböző lenyomatokat látunk – valóságosan és

Utunk2, 2018

Irány 3, 2018

Jégvirágos őrizetlen, 2014. Fa, csont, 25 x 30 x 20 cm

szimbolikus értelemben véve is. Rendhagyó „grafikai” lenyomatai tulajdonképpen lepkék, darazsak, legyek valóságos lenyomatai, de bodzabogyó, bodzavirág vagy más termés lenyomatait is látjuk, amelyeket a művész grafikai présgép segítségével rögzített a papíron – megőrizve valamit belőlük, mielőtt teljesen elporladnának. A nyomathoz nem tesz hozzá semmit, nem magyaráz, vagy nem beszél bele a jelenségbe dolgokat, amelyek nincsenek benne, hanem inkább kiemeli a valóságból részleteket. A kiállítás címében szereplő metafizikai párhuzam mögött felfedezhető irányultság, konceptuális tett: az emberi lét végső kérdéseivel, az eddig megtett úttal foglalkozik. Részesei vagyunk a teremtésnek, egy nagy univerzumnak, amelyben mi magunk is lenyomatok vagyunk. Egész emberi tevékenységünkkel, gondolatainkkal mi is lenyomatokat hozunk létre. És ez nagy felelősség is egyben, és nem mindegy, mi marad utánunk.

Tölcsér, 2016. Nyírfakéreg, 245 x 2450 x 245 cm

Maszkok – kiállításrészlet

Szűcs Gábor – kiállításon

Urca, 2021, 200x150 cm

Kiállítási plakát, 2017

Louise Clift*

A LEGFŐBB INSPIRÁCIÓT A DIGITÁLIS GRAFIKÁIM JELENTIK

SZÜCS GÁBOR ÜZENETEI

- *Mondjon pár szót magáról.*
- Általános iskolás koromban alapszintű művészeti oktatásban részesültem. Miután elvégeztem a művészeti iskola második fokozatát, számítógépes és klasszikus, kézzel rajzolt animációt tanultam egy pozsonyi középiskolában. 2017-ben diplomáztam a Pozsonyi Képzőművészeti Főiskolán. Mindig is érdekelt a digitális grafika, a videók és az animáció, régebben különféle eseményeken, koncerteken és élő előadásokon dolgoztam vizuálusként.
- *Mi inspirálja, és hogyan épül fel önnél az alkotási folyamat?*
- Az ihletet különféle témákból merítem. A természet nagyon fontos számomra, hasonlóképpen az események, a könyvek, az utazás, az emberek és a zene, de a legfőbb inspirációt többnyire a digitális grafikáim jelentik. Az utazás a szenvedélyem, és utazás közben számos fényképet készítek, hogy részletesen emlékeztessenek a helyekre, amelyeket láttam, ezeket azután felhasználom a műveim megalkotásához. Néha szoftver segítségével dolgozom a fotókon, eltorzítom őket, játszom a képekkel. Az eredmény sokszor nagyon különbözik az eredetitől. Szeretek többféle technikát használni, például akrilt, olajfestéket, festékszóró pisztolyt és airbrushot sok vízzel.
- *Mi a kedvenc témája és miért?*
- Élvezem a digitális grafika, az animáció és a videók nyújtotta lehetőségeket és azt, ahogyan ezek összekombinálhatóak az elektronikus zenével. Témáim igen széles spektrumon mozognak.
- *Mennyi időt vesz igénybe egy alkotás elkészítése és hogyan zajlik az egész folyamat? Szeret egyszerre több művön dolgozni?*
- Igen, több képet festek egyszerre. Vastag festékrétegeket viszek fel, amelyeknek idő kell, hogy megszáradjanak, és ez azt jelenti, hogy egyes festmények akár több héten át is készülhetnek.
- *Kik vannak önre a legnagyobb hatással és mely művészek inspirálták munkája során?*
- Nagy hatással vannak rám a kortárs német, amerikai, brit és román festők, mint Albert Oehlen, Daniel Richter, Hubert Scheibl, Julian Schnabel, Marcus Jansen, Peter Doig, Justin Mortimer, Michael Borremans, Radu Belcin, Adrian Ghenie, Bodoni Zsolt. Természetesen szeretem a barokkot és Caravaggio például hatalmas inspiráció számomra. Azt mondanám, hogy New York is óriási hatással volt alkotói munkámra, és Jean-Michel Basquiat, Mark Rothko, Barnett Newman és James Turrell munkái rendkívül inspirálóak voltak.
- *Miből tudott ihletet meríteni és hogyan tudott lendületben maradni a járvány idején?*
- Az első országos kijárási tilalom kezdetekor vidékre költöztem, ahol átadtam magam az elszigeteltségnek és a csendnek. Amikor úgy döntöttem, hogy folytatom a munkát a projektjeimen, minden nap bejártam a stúdiómba, ahol pedig volt időm a munkámon elmélkedni. Sok időt töltöttem olvasással is, így elkerültem a káoszt és sikerült kialakítanom egyfajta rendet vagy saját valóságot. Az egyetlen dolog, ami hiányzott, az utazás volt.

• • •

Szücs Gábor Somorján élő és alkotó multidiszciplináris művész, festőként, tanárként, vizuálusként és videomapping művészként dolgozik. A Pozsonyi Képzőművészeti Főiskolán szerzett diplomát. Számos díjat nyert Hollandiában, Magyarországon, a Cseh Köztársaságban és Oroszországban.

Gábor festményei különböző témákról hordoznak üzeneteket: komputertechnológiáról, természetes földi tájakról és földönkívüli világokról. Inspirációforrása az univerzum. Festményei absztraktnak tűnnek, de a címük mást sugall, felváltva irányítva a figyelmet a valóságos térre és a kibertérre. A képek téként jelennek meg, amely különféle üzeneteket tartalmaz.

* (Louise Clift a Tyrrell Art Gallery, Cambridge, UK vezetője/tulajdonosa)

Sierra, 2021, 105x95 cm

Sepulcrum, 2021, 105x95 cm

Zhem, 2021, 140x120 cm

Seer, 2021, 105x95 cm

Mondanivalóját a részletekben rejti el, a valóság és a formák eltorzításával fejezi ki. A torzítás egy változtatás, csavar vagy nagyítás, amely folytán valami másnak tűnik, mint amilyen a valóságban. Eltorzítani lehet képet, videót vagy akár gondolatot is. A tudatos formabontás pontatlan formákat hoz létre. Ennek eredményeként a figyelem arra összpontosul, ami egy kaotikus elmében összegyűlt információ többletnek tűnik. A káosz mögött valójában gondosan szervezett ismétlődő struktúrák vannak. Ezeket a véletlen teremti, amely fluktuáló természettel ruhazza fel őket. E struktúrák ihletői a sérült fájlok, számítógépes vírusok és „digitális baktériumok”. Ez egy instabil és állandóan változó folyamat.

Fordította: Forgács Ildikó

Cervo, 2021, 80x70 cm

Appaition, 2021, 105 x 95 cm

Corna, 2021, 80x70 cm

Monika Kompaniková: Toddler Punk, 2019. Török Bianka illusztrációval

Reczai Lilla

GYERMEKI RAJONGÁS ÉS KOMOLYSÁG

TÖRÖK BIANKA ILLUSZTRÁCIÓI

1991-ben született Érsekújváron, grafikusként és illusztrátorként dolgozik, a METU-n végzett (Budapesti Metropolitan Egyetem), igazi állatbarát, vagy talán még inkább állatrajongó. Gyermekkorában állatorvos szeretett volna lenni, igaz ez nem valósult meg, de az állatok örök inspirációforrások maradtak számára. Az első könyv, amelyet illusztrált, a *Toddler Punk* című mesekönyv volt, amelynek köszönhetően a figyelem központjába került, mint felvidéki illusztrátor. Kihívásként tekintett erre a munkájára, és nagyon jó érzéssel gondolt vissza rá. Bianka végzettségét tekintve grafikus, de elmondása szerint illusztrálni mindig is jobban szeretett. *„A grafika kötött szabályrendszerre, míg az illusztráció sokkal szabadabb ívet követnek, nincs annyira megkötve az ember keze, szabad kreatívna lenni és szárnyalni, sőt néha kötelező is. Valahol mindkettő vagyok egyszerre: grafikus és illusztrátor is.”* Van olyan helyzet is, amikor az illusztráció találkozik a grafikával, ez a legszerencsésebb opció. Bianka először skicceket készít, hagyományos úton – ceruza és rajzlap –, majd a modern technikához folyamodik, és digitális rajztáblán alkot. A pasztellszínek állnak hozzá közel, nem szereti a túlságosan lesarkított, túl színes alkotásokat, de mindenki másért van

oda, s ez a szép az egészben. Úgy érzi, rendelkezik egy már kiforrott stílussal, de ez nem jelenti azt, hogy ne menne át folyamatos változásokon. Mindig talál valami újat, érdekeset, sőt különlegeset. Legutóbbi munkája Kovács Barnabás *Az erdei karácsony* című mesekönyve. Bevallása szerint már a kézirat első olvasására beleszeretett ebbe a történetbe.

„Az állatok nevei teljesen levettek a lábamról, már akkor tudtam, hogy ez egy nagyon jó projekt lesz! Mindig próbáltam megtalálni az egyensúlyt a gyermeki rajongás és a komolyság között. Viszont kislányos örömmel mutattam meg a páromnak az illusztrációimat: »Nézd, rajzoltam egy sapkát a gúnámnak!«

A folyamatos felkérések mellett Bianka időnként még nagyobb kihívásokba is belefog, például a Gorlo Volka nevű zenekar egyik zeneszámát alkotta meg videoklipként. Szeretné a tehetségét minél nagyobb közönség elé tárni, hiszen élvezi, amit csinál.

Török Bianka Illusztrációja
– *Misztikus utazás/Karnevál*, 2018

Diana Mašlejová-könyv illusztrációja

Misztikus utazás, 2018

NEM LÉTEZIK OLYAN KREATÍV MŰHELY, AHOL NE SZÓLNA ZENE!

BESZÉLGETÉS TÖRÖK BIANKÁVAL

Török Biankát egyre gyakrabban említik a felvidéki zenekarokkal kapcsolatos munkái miatt. A tehetség, rendkívül aktív tervezőgrafikust kérdeztük a kezdetekről, alkotási folyamatokról és a hazai zenei életben betöltött szerepéről, gondolatairól.

– Van emléked az első alkotói próbálkozásaidról?
– Nagyon sok emlékem van. Gyerekként a testvéreimmel sok bábjátékot készítettünk papírból, aztán kitaláltunk egy mesét, és előadtuk a szüleinknek, de kifestőket, rejtvénykönyveket is készítettem. Amire határozottan emlékszem, az egy törphatározó kis könyv volt. Nagyon megmaradt a hangulata: amikor készítettem, mamánál voltunk, nyár volt, és a mama pamutjaiból kötöttem össze kis könyvvé. Ez valahol talán még meg is van.

– Ez hány éves korodban volt?

– Öt-hat éves lehettem.

– Az „ügyes rajzoló” közé tartoztál? Lógtak alkotásaid az iskola falújságján?

– Szerettem rajzolni, de nem emlékszem olyanra, hogy bármelyik alkotásom kiemelkedő lett volna, vagy hogy lógott volna a falújságon...

– De mégis mikor, hogyan született meg a döntés, hogy végül a képzőművészetet válaszd hivatásul?

– Nagyjából a középiskolában jöttem rá, hogy nem tudom elképzelni magam más területen, és ez az, amit mindenképpen folytatni szeretnék. Szerencsém volt abban is, hogy a szüleim ezt már hamarabb látták és ebbe az irányba terelgettek.

– Ez érdekes egyébként, mert a művészi pálya a mai nézőpontok szerint nem tartozik a biztos megélhetést biztosítók közé – sosem került szóba, hogy valami „piacképesebb”, reál-jellegű végzettséget szerezz magadnak?

– Dehogynem, szerintem ez a dilemma mindig felmerül egy művészi szakma választása előtt. Sőt, amikor én kezdtem, nem is volt annyira felkapott a grafikai szakma, mint most. Tehát valamennyire

nálunk is terítéken volt a téma, de szerintem a szüleim is látták, hogy valamilyen kreatív munkát kell végezni, beletörődtek, majd támogattak. Nagyon hálás vagyok, hogy az lehet a munkám, amit szeretek.

– Budapesten jártál egyetemre, de miért pont a METU (Budapesti Metropolitan Egyetem) mellett döntöttél? A MoME (Moholy-Nagy Művészeti Egyetem) nem jött szóba?

– A középsuli után egyáltalán nem volt meg a kellő tudásom ahhoz, hogy felvegyenek egy képzőművészeti egyetemre, így előbb elvégeztem egy kétéves OKJ-tanfolyamot, és utána jelentkeztem a METU-ra illetve a Képzőművészeti Egyetemre. Akkor még nagyon szerettem volna díszlet- és jelmeztervező lenni, de sajnos nem jutottam be, viszont a METU-ra felvettek, megtetszett, így aztán nem próbálkoztam máshol. A MoME valahogy soha nem jött szóba.

– Mikor alakult ki benned ez az érzés, hogy az illusztráció „menni fog”?

– Nem tudtam, hogy menni fog-e – csak azt, hogy jobban érzem magam, ha illusztrálok. Tervezőgrafika mesterszakon, képalkotás specializáción végeztem, ami szerintem szintén eléggé különbözik az illusztrálástól. Illusztrálni nagyjából két éve kezdtem el, de már régóta éreztem, hogy ez vonz jobban.

Nem bántam meg, hogy végül nem lettem sem díszlet-, sem jelmeztervező. Az ilyen irányú törekvéseimet, kreativitásomat ki tudom élni a pop-up készítésben vagy a hobbyvarrogásban.

– Rendkívül aktív grafikus vagy, van esetleg olyan munkád, amire különösen büszke vagy, esetleg nagyon kedves a szívednek?

– Ha állatos témáról van szó, akkor az szinte biztosan kedves lesz, de ha szeretnék kiemelni egyet, amire büszke vagyok, az a diplomamunkám.

Veszélyeztetett állatokról készítettem egy társasjátékot. Szeretem a dolgokat a tervezéstől a kivitelezésig végigcsinálni. Jó érzés, amikor elkészül. Ennek a munkámnak egyébként sok másikat köszönhetek, köztük van pl. Toddler Punk és a Kvapky na kameni c. könyv, amihez felkértek 26 illusztrátort, köztük engem is, ezt nagyon megtisztelőnek tartottam.

– *Zenészek, zenekarok sokszor éveket töltenek el azzal, hogy megtalálják a saját hangjukat, a „sound”-ot, neked viszont fiatal korod ellenére kiforrott, mégis egyedi rajzstílusod van. Laikusként nehéz szavakba önteni, ennek ellenére nagyon jellegzetes, „törökbi-ankás”. Hogyan sikerült kifejlesztened?*

– Ezt már sokan mondták egyébként, hogy van egy jellegzetes „bius” minden rajzomban, de bevallom őszintén, én nem látom úgy, mint egy külső szemlélő, sőt, nem mernék olyat mondani, vagy állítani, hogy megtaláltam vagy kiforrott volna a stílusom. Szerintem ez egy picit csalóka, ördögi kör, mert amikor már azt kezdem érezni, hogy kezdem megtalálni, egyszerűen csak megunom vagy vágyom valami újra – ilyenkor ki is próbálok egy új eszközt vagy stílust – de végül úgyis visszatérek. Nehéz ezt megfogalmazni, mert igazából pont azt irigylem másnál, hogy ezt már megtalálta – de ha közelítek felé egy

saját stílushoz, akkor meg újat szeretnék. Mondok egy példát – amikor a Toddler Punk című könyvön dolgoztam, és a felénél tarthattam, nagyon szerettem volna inkább egy teljesen új stílusban újrakezdeni – de arra már természetesen nem volt idő. Több rajzommal is így vagyok. Ilyenkor az zökkent ki, hogy tőlem egy teljesen idegen stílussal kísérletezem. Amiből viszont nem tudok, és talán nem is szeretnék kilibbenni, azok a jól bevált színeim.

– *A szakmai Instagram-oldalad szép, letisztult, és az illusztrációk mellett megjelenik egy-egy zenei témájú dolog, pólóterv a Jóvilágván zenekar számára, az Estendón zenekarnak is terveztél egy EP-borítót, nem is beszélve a Toddler Punk-ról. Hogyan kerültél közel a zenéhez? Tudatos döntés volt?*

– A Toddler Punk volt az első könyvem, amit illusztráltam, és mondhatni azóta meg sem állok. De azt csak a minap tudatosítottam, hogy jó pár munkám a zenéhez köthető, és ezek között ott vannak a kedvenc zenekaraim is, amire szintén büszke vagyok – szóval kicsit sem tudatos, de örülök neki. Általában az ismerőseim által jutnak el a munkáim mindenfelé – úgy tűnik, sok zenész van közöttük.)

– *Épp a napokban látott napvilágot egy nagyobb lélegzetvételű munkád, a Gorlo Volka zenekar **Panasz** c. dalának klipje. Tudnál mesélni róla, hogyan találtatok egymásra?*

– A zenekar tagjaival már régóta ismerjük egymást, követjük egymás munkásságát. Meli számára fontos szempont volt, hogy felvidéki embereket szólítson meg a klip elkészítéséhez, így jutott el hozzám. Novemberben jött a felkérés, ami nagyjából így nézett ki: Szia Bius, azt szeretném kérdezni, hogy készítettél-e már valamikor klipet vagy animációt? Nem. Oké... El tudnád vállalni nekünk? El. Hát így... :D Örültem a felkérésnek, annak ellenére, hogy még tényleg nem készítettem ilyen jellegű munkát. Kihívásként tekintettem rá.

– *Mennyire tudtad beleélni magad a munka során a mondanivalóba, mennyire befolyásolta a kreatív folyamatokat a dallam és a feldolgozás?*

– Fontos a beleélés. Az első lépés az volt, hogy a saját értelmezésem szerint leírjam a gondolataim. Nekem az első benyomásom a versről az volt, hogy ez egy ima, fohász, sőt számonkérés, ha úgy

Diana Mašlejová könyvének illusztrációja

Török Bianka illusztrációi: Misztikus utazás, 2018

PERIGO (Mentsd az irhád)/társasjáték/, 2017. Szén, akril, digitális rajz

Lost in Bratislava/Elveszve Pozsonyban, 2020

tetszik. A következő lépés pedig az volt, hogy kiemeljem azokat a szavakat, részeket, amit vizuálisan el tudtam képzelni. Ezeket végül egyszerű formákra bontottam: egy bolygó, egy kézre... Hogy ezt milyen kontextusban és stílusban ábrázolom,

folyamatosan alakult a készítés közben. Csak abban voltam végig biztos, hogy Pilinszkyvel kell, hogy kezdődjön és végződjön, ezzel jelezve, hogy ez az egész benne játszódik le, mégis valahol egy magasztos helyen járunk.

– A vers, dallam és vizualizáció háromszögében ez a magasztos hely inkább a mondanivalóra vagy a dallamra épült vagy hagyta, hogy a képek vezessék, gondolkodtassák el a nézőt?

– Igazából az én szubjektív elképzelésemre épült, mert a mondanivalóját mindenki máshogy értelmezi, ezért is nem építettem egy konkrét történetet köré, inkább vigyék el a képek a nézőt. Szerintem nem is fontos mindig, hogy ezeket a dolgokat rögzítsük.

– Mi okozta a legnagyobb nehézséget, vagy mik voltak a buktatók? És mi volt az, ami tényleg meg-simogatta a lelked?

– A legnagyobb nehézség a kivitelezés volt, a módszer megtalálása... Az első hónap csak azzal telt, hogy megnéztem egy csomó oktatóvideót, és alapszinten megtanultam egy pár program kezelését. Először a stop-motion megoldást választottam. Sajnos egy idő után elakadtam benne, és az ötleteim is elfogytak. Ekkor jött egy teljesen új megoldás, hogy gépben készítem el, „frame-by-frame” megrajzolva. Kicsit aggódtam, hogy mit fognak hozzá szólni a tagok, hogy teljesen előlről kezdem az egészet, de szerencsére ők is látták, hogy ez így sokkal szebb lesz. Nagyon türelmesek voltak és végig biztattak, amiért örök hálám nekik. Az a rész volt mindig a kedvencem, amikor összeraktam a rajzokat és megmozdult az animáció. Nagyon élveztem, hogy milyen lesz, sikerült-e, jól néz-e ki, ül-e a zenére – ez mindig nagy plusz volt – és ha ez mind passzolt, az nagyon léleksimogató érzés volt.

– A múltért c. szöveges videót is te készítetted?

– Igen. Ennél a videónál én voltam a „mozgóizébigyó-felelős”. Ez egy hirtelen jött ötlet volt, de szerencsére akkor már azért belejöttem az illusztrációk mozgatásába. A szöveget pedig (Gőgh Ákos, a Gorlo Volka dobosa – szerk. megj.) illesztette rá.

– Azt mondják, hogy egy zenekarban a menedzser az ötödik tag, erről nemrég megjelent egy szakkönyv is. Ugyanakkor az a vélemény is egyre elterjedtebb, hogy a zene, a dal, mint önálló termék vagy önkifejezési forma nem létezik többé – mennyire látod fontosnak, hogy egy grafikus is egy csapat részévé váljon, esetleg egy zenekar ne csak mint zenészek társasága, hanem mint általános kreatív műhely működjön?

– Ez eléggé összetett téma, én nem gondolom, hogy egy dal – vagy akár elmehetünk a végletekig egy „zaj” – ne lenne önmagában önkifejezési forma, viszont ma már tényleg mindenhol megjelenik a grafika, mint kiegészítő elem. Amikor egy vizuális művész folyamatosan együttműködik a zenekarral – de nyilván itt már egy nagyobb csapatról van szó – fantasztikus műveket tudna létrehozni: az biztosan szerencsés helyzet. Ilyen esetekben az együtt töltött idő, a személyes kontaktus, és a társaság biztosan inspiráló. Az, hogy ez egy kisebb, családi környezetben, vagy nálunk hogyan működhetne, nem tudom, mert ritka az ilyen, vagy nincs is rá példa, de abban biztos vagyok, hogy nem létezik olyan kreatív műhely, ahol ne szólna zene!)

(ATEMPO.sk)

Török Bianka illusztrációja
a Gorlo Volka zenekar Panasz című számához,
mely Pilinszky János versére készült

Kiállítás-meghívó, 2021

Kiállítás az esztergomi
Vármúzeum Rondellájában

Elköltözöm, 2019,
85x80 cm

Sirbik Attila

A KONTEXTUS ALAKÍTJA A FESTMÉNY TÁRGYÁT

INTERJÚ VÁMOS JÁNOSSEL

– *Sirbik Attila: A közép-európai identitás sokrétűségének mibenlétét sokan próbálták már megragadni. Számadra mit jelent a közép-európaiság, hogyan jelenik meg, csapódik le a művészetekben?*

– Vámos János: Igazából nem foglalkozom tudatosan ezzel a kérdéskörrel a munkáimban, de biztosan tettenérhető valamilyen formában.

– *Az elmúlt években kiállítottál a régió több országában is, Szlovákiában, Csehországban, Magyarországon, Szerbiában... Mi a tapasztalatod, melyek az ezekben a terekben megjelenő különbségek és hasonlóságok?*

– Úgy gondolom több tapasztalatra lenne szükségem ahhoz, hogy erre a kérdésre átfogóan tudjak válaszolni. Festőként persze más szemszögből látom a dolgokat, mint mondjuk egy galerista vagy egy kurátor. Azt gondolom, hogy minél nagyobb egy város, annál nagyobb az igény a különböző képzőművészeti mozgásokra, ami magával hozza azt, hogy egyre több és jobb tér áll a képzőművész rendelkezésére, naprakészebbek a szakemberek. Persze ez nem jelenti feltétlenül azt, hogy vidéken nem lehet jó projekteket csinálni.

Leginkább Prágát és Budapestet tudom összehasonlítani, ebben a két városban vagyok jelenleg a legaktívabb. Nyilván közrejátszanak az anyagi feltételek, illetve a két város karaktere is. Prága nyugodtabb, rendezettebb város, Pest nyüzsgőbb, balkánibb. Prágában jobban érzékelhető a nyugati modell, több a for profit Galéria, „letisztultabbak” a kiállítóterek. Úgy látom, hogy a külföld irányába való nyitás is előrehaladottabb. Budapesten gyakoribb az a jelenség, hogy egy alapvetően nem kiállításokra szánt térben adnak otthont egy-egy képzőművészeti eseménynek, kiállításnak, amelyek természetesen ugyanúgy tudnak izgalmasak lenni.

Prágában szélesebb az a réteg, aki anyagiilag segíti a képzőművészeti közeg működését, és ezzel nem csak azt akarom mondani, hogy több

Az üres állvány árnyéka, 2019, 210 x 147 cm

pénz áll a rendelkezésükre, hanem azt, hogy tapasztalataim alapján nagyobb az igény arra, hogy az ember eredeti műalkotásokkal vegye körül magát az otthonában, és erre a célra sokszor vásárolnak fiatal alkotótól, gyakran akár az egyetemi kipakolásokon is.

– *Alkotóművészetekben sok esetben érzelmekkel operálsz.*

– Igen, alapvetően elég érzelmes vagyok, meg kellett tanulnom kezelni az érzelmeimet. Egyrészt ezért kezdtem el festeni, hogy valamilyen formában feldolgozzam azokat az élethelyzeteket, amelyek megakasztottak. Azáltal, hogy fizikai formát adtam ennek az „el- vagy kibeszélésnek”, már egészen másként tudtam közelíteni az érzelmekhez. Az első néhány évben inkább művészetterápiás volt ez az alkotói folyamat, később kezdett formailag is,

Az építkezés nem habostorta, 2019, 150x130 cm

A teljesség igénye, 2020, 150x155 cm

*Amikor kicsúszik a talaj a lábad alól I-II.,
2020, 2021, 60x50 cm, 115x90 cm*

érdekelni a kép. Idővel egyre fontosabb lett az, hogy pontosan fogalmazzak, hogy kevesebbel többet mondjak. Azt gondolom, akkor jó igazán egy festmény, ha több síkon működik. Szeretnék eleget adni annak is, aki csak vizuálisan fogad be egy képet, illetve annak is, aki a tartalomra (is) kíváncsi, de annak is, aki ismeri a motivációimat a kép mögött, a nagy egész részeként vizsgálja a műtárgyat. Aztán persze ott van az én kapcsolat a műtárggyal, ami megint más, ami már egy sokkal intímabb kapcsolat. Szeretem azt, ha az idő múlásával bizonyos képekben találok valami többletjelentést, olyat, amit azelőtt nem tudatosítottam. Ilyenkor van hogy választ kapok akár korábbi kérdéseimre.

– *Mi a fontosabb számodra, a kompozíció vagy a tartalom?*

– Mindkettő fontos, de inkább a formát igazítom a tartalomhoz. Igyekszem tudatosan nyúlni a formai megoldásokhoz a tartalom felerősítése érdekében.

– *Újabb munkáidon folyamatosan visszatér egy motívum, a ház. Ez minek tudható be? Személyes emlékek feldolgozásának ismétlődése ez, vagy valami mélyebb megértés, az otthonkeresés stádiumainak kivetülése?*

– Talán négy éve kezdtem foglalkozni az otthon témakörével és azóta mindig találok egy új, számomra aktuális nézőpontot, ami aztán meghatározza az adott időszakot. Több egymásra épülő szériát készítettem azóta. Igen, értelmezhetőek ezek az otthonkeresés stádiumainak. A nagyszüleim udvarával indult minden, ahol gyerekként sok időt töltöttem. Itt a „gyermekkor otthon” vizsgáltam, azt, hogy mi az, amit magammal viszek. Volt egy ezt követő időszak, amikor a többlakású kérdéseivel foglalkoztam. Hogyan fér meg egymás mellett a vidéki és a nagyvárosi lét? Abban az időben Pozsony, Budapest, Szőgyén és Prága közt ingáztam, mindehol egy kicsit másként voltam otthon. A későbbi munkák a lezárás ideje alatt készültek, amikor lehetőségem sem volt mozogni. Ott egy nagyon kis területen, konkrétan egy garzonlakásban kellett megjelni az otthon, annak minden aspektusát,

amit azelőtt különböző helyeken éltem meg. Ebben az időszakban kezdtem dolgozni az üresség és a túlteltettség konfrontációjával. A legutóbbi „üres ház”-as munkáimban az otthon, mint valamiféle szabályrendszert értelmezem. Itt az ürességgel is egészen másképp dolgozom. Az üresség olyasvalamit jelöl, amiről még nem tudok konkrétan beszélni, nem is szeretnék, nem akarok belecsúszni semmiféle idea építésébe. Lehetőséget adok egy szabadabb interpretációra, ami még sok év múlva is aktuális lehet. Leginkább csak a kontextus alakítja a festmény tárgyát.

– *Prágában teljesen egyedül alkotasz, vagy kapcsolódni tudtál olyan alkotói csoporthoz, akik inspirálni tudnak, beszélgetni tudsz velük a művészet(ed)ről?*

– A Prágai Képzőművészeti Akadémián hallgatók festészetet, jelenleg ott van a műterem. Többen dolgozunk egy teremben. Az egyetem jó táptalaja a különféle beszélgetéseknek, konzultációknak. Igyekszem aktívan látogatni a helyi kiállításokat, ott sokat tudok meríteni akár egy-egy kötetlen beszélgetésből is.

Belül, 2020, 90x60 cm

A falu bikája, 2020, 100x150cm

Az én szobám, 2019, 210x150cm

A szabadság fogságában II, 2020, 105x68 cm

Kincsek, 2019, 53x36 cm

A 2021-es lezárások ideje alatt bezárták az egyetememet is, saját műtermet kellett bérelnünk. Én Michal Fizikkel béreltem egyet közösen. Vele nagyon jó volt együtt dolgozni. Jól működött az a fajta szimbiózis, amit egy ilyesfajta együttélés adhat. Bár más vizuális eszközökkel dolgozunk, meg tudtuk érteni a másik munkáit, értettük

az alapvető motivációkat és ezáltal nagyon építően tudunk hozzászólni a másik alkotásaihoz. Inkább kisebb közösségben szeretek alkotni, olyanban, ahol nem szóródik szét annyira a figyelem, s ilyenkor általában sokkal inkább el tudnak mélyülni az emberi kapcsolatok, mint mondjuk egy nagyobb szakmai társaságban.

Budapest Survival Map/Budapest túlélési térkép

Corrupt Cash/Romlott pénz

Zeman-Juhász Éva

KORRUPT PÉNZEK, POLITIKUSOK, TÜNTETŐTÁBLÁK, BIBLIA ÉS ZOMBIK

ZEMAN ZOLTÁN MUNKÁSSÁGÁRÓL

Ezeket a kifejezéseket nem feltétlenül a művészet aspektusában szoktuk használni, de egy valami biztosan összeköti őket: Zeman Zoltán Felvidékről származó, jelenleg Felsőtárkányban élő szabadúszó tervezőgrafikus és tanár. Alap- és mesterképzését az egri Eszterházy Károly Egyetem Média és Design Tanszékén végezte, ahol immár 5 éve a tanári kart is erősíti, valamint harmadéves doktorandusz a budapesti Moholy-Nagy Művészeti Egyetemen. Alkotásai több szakterületet is felölelnek, a plakátművészettől kezdve a tipográfián, kiadványtervezésen át a logótervezésig.

A művészet bizonyos szempontból önmagunk, vagyis a művész gondolatainak, törekvéseinek vizuális kivételése, és nem titkolt célja hatni üzenetével másokra: környezetére, a nézőkre. Ezt el lehet érni klasszikus értelemben egy hatásos szinkombinációval, érdekes anyaghasználattal, vagy akár a festészetben a vászon méretével. A tervezőgrafikai alkotásoknak – hasonlóképpen a művészet többi területéhez – többnek kell lennie, mint a szakterületek, eszközök ismerete: a vizuális élménynek megfelelő intellektuális erővel és érzelmi töltettel kell, hogy rendelkezzen, és az ő feladata, hogy az alkotás több legyen, mint az információ banális, szó szerinti képi megjelenítése, mert különben érthetetlen öncélú munkává válik. Tehát a tervezőgrafikus művész feladata az, hogy üzenete egy jól kódolt csatornán keresztül eljusson a befogadóhoz, ahol az üzenet értelmet nyer, hatással van a nézőre és cselekvésre készíti őt. Ám a probléma ott kezdődik, hogy sok esetben a nézők a tervezőgrafikát a boltok polcain található csomagolásokkal, az utcán látható plakátokkal vagy egy névjegykártya designnal, a tervezőgrafikust pedig egy, az egérről és a Photoshoppal jól bántó, ügyes kezű grafikussal azonosítják. De mivel lehet elérni,

hogy a nézőkre hatással legyen a látott tervezőgrafikai munka üzenete? Például egy jól megalapozott állítással, ítélettel, amely fel van vértézve egyfajta kritikai attitűddel. A *kritika*, mint publicisztikai vagy esszéműfaj, a művészeti vagy szellemi alkotásokat értékeli, s ezeken az elemzéseken keresztül beszámol a művészet, vagy a tudomány jelenlegi helyzetéről, eredményeiről. Így a nagyközönség, nézők, vagy ha úgy tetszik, befogadók számára egyfajta tendenciát állít fel a kritika, s formálja a közízlést. Mindennapi értelemben kritikával bárki élhet, tehát lehet az egy személyes megítélés, meggyőző érvekkel rendelkező, elemző bírálat. A kritikai attitűddel és erős érvekkel rendelkező alkotások, befolyásolhatják a nézők, művészet-befogadók gondolkodásmódját, esetleg cselekvéseiket is. Így a cél, hogy a tervezőgrafikai munka ne kizárólag egy ezredik plakát legyen az utcán, hanem alkotás, amely formálja a néző gondolkodását és tetteit.

Zeman Zoltán eddigi munkásságát, tekintve, hogy egy fiatal alkotóról van szó, tematikailag négy részre lehet felosztani. *Kritikai, interaktív, tipográfiai* (beleértve a logókat is) és a művész utólagos engedélyével merészelttem egy *új világ* elnevezésű topik alá vonni több munkáját is. Kritikai attitűd felfedezhető kiemelten a roncsolt, romlott pénzeket felhasználó *Corrupt Cash* c. munkájában, amelyben a magyar forint ún. *glitch*, azaz digitális roncsolási módszerrel lett torzítva, ennek következtében használhatatlanná vált a fizetőeszköz. Ezeket egy, a keleti kultúrában az ajándékozás szimbólumaként elterjedt, piros borítékba helyezte az alkotó, amely két kérdést is felvet: Kenőpénznek használjuk, vagy hálapénznek? Mennyire válik romlottá a pénz, ha azzal szeretnénk a másikat korrumpálni? Mennyire válik romlottá a pénz, ha hálánk kifejezésére használjuk azt fel? *Vigyázat! A pénz fizetésre nem alkalmas!* – hívja fel a figyelmünket az alkotó a koncepció leírásában.

Distorted/Torzítva

Ripped/Roncsolt!

*Interaktív STOP-tábla,
2018*

A roncsolás, kritikai attitűd és a politikát finoman érintő kérdéskör többször megjelenik nála, például a *Distorted* c. munkájában is, amelyben négy befolyásos politikus (Angela Merkel, Vlagyimir Putyin, Donald Trump, Kim Dzsongun) roncsolt portréja fedezhető fel a képeken. Hasonlóan a *Ripped!* c. alumíniumlemezekből készült 1,5 kilogrammos művészkönyvéhez, amelyben letépett politikai kapmányplakátok helyeiről, maradványaikról láthatunk fotókat. Elgondolkodtató, hogy a roncsolás miként befolyásolja az értelmezést? Habár a vizuális kommunikáció folyamatában zajnak nevezzük azokat a tényezőket, amelyek zavarják és hatással vannak a nézőben létrejövő értelmezésre – ilyen lehet például egy rosszul megválasztott betűtípus, egy zavaró kompozíció, de akár egy nyomtatásból fakadó hiba a plakáton, ami miatt nem jut át az üzenet a kiválasztott kommunikációs csatornán – de szerencsére a kapott információt képesek vagyunk az adott kontextuson belül értelmezni. Tehát a roncsolás ebben az esetben egy kritika: a politika, az alkotó és valószínűleg sokunk számára egy romlott, és zavaros világot rejt.

A kortárs alkotók munkáira kevésbé a valóságű ábrázolás a jellemző, inkább a valóság mögöttes értelmezésére és megjelenítésére törekednek, új technikák akár együttes alkalmazásával, mint a roncsolás vagy a néző aktív bevonásával. Zeman *Aspect* c. lenticuláris nyomtatásban felfedezhetjük ezt az újszerű látásmódot és interaktív jelleget is, mikor egyik oldalról a *FAKE*, azaz hamis szó olvasható, pozíció váltás után a *REAL*, vagyis valódi szó olvasható a 4 darab tábláról. A néző alkotóvá válásának folyamata segíti az értelmezési folyamatot, és egyben kiegészíti, vagy új jelentéssel is felruházzhatja az alkotást. A 18. ARC kiállításon megjelenő *Interaktív STOP-tábla* c. óriásplakáton bárki kifejthette anonim-módon a véleményét. Az alkotó tapasztalatai alapján a környezeti érzélem itt abban nyilvánul meg, hogy az ellenállás iránti vágy kiteljesedik, ezzel együtt komfortossá válik a tömeg számára. A valódi tüntetésekhez hasonlóan a véleménynyilvánítás szabadságának lehetősége ugyanúgy adott, azzal a különbséggel, hogy egy kulturális közegben történik meg. A tüntetés-imitáció egy

kényelmi szituációt teremt a néző számára, mivel egyrészt névtelenül vesz részt rajta a látogató, másrészt egy biztonságosabb teret, lehetőséget nyújt a valódi, utcai tüntetésekkel szemben. A *Self/protest* c. munkában egy hasonló néző-alkotás viszonyt fedezhetünk fel, viszont a táblán kizárólag pozitív üzeneteket láthatunk, amelyek kiegészítésre várnak: *I AM, GO, SAY YES, I LOVE, MORE*. Ezeknek az alkotásoknak a fő célja, hogy az adott pillanatban befogadja, szerves részévé tegye a nézőt. Ez a legszorosabb értelemben vett kontaktus a személy és a mű között akkor jön létre, ha a tárgy valamilyen cselekvésre ösztönzi az egyént. Hogyan lehet még inkább közelíteni a nézők felé, ha nem a betűk, szavak segítségével?

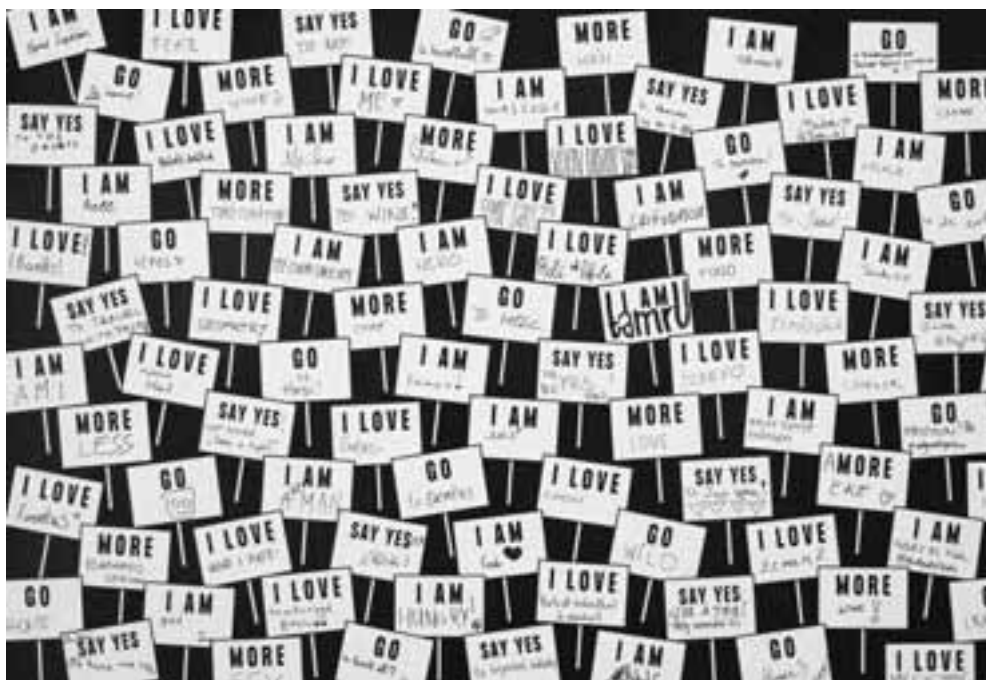
A betűknek változatos jellemvonásai vannak, lehetnek fellengzősek, tétovák, pimaszak, érthetőek, letisztultak, de akár elegánsak is, ám mindenképpen markáns személyiséggel bírnak: az *A* betű lehet a kezdet, a *Z* pedig lehet a vég szimbóluma is. A betűformák, elrendezésük módja az üzenet elsődleges közvetítő szerepe, időszámításunk kezdete előtti idők óta. A tipográfiai plakátok és a logók esetében halmozottan többről van szó, mint szó szerinti definiálás, hiszen a betűk elrendezése, formája, színei is befolyásolhatják az értelmezést, és többletjelentéssel ruházhatják fel azokat. Az alkotó *Fictionary* c. plakátján szereplő betűkön vonalkódok jelennek meg, amelyeket megfelelő applikációval beolvasva, egy-egy konspirációs teória elnevezése jelenik meg a telefon képernyőjén. Az ilyen összeküvés-elméletek és a plakátok esetében is sokszor felmerül a kérdés: *Ez fikció, vagy valóság? A plakát igazat mond, vagy hazudik? A Typology* c. sorozaton az angol *MASS, MESS, MISS* (magyarul: *tömeg, káosz, hiány*) szavak hasonlósága és az optikai illúzió is meghosszabbíthatja a merengést a művön, vagy az értelmezési folyamatot, amellyel az alkotás, s annak mondanivalója még közelebb kerül a nézőhöz. De hiába a betűk biztonságos értelmezhetősége, a színek, formák, szimbólumok ismerete, ha egy eddig ismeretlen *új világgal* találja magát szembe a néző.

Az internet kora, a technológia innovációi, világunk folyamatos fejlődése, vagy akár a koronavírus hatásai

világszinten hoznak változásokat, amelyekre a képzőművészet, s a tervezőgrafika is érzékenyen reagál. Ezek fényében visszanyúlunk a klasszikus, biztonságos értékekhez, a család szentségéhez, a szociális kapcsolatok fontosságához, vagy akár a hithez. Zeman Zoltán *Biblikon book c.* munkája a kortárs szakralitásba vezeti be a nézőt. Alapját a Biblia eseményei, személyei képezik, amelyre az alkotó minimalista stílusban megformált geometrikus szimbólumrendszert épített fel. *Nem is lehetne szorosabb témát összekapcsolni, mint a vallást és a szimbolikát. Minden ismert vallás a szimbólumok alapján fejezi ki eszméit, s talán a keresztény egyháznál érződik ez a legerősebben. Nem véletlen, hogy könyvek százai foglalkoznak a szám-misztika, a szimbolika és a vallás kapcsolatával.* – írja a hypeandhyper.com a *Biblikon book*-ról.

A viharosnak tűnő időkben sokszor megfordul az a triviális gondolat a fejünkben, hogy talán egy olyan új világot élünk meg, ahol az eddig utópisztikusnak számító víziók akár pár éven belül valósággá válhatnak. Persze túlzással élek, de lehet nem lenne meglepő számunkra, ha hamarosan egy *Budapest Survival Map* túlélőtérképre lenne szükségünk, amely egy zombi-apokalipszis esetén lenne segítségünkre, hogy megtaláljuk a létszükségletű desztinációkat a város számos pontján: rendőrsőket, kórházakat, gyógyszertárakat, benzinkutakat, metróállomásokat (mint búvóhelyeket) vagy akár fegyverboltokat.

Zeman Zoltán munkái az alábbi linken is megtekinthetők: zemanzoltan.com

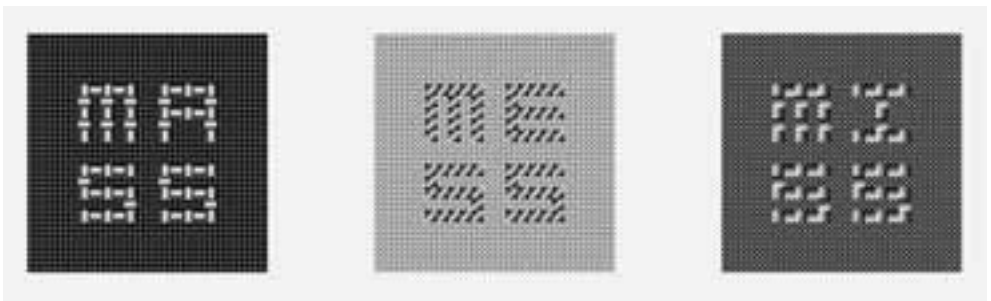
Self protest/Tüntetőtábla, 2019, 153x78 cm

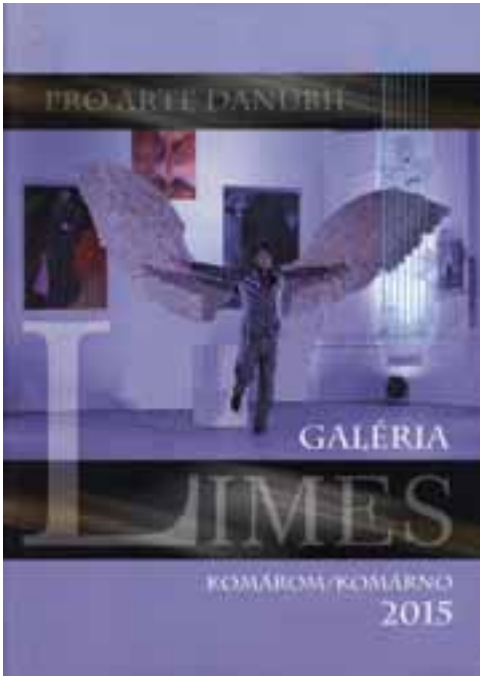
Biblikon book/
Biblia-könyv

Fictionary, 2020, 70x100 cm

Typology, 2019, 50x50 cm

A révkomáromi Limes Galéria (Pro Arte Danubií, Duna Mente Művészetéért Polgári Társulás) évenként megjelenő összefoglaló katalógusai

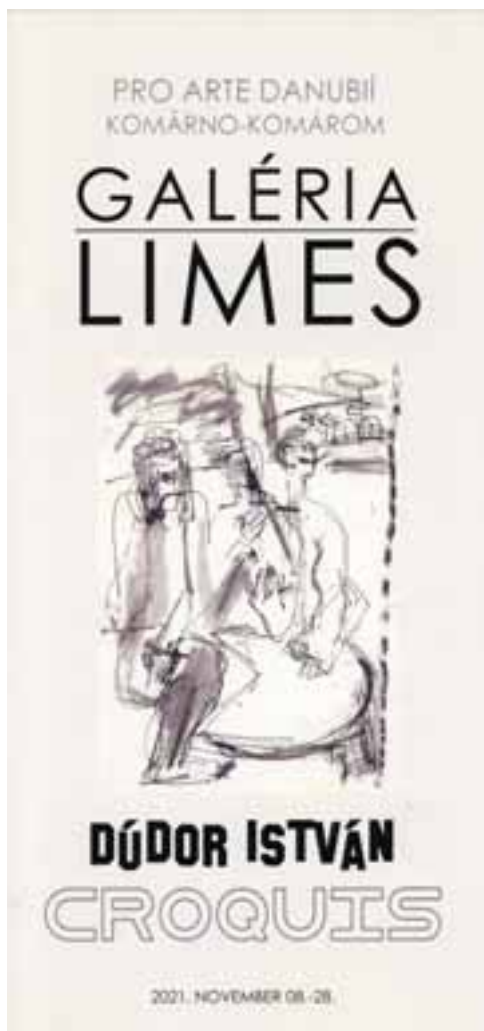
Farkas Veronika**A KATONATEMPLOM – LIMES GALÉRIA****RÉVKOMÁROM**

A Komáromot ábrázoló 16. századi metszetek alapján a középkori város falain túl, a katonatemplom helyén állt egykor a domonkosok temploma és kolostora. Ezt a feltételezést támasztja alá a kutatás, melynek eredményeképp a templom alatti kriptákat vizsgáló szakemberek gótikus építészetre utaló elemekre lettek. Ez a városban fennmaradt legrégebbi épületrész. Később ennek a romjain építették meg második templomukat a komáromi reformátusok, miután 1621-ben *Reiffenberg* várkapitány porig rombolta a várától kőhajításnyira épült templomukat. 1672-ben a komáromi protestánsokat mindenüktől megfosztották, s javaikat a városban letelepedő ferenceseknek adták, így a hányattott sorsú épületet 1677–1681 között, *Pálffy Tamás* nyitrai püspök támogatásával újjá építették, a vár felé eső oldalán toronnyal, mellette kolostort emeltek. Az 1763. évi földrengést követően az ismételt átépítésre 1769-ben került sor. 1809-ben a ferencesek elköltöztek Komáromból, a templomot és a kolostort a katonaság vette át. A templomot liturgikus célokra a várbéli katonaság, valamint a szlovák és német ajkú lakosság használta, később a falai közt katonakórházat, majd élelmszerraktárt rendeztek be, s tiszti lakásokat alakítottak ki. A templomot 1906-ban felújították és a katonaság csak ez után, 1945-ig használta egyházi szertartásokra. Ezt követően raktárként használták. A kolostor épülete a második világháború alatt megromlott, majd a hatvanas években lebontották. A barokk stílusban épült, egyhajós belső térrel, karzattal és egy toronnyal rendelkező templom falait freskók díszítették. A szoborfülkékben az Árpád-házi szentek alakjai közül néhány ma is jól látható. A templomtér alatt temetkezési célra használt altemplomot az 1965-ös árvíz után homokkal töltötték fel. 1966-ban Komárom Város Tanácsa és a Műemlékvédelmi Hivatal összefogásával régészeti feltárást és falkutatást végeztek.

A tetőszerkezet felújították, az előteret üvegfalal választották el a templom belső terétől. Az 1990-es években a katonatemplomot ismételen helyreállították, napjainkban kiállítások helyszínéül szolgál.

Az észak-komáromi civil művészetpártoló kezdeményezések egyik jó példája a Pro Arte Danubii Duna Mente Művészetéért Polgári Társulás által fenntartott Limes Galéria. Az 1999 óta működő társulást 2001 szeptemberében bízta meg Komárom város vezetése azzal a célkitűzéssel, hogy képző- és iparművészeti kiállítások színterét alakítsák ki az ódon falak között. Az évi 10-15 kiállításon szlovák és magyar művészek, a pozsonyi és budapesti Képzőművészeti Egyetem hallgatói, német és angol alkotók mutatkoznak be, emellett a Galériában évente megrendezésre kerül a sérült emberek vizuális önkifejezését bemutató, „A Nap születése” című kiállítása, s teret adnak a magyar népi kultúrát bemutató tárgyak kiállításainak is.

Az éves programot úgy állítjuk össze, hogy jubilánsok, országos szintű és határon túli művészek egyaránt helyet kapjanak. Idén például a Prágai Concordia 2010, a zömmel szlovákiai illetőségű, de magyar származású, Csehországban és Morvaországban letelepedett művészekből álló csoport bemutatkozására adtunk lehetőséget. Teret adunk azok számára, akik a magyar művészet berkein belül valamilyen izgalmas újdonsággal lépnek elő. Évente 18 képzőművészeti kiállítást szoktunk rendezni. A hajóban – amely 36 méter hosszú és 10 méter széles – nagy és változatos kompozícióra van szükség, fent a Dúdor István teremben pedig a templom hajójában kiállított alkotásokhoz kötődő, vagy teljesen önálló kamara kiállítást szoktunk rendezni. Kiállításainkat pályázati pénzekből valósítjuk meg. A KULTMINOR, a BETHLEN ALAP, a nyitrai kerület és Komárom város kulturális bizottsága támogatja elképzeléseinket. A város tulajdonában lévő

templom fenntartási költségeit a helyi önkormányzat fedezi. A Limes Galéria kiállítótere egyedülálló. A templom felszentelt hely, ezért nagyon odafigyelünk arra, hogy csak olyan művek kerüljenek kiállításra, melyek az emberi humánról szólnak. A galériában rendszeresen rendezünk könyvbemutatókat, irodalmi esteket. Terveink között szerepel a nyári koncertsorozat éppúgy, mint a művészettörténet és a néprajz határterületeit érintő előadások szervezése. Fontos feladatnak tartjuk a fiatalok megszólítását. Nem elég vetíteni az osztályteremben. Az eredeti mű varázsát semmi nem pótolja. A reprodukciókon keresztül nem éri olyan impulzus a gyermeket, mint az eredeti műveken keresztül, s a lényeg tulajdonképpen az, hogy a gyerekek lelke nemesedjen.

Pro Arte Danubii Polgári Társulás:

A polgári társulás 1999 decemberében lett önálló jogi személy. Tevékenységének nagy része két helyszínhez kötődik Komáromban: az egyik a Nádor Utcai Galéria (Bencés Rendház folyosóján), a másik pedig a 2001 szeptemberétől működő Limes Galéria, a volt katonatemplom, a ferences rend késő barokk templomának hajójában és kórusán rendezett kiállításokkal. A Pro Arte Danubii Polgári Társulás tagjai és vezetősége révén a város és Szlovákia különböző kulturális intézményeiben – sőt határainkon túl is – szervez, rendez és nyit meg kiállításokat. A társulás éves program alapján működik. Az évi 10-15 kiállítást kizárólag pályázati úton szerzett pénzüsszegekből valósítják meg, szintén ebből működtetik az épületet is, időnként nagyon nehéz körülmények között. Működésük fő területe a képzőművészet műfajainak bemutatása: festészet, grafika, szobrászat, fotográfia, installációk,

performance-ok, konceptuális művészeti formák, s az akcióművészet is teret és helyet kap a Limes Galéria termeiben. A korábbi korok művészetét a nemzetközi műemlékvédelem dokumentumain át a restaurált, európai művészi szintet képviselő hazai középkori és későbbi freskófestészetet és a szakrális építészetet panelekre rögzített, többnyelvű fotó montázsokon keresztül mutatták be a közönségnek. A kortárs művészet bemutatásánál ügyelnek arra, hogy a hely adta lehetőségeknek megfelelő (barokk templomhajó) kiállításokat rendezzenek, ahol minden kísérő program (zenei műsorszámok, énekek, versek, meseadaptációk, tánckompozíciók, evangelizációs játékok) a kiállítás adta élmények karakteréhez kötődik. Így fokozzák a komplex művészi élményt, hogy a látogatók vizuális kultúrája egyre mélyüljön, hogy felfedezzék közösen a művészetek üzeneteit, hogy megértsék a jelenkor művészetének különböző kifejezési eszközeit, és azt, hogy miért épülnek be a köznap tárgyai a műalkotásokba. Korunkban a művészet funkciója nem csak a szépérzék kielégítése, sőt ma inkább az élet különböző területein való jelenlét jellemzi: utcán, házak falán, kerítésen, hídon, parkban, templomtérben, galériában egyaránt felfedezhetjük a művészet nyomait. A művész véleményt mond, álláspontot közöl, figyelmeztet, tehát jelen van életünkben. Legyen szerencsénk, és próbáljuk megérteni, élvezni az idők jeleit a képzőművészetben. A Pro Arte Danubii Polgári Társulás eddigi működése jelzi, nem eredménytelen a fáradozás, hogy megismerjük egymás kultúráját és értékeit a borszintől, a lakhely földrajzi fekvésétől függetlenül, országon és Európán belül és kívül. Hiszen az igaz művészet jelet, üzenetet hordoz embertől emberig.

A 10. DUNARTCOM Somorjai Nemzetközi Művésztelep plakátja (részlet), 2020

A 10. DUNARTCOM kiállításának megnyitója, Somorja

Uszkay Tekla

„...A MŰVÉSZTELEP MÁR AZ ÉLETÜNK RÉSZÉVÉ VÁLT”

A somorjai DUNARTCOM Nemzetközi Művésztelepet tíz évvel ezelőtt indította útjára a Mayer család. Az azóta is nagy sikerrel nyaranta megrendezett szimpózium szakmai és szervezési hátteréről kérdezte Mayer Évát Uszkay Tekla művészettörténész.

– *Miért szeretél volna művésztelepet létrehozni? Van nálatok családi hagyománya az alkotói szemléletnek, közösségépítésnek?*

– Azt követően, hogy 2008-ban lediplomáztam és Budapestről visszatértem a szülővárosomba, Somorjára két és fél évre, elkezdett hiányozni az a pezsgő, kulturális közeg, ami előtte évekig meghatározó volt számomra a fővárosban. Mindemellett úgy éreztem, hozzá kell járulnom az itthoni művészeti élethez azzal, amit Pesten tanultam. Küldetésemnek éreztem, hogy aktív szerepet vállaljak Felvidéken nem csak alkotóként, hanem szervezőként is. Ez a két motívum erősített meg az elhatározásomban, hogy elindítsam a művésztelepet. Jó érzéssel tölt el, ha alkotók különböző közösségekből és országokból egymásra találnak, és együtt valami érdemlegeset hozunk össze. Ilyen a DUNARTCOM Somorjai Nemzetközi Művésztelep is.

Van bennem egy közösség-összehozó képesség, ez nálunk valóban családi vonás, számomra természetes (bár nem szeretek a középpontban lenni, és nem vagyok egy harsány típus). A rokonságunk nagy lélekszámú, édesanyámék kilencen, édesapámék hárman vannak testvérek, így a mi családi fészünk mindig nyüzsgő és harsány volt. Bizonyára hatott rám, hogy a szüleim aktív közösségi életet élnek, ők is és a családom egy része néptáncos. Édesapám néptáncosként és koreográfusként évekig táncscsoportot vezetett Somorján és Bősön, a közeg hatására ötéves koromban elkezdtem hegedülni. Példaértékű volt számomra apai nagyapám jelleme is, aki rokkantnyugdíjas volt, ennek ellenére rengeteg

Mayer Éva, Fotó: Majoros Áron Zsolt

programot, kirándulást szervezett a helyi idős, nyugdíjas közösségnek. Ő toborzott elsőként véradást a Csallóközben. Ami engem igazán mozgat, az a meggyőződés, hogy egy határon túli közösségben különösen fontos, hogy ha valaki máshol is telepszik le, akkor is tudja, honnan érkezett, ne vágja el a köteléket a szülőföldjével. Amit máshol megtanult, azt valamilyen formában vissza tudja építeni és kamatoztatni, értéket tudjon hazavinni.

– *Hogyan indultatok, és milyen feltételek szükségesek egy ilyen művésztelep megvalósításához?*

– 2011-ben szerveztem meg először a Szlovákiai Magyar Képzőművészeti Fórumot a Pozsonyi Magyar Intézzel együttműködve azzal a céllal, hogy elindulhasson egy diskurzus képzőművészek, művészeti írók és művészettörténészek között a művészeti élet aktuális kérdéseiről. Bevallom, a művésztelep gondolata már korábban megfogalmazódott bennem,

DUNARTCOM 6, „Belső utakon”-kiállítás, Korona Udvar, Somorja, 2016. fotó: Majoros Áron Zsolt

DUNARTCOM 5, „Gondviselés”-kiállítás, Korona Udvar, 2015., Szigeti Gábor Csongor: F – Radar 1.0, installáció, fenyőfa, szerelvények. Fotó: Szigeti G. Cs.

amikor a szüleim telkének hátsó udvarán megépítettük a házunkat, amelyet tudatosan alkotóháznak is szántunk. Ugyanez év nyarán megszerveztük az első szimpóziumot. Tudtuk, hogy a megvalósításhoz összefogásra lesz szükség, a Somorjai Református Egyházközség és a város akkori polgármestere, Bárdos Gábor mellettünk álltak. Persze a családom segítsége, a helyi közösség támogatása akkor és azóta is elengedhetetlen, a szűk családom jelenti a legfőbb bázist a művésztelep működéséhez és megvalósításához.

A művésztelepet ilyen módon nem tudtam volna máshol megszervezni, csak a szülővárosomban. Azok, akikkel partnerként működünk együtt, támogatnak bennünket, aktívak a kulturális életben, sok esetben gyerekkorunk óta ismerjük egymást. Ez fontos szempont, mert ha van egy ötleted, könnyebben találsz hozzá partnereket és támogató közeget. Otthon ennek van egy természetes folyamata, hogy szinte mindenki ismeri egymást, akár csak hallásból is, aki a kultúra területén aktív, és a szakmai szálak ennyi év után összetalálkoznak.

A Dunartcom működésének alapfeltételeit mi, szervezők biztosítjuk most már pályázatok útján. Édesanyám rengeteget segít a szlovák pályázatok körüli munkában, ami nagyon időigényes feladat. A művésztelepünk egy olyan alkotóműhely, ahol a művészek családias légkörben dolgozhatnak, ami elég egyedülálló. Mi látjuk vendégül őket, így együtt lélegeznek velünk, s gyakorlatilag a művésztelep ideje alatt egy nagy családot alkotunk, ebben a formában ez tényleg ritkaságnak számít. Mi adjuk a szállást, biztosítjuk az étkezést, a művészek anyagköltségeit, illetve megvalósítjuk a kapcsolódó szakmai programokat.

– Számos együttműködés és a város több helyszíne is szerepelt a programban az elmúlt évtized során. Hogyan alkalmazkodtatok az újabb és újabb körülményekhez?

– A kezdetekkor a szervezés még nagyon nehéz volt: nem voltak szakmai referenciánk, emiatt nem tudtunk pályázni. Így a Somorjai Református Egyházközség több családja szponzorált, illetve a családom és a rokonságom is nagyban hozzájárult a művésztelep megvalósításához. Nagyon szűk

büdzséből, de annál nagyobb lelkesedéssel és szeretettel valósult meg az első három művésztelepünk. Mai szemmel nézve szinte lehetetlennek tűnik, de közös erővel mégis sikerült.

A Somorjai Református Egyházközséggel az együttműködés három évig tartott 2011 és 2013 között. Nagyon meghatározó volt ez az időszak, a gyönyörű és felbecsülhetetlen értékű szakrális tér inspiráló volt számomra és az alkotók számára is, az egyházközség aktív közössége pedig erős megtartó erő volt a kezdetekkor. Ugyanakkor a szakrális tér valamelyest meghatározta az alkotások tematikáját is, hogy egy aktívan működő templomban az istentiszteletek része lesz a kiállítás. A munka során alázattal igyekeztünk mindezt figyelembe venni, de előfordult, hogy nem mindig passzolt tematikailag egy-egy mű a helyszínhez.

2014-ben, amikor elkezdték renoválni a református templomot, új helyszínt kellett keressünk, így ezután öt évig a záró kiállítást a Korona Udvarban tartottuk meg. Akkor még egy omladozó épület volt, már a hetvenes évektől nem igazán volt funkciója. Mi kezdtük el elsőként kiállítóhelyként használni, illetve a Városi Művelődési Központban dolgozó programszervezők csatlakoztak hozzánk koncertekkel, video mapping vetítésekkel, így végül egy minifesztivál kerekedett az eseményből. A városvezetés is felismerte a helyszínen rejlő lehetőséget, és pár évvel később megpályázta az épület felújítását, amelyet épp múlt év végén fejeztek be. Az eredmény lenyűgöző! Minden esetre a felújítás miatt megint új helyszínt kellett találnunk a zárókiállításnak, így költöztünk át a Kultúrházba immár két éve.

Minden évben akadnak új feltételek és kihívások a szervezésen belül, de a nehézségek ellenére az az érzésünk, hogy egy aktív közösségért dolgozunk és felelősek vagyunk értük. Így minden évben megújult energiákkal igyekszünk értéket teremteni, ami felemelő.

– Mivel az első években a Református Egyházközséggel működtek együtt, a záró kiállítások és a szakmai programok is a templomban voltak láthatóak, vagyis adott volt a szakrális keret, benne volt a lehetőség, hogy ez némiképp determinálja is a művésztelepet.

Majoros Áron és Mayer Éva

DUNARTCOM 4,
„Lélekbázis”-kiállítás,
Korona Udvar, Somorja, 2014.
Majoros Áron Zsolt:
Pad, szobor, fa.
Fotó: Majoros Á. Zs.

Mayer Éva: *Bölcsők*

– Az elején a szakrális tartalmat is próbáltuk úgy megfogalmazni, hogy ne legyen túl direkt, a művészek tudjanak hozzá kapcsolódni. Igaz, a témáink lírai, lelki tartalmúak a mai napig, de semmiképp sem kifejezetten csak szakrális jellegűek. Ha a templomban folytattuk volna a kiállításokat, az azóta készült művek ott is megállták volna a helyüket. Jó ideje a férjem, Majoros Áron Zsolt a társam a szervezésben, velem ötletelünk az adott év tematikáján és azon, hogy kiket hívunk meg alkotóként. A számunkra is éppen aktuális témákat szoktuk hívószóként megadni a művészeknek, kíváncsiak vagyunk arra, ki hogyan reagál a saját eszközével és művészi önkifejezésével ezekre. Érdekes határmezsgyén dolgozunk, mert a művészetünk nem egyházi művészet, de a témáink, ha úgy tetszik, spirituálisak. De nem szeretnénk kinyilatkoztatni, mindenki szabadon dolgozik, hiszen a művészet szabad. A saját munkáimban vállalom a szakralitást, ami engem nem lehatárol, sokkal inkább kinyitja a gondolataimat. Attól érzem magam önazonosnak, hogy egy értékrendszer képviselek. A művésztelep témáinál viszont fontos szempont, hogy minden meghívott alkotó szabadon tudjon kapcsolódni a hívószavakra. Hiszen más-más vallású, kultúrkörből származó vagy akár nem hívő alkotókat invitálunk meg, ettől válik igazán izgalmassá a közös gondolkodás, hogy mindenki behozza a saját személynépes vagy kollektív tapasztalatát. Feszengés nélkül folytatjuk a szakmai diskurzusokat, és kíváncsiak vagyunk egymásra. Például a legutolsó év témája a *kontempláció* volt, ami a vírushelyzetben is teljesen aktuális létélmény volt mindannyiunk számára.

– *Létezik szerinted olyan, hogy kelet-közép-európai művészet? Mit gondolsz, egy kultúrtörténetileg meghatározott művészet lehet nemzetközi is?*

– Két egyforma ember nem létezik, sokszínűek vagyunk, azonban azt gondolom, hogy létezik kelet-közép-európai művészet. Nem véletlen, hogy a társadalmunk fogalmilag is definiálva van, hiszen földrajzilag és történelmileg is meg vagyunk határozva. Van egy, a nemzetközi művészet történetének ismeretéből, hagyományokból fakadó közös vizuális kultúránk, de a nyelvünk, a gondolkodásunk logikája más. Van saját hagyományunk, kultúrtörténetünk, amely a tudattalanunkba is beágyazódott, ebből

táplálkozunk. Fontos, hogy megértsük, honnan jövünk, ismerjük a gyökereinket, és magunkat meg tudjuk határozni emberként, alkotóként egyaránt. Ez szépen megállja a helyét a regionális művészetben, és ha jó a mű, nemzetközi platformon is. Egy univerzális formanyelv és a saját identitásunk vállalása: ettől tud egy műalkotás egyedi lenni. Úgy érzem, a kultúránk megtartó erő, ennek a vállalása büszkeséggel és hittel tölt el engem, viszont nagyon érdekel mások története, más alkotók személynépes világa, ezáltal tudom felfedezni, hogy mi bennünk a közös, és mitől más a másik ember. Ez roppant érdekes folyamat és tapasztalat. Azt hiszem, ezért is lett ez a művésztelep nemzetközi.

– *Valóban, a művésztelepre nem csupán a kelet-közép-európai régióból, de nyugatról és az amerikai kontinensről is érkeztek már alkotók. Hogyan tudtak beilleszkedni, mit tanultatok egymásról?*

– Alapvetően a művésztelepünkön nagyobb a magyar vagy a határon túli magyar művészek aránya, de rendszeresen hívunk nyugat-európai vagy tengerentúli alkotókat is. Azt tapasztalom, hogy számukra különleges az, amit itt kapnak. Mondják, hogy mi, magyar alkotók nagyon színvonalasan dolgozunk, jó technikai alapjaink vannak, és erős a konceptuális irány. A New York-i művésznk meglepődött azon, hogy a kelet-közép-európai képzőművészeknek saját katalógusaik vannak. Szakmailag meghatározó téma mindig, hogy kinél hogyan működik a menedzsment, a műtárgyeladás, a galériarendszer, a kiállítási feltételek és helyszínek vagy a művészeti egyetemi oktatás.

A művészek meghívásakor mindig fontos szempont, hogy jelen legyenek az alaptagok, akikkel szoros baráti kapcsolatot ápolunk, de nem vagyok híve a belterjességnek. Szeretjük nyilvánvalóan minden évben frissíteni a névsort, hogy minél több professzionális alkotó kapjon lehetőséget a részvételle. Ha valaki először érkezik hozzánk, mindig izgalmas, hogy milyen ember, hogyan tudunk együttműködni, milyen minőségű alkotást hagy a művésztelep gyűjteményének. A távoli alkotókat sokszor személynépesen egyáltalán nem ismerjük, ajánlással hívjuk meg őket, vagy a netről tájékozódunk a szakmai munkásságukról. Emiatt időnként kicsit kakukktojások

DUNARTCOM 7,
Sergej Andreevski (MK),
Eröss István (RO/HU),
work in progress,
Somorja, 2017.
Fotó: Somogyi József

DUNARTCOM 8,
Szurcsik József (HU),
work in progress,
Somorja, 2018.
Fotó: Majoros Áron Zsolt

DUNARTCOM 9,
Vladimír Franz (CZ),
work in progress,
Somorja, 2019.
Fotó: Majoros Áron Zsolt

Életképek a 2020. évi művésztelepről

is, de legtöbb esetben jól megtaláljuk velük a hangot, és kölcsönös az elégedettség.

– *Milyen szempontokat vesztek figyelembe, amikor felkértek valakit, hogy vegyen részt a művésztelepen?*

– Jó ember, jó művész! A témát tudjuk jó előre, és próbáljuk eszerint összeválogatni a művészeket, évekig figyelemmel kísérjük az alkotó munkásságát. Tíznaposak a művésztelepek, így az alkotási folyamat és az alkotások kivitelezése is viszonylag felgyorsult tempóban zajlik. Emiatt is fontos, hogy szakmailag elismert, megfelelő szakmai tudással rendelkező alkotók érkezzenek hozzánk, akik inspirálják egymást. És hogy valaki ne csak kiváló művész, de egy jó csapat tagja legyen, az emberi kvalitások is számítanak. Még most sem tudtam megszokni teljesen és izgalommal tölt el, hogy egyszerre sokféle kultúrájú és nemzetiségű alkotó látogat el hozzánk, akik bepillantást nyerne a személyes életünkbe, megismerik a rokonságunkat, nyitott könyvvé válunk előttük. Eleinte kicsit tartottam ettől a nyilvánosságtól, de pozitívan csalódtam, legtöbbször megbecsülik a családi fogadtatást, a különleges körülményeket. Azt is jó látni hosszú távon, hogy ezekből a találkozásából milyen barátságok és további szakmai együttműködések, kiállítások alakulnak ki.

Ahogy korábban említettem, fontos számunkra az is, hogy legyen egyfajta folytonosság is az állandó tagok jelenlétével. Nagyjából 14-16 művészt hívunk meg minden évben, miközben az alkotók aránya: kétharmad magyar nemzetiségű és egyharmad külföldi. Azt is figyelembe vesszük, ki milyen művészeti műfajban alkot, mert fontos, hogy sokszínű legyen a gyűjtemény. A kollektívban található animáció és installáció is, de többnyire hagyományosabb műfajú munkák vannak többségben, mint a szobor, festmény vagy grafika.

– *Hogyan fogadják és értékelik az alkotók, a helyi közösség és a szlovákiai kortárs művészeti szféra a DUNARTCOM-ot?*

– A somorjai és környékbeli lakosság számon tartja a rendezvényt, és évről-évre várják. Ez már az elejétől így alakult, hiszen a szervezésbe bevontuk a somorjai és környékbeli közösséget is. Elmondható, hogy a művésztelepünk az első

évtől kezdve nemzetközi sikert aratott és a közösségformáló szerepe jelentős. Például az első három évben megrendezett kiállítások a somorjai református templomban két hónapig voltak látogathatóak. Mivel a templom Csallóköz egyik legértékesebb középkori szakrális tere, turisztikai vonzásának köszönhetően a kiállításainkat közel kétezren nézték meg akkoriban.

A későbbiekben a Korona Udvarban megrendezett kiállításaink csak egynaposak voltak, ennek ellenére is több százan látták a művésztelepen létrejött alkotásokat. Szerencsés megoldás volt eseményeinket összekötni a Szent István Napok rendezvénysorozatával.

A tíz év során tizenhat ország képviseltette magát a nemzetközi alkotók részvételével, százhatvan művész, aki mind különböző művészeti ágban tevékenykedett, és ötven szakmai program valósult meg a művésztelepen. A művésztelep ideje alatt kiállításokat, prezentációkat, irodalmi esteket, színházi előadásokat és koncerteket szervezünk a meghívott résztvevőkkel.

Azon túl, hogy a művésztelep közösségformáló szerepe jelentős, működése hatással van a képzőművész, a zenész és az írói közösségre is. Mára elismert művésztelep mind a felvidéki közösség számára, mind hazai és nemzetközi szakmai berkekben. A művésztelep ugyanakkor hatással van a magyarországi és felvidéki írók közösségére is, akik rendszeresen jelen vannak a művésztelepen irodalmi estekkel, illetve publikálnak a hazai és a külföldi lapokban az eseményekről.

A művésztelep képzőművészeti gyűjteményének gyarapítására is hangsúlyt fektetünk, melyet további kiállításokon mutatunk be. 2016-ban és 2019-ben a művésztelep gyűjteményéből válogatást mutattunk be a budapesti MAMŰ-ben. 2017-ben a művésztelep bemutatkozási lehetőséget kapott a Műcsarnokban megrendezett 25 *Symposion* című kiállításon is egyedüli határon túli művésztelepként. Tavaly pedig az kilencedik művésztelep gyűjteményének válogatását a Pozsonyi Magyar Intézetben mutattuk be. 2020-ban a Miskolci Grafikai Triennálén első alkalommal adhattuk át díjként a DUNARTCOM művésztelepen való részvétel lehetőségét, ami szintén egy remek szakmai visszajelzés.

– *Milyen további céljaitok vannak?*
 – Remélem, hogy továbbra is meglesznek a feltételek és a családi háttér is a szervezéshez. A művésztelep sok lemondással is jár amellet, hogy nagyon szeretjük: nálunk tíz éve nincs nyugodt kikapcsolódós nyár, szinte az egész évet lefedi a szervezés és a pályázatok. Néha azt gondolom, hogy jó lenne egy picit megpihenni, a saját munkássággal, a saját életünkkel foglalkozni. A művésztelep már az életünk részévé vált: tehát hogyha jön a nyár, akkor jön a művésztelep, s akkor érezzük, hogy ismét egy év eltelt, s bele kell állni a szervezésbe. Viszont a művésztelep alkotóinak egy részével szinte egy nagy nemzetközi családot alkotunk, akikért érdemes mindezt megtenni és folytatni. Kisebb lépésekről se feledkezzünk meg: folyamatosan készül és bővül a DUNARTCOM magyar nyelvű weboldalunk, melyet angol és szlovák nyelven is szeretnénk kivitelezni. Jelenleg szinte önerőből terveztük meg Sztojánovits Andrea médiaművésszel, amely bemutatja a művésztelepet és a szakmai életét. Amint a vírushelyzet engedi, szeretnénk egy jubileumi kiállítást is megszervezni, illetve nagyszerű lenne egy nívós kiadvány megjelentetése is.

DUNARTCOM 3, „Transzvizíó” – kiállítás,
 Somorjai református templom, 2013.

Sztojánovits Andrea: Kristálykórus, object mapping.
 Fotó: Mayer Éva

Megjelent: dunszt, 2021 május 5.

DUNARTCOM 10, Somorjai Nemzetközi Művésztelep, 2020. Fotó: Szigeti Gábor Csongor

10. DUNARTCOM SOMORJAI NEMZETKÖZI MŮVÉSSTELEP

2020.06.14 - 2020.06.23

A „DUNARTCOM” nemzetközi szimpózium tizedik alkalommal kerül megrendezésre Somorján, mely a város első művésztelepe. Alapításának legfőbb célja a kapcsolatteremtés a művészetszerelem tehetséges hazai és külföldi, már szakmailag elismert és feltörekvő fiatal képzőművészei között, ahol egymás munkamódszereinek, gondolkodásának megismerése által új szellemi közösséget kívánunk teremteni. A tíz éves folyamán a művésztelepre tizenhat országból meghívott, közel százhatvan alkotó tematikus hívására alkotott műfaj megújítás nélkül, a hegyománys megfogalmazásokon túl az új szerző médiumok alkalmazásáig. Eddig több mint ötven szakmai program valósult meg. A művésztelep minden évben tematikus, a tizedik találkozó címe és témája:

„KONTEMPLÁCIÓ”

A kontempláció szónélődést, elmélkedést, elmélyedést jelent, a legegyszerűbb módja annak, hogy a világot és önmagunkat megismerjük. A kontemplációban teljesen együtt vagyunk a meditáció/mádság tárgyával, így a működését, legfelsőbb lényegét is megérthetjük általa. Ez az egyik leghatékonyabb megismerési technika, amit nem csak önmagunk, de élőlények, tárgyak és fogalmak megismerésére is alkalmazhatunk. A művészetek világában az alkotási folyamatok önmegvilágító gyakorlásának egyik legfőbb eszköze. A kontempláció egy tudatos kíváncsiság, kíváncsi a megismerésre. Számítalan kérdésre tapasztalunk választ a gyakorlás során, melyek között lesz olyan, ami más mutat, mint amilyen az a világban.

10. DUNARTCOM MEDZINÁRODNÉ SYMPÓZIUM V ŠAMORÍNE

14.06.2020 - 23.06.2020

„DUNARTCOM” medzinárodné umelecké sympóziuum sa usporadňuje už po desiatykrát, ako prvé sympóziuum mesta Šamorín. Prvoradým cieľom sympóziua je vytvárať kontakty v umeleckej spoločnosti medzi talentovanými domácimi a zahraničnými, medzi profesionálne uznanými a mladými usilovnými umelcami, a po vzájomnom obojení si umeleckých pracovných metód a myšlení vytvoriť nový intelektuálny spoloč. V priebehu desiatich rokov bolo pozvaných vyše stošesťdesiat umelcov zo šesťdesiat krajín, ktorí tvorili na tematické motto bez akýchkoľvek fánových obmedzení, cez tradičné umelecké jazyky až po využitie novodobých médií. Doteraz sa realizovalo vyše päťdesiat profesionálnych programov. Sympóziuum je každoročne tematické. Názov a tematika desiateho stretnutia je:

„KONTEMPLÁCIA”

Kontemplácia znamená pozorovanie, rozjímanie, prehliadanie, a je najjednoduchší spôsob spoznania sveta a seba samých. V kontemplácii sa úplne zjednocujeme s predmetom meditácie/modifikácie, aby sme pochopili jej fungovanie, jej najvůtomejšiu podstatu. Toto je jedna z najvůtomejších kognitívnych techník, ktorú môžeme použiť pri náuke nielen o sebe ale aj o živých a neživých predmetoch a konceptoch. Vo svete umenia je to jeden z hlavných nástrojov na sebarealizáciu v kreatívnych procesoch. Rozjímanie je vedomá zvedavosť, otvorenosť a pozornosť. Počas praxe môžeme sísťaf odpovede na nespočetné množstvo otázok, medzi ktorými bude aj táhá, ktorú ukazuje medzi mnou a ako je to v skutočnosti.

Uszka Tekla

A KÖZÖSSÉGTEREMTŐ MŰVÉSZTELEP

Tizedik alkalommal tartották meg a Dunartcom művésztelepet, ahol a képzőművészek egy héten át alkotottak. A zárókiállítást 2020. szeptember 8-ig láthatták a városi művelődési központban.

Mayer Évának a Dunartcom Somorjai Nemzetközi Művésztelep megalapításával az volt a célja, hogy közösséget építsen, és párbeszédet indítson a Dunamenti, kelet-közép-európai régió professzionális fiatal, tehetséges és elismert alkotói között. Azt vallja, hogy a rendszeres szakmai diskurzusok, a közös munkával eltöltött időszak a társadalmi identitás megerősítésén túl segíti a személyes és művészi öndefiníciót; a közös megjelenések, kiállítások pedig a régió kulturális szcénájába való beilleszkedést.

2011 óta évről évre különböző országokból, társadalmi berendezkedésből érkeznek ide alkotók, mégis könnyen kapcsolódnak egymáshoz, és a művésztelep azévi tematikájához. Kezdetben a kiállításokat a helyi, 12. századi román és gótikus kori református templomban szervezték, majd 2014 után a Korona Udvar Zenei Napok rendezvényeként mutatták be a barokk katolikus kolostor kerengőjében, idén már a Somorjai Városi Művelődési Központ kiállítótermében kapott otthont a tárlat. Eddig több mint ötven kulturális kísérőrendezvény valósult meg, amelyek mindegyike a művésztelep egyes tematikáinak mentén szerveződött: koncertek, irodalmi felolvasóestek, színházi előadások, szakmai prezentációk, gyermekfoglalkozások és kerekasztal-beszélgetések tették teljessé a programot. A helyi kiállítást követően a művésztelep gyűjteményébe kerülő anyagot a szervezők más hazai és külföldi galériákban, múzeumokban is bemutatják.

A bázisok

Én a művésztelepen létrejövő együtt alkotás „műfajának” a történelmileg is nyomon követhető, funkcionális szerepét szeretném hangsúlyozni. A művészet történetében mindig is nagy jelentőséggel bírtak

a nagy mesterek köré csoportosuló követők, majd a céhek, aztán a stílusirányzatok mentén kialakuló csoportosulások, amelyeknek kimondva-kimondatlanul is céljuk volt a közös gondolkodás, az egymásra hatás, az inspiráló együttlétek és az együtt alkotás. Nem véletlen, hogy ekkora hagyománya van régióinkban a művésztelepeknek. Ezek egy-egy bázis kiépülését jelentik, amelyben mindenkinek lehetősége van a saját hangján, a saját műfaji keretein belül vagy akár azt átlépve dolgozni, megerősíteni az önmagába és munkásságába vetett hitet. Ezek bizonyára nagyon fontos alkalmak a tágabb közösség és az egyén számára is, hiszen nem túlzás talán kijelenteni, hogy a kelet-közép-európai gondolkodó embert nagyobb léptékben hasonló, társadalmi szinten is értelmezhető kérdések foglalkoztatják. A tíz év alatt a művésztelepre tizenhat országból, közel százhatvan alkotó érkezett, többük visszatérő meghívottként volt jelen az idei, 10. alkalmon. A jubileumi rendezvény amolyan keresztmetszetét adta az elmúlt évtized gyümölcsöző együttműködéseinek, amelynek során egyre inkább kirajzolódni látszik az egymás iránti nyitottság, szellemi frissesség és egymást támogató közösség ereje. Az alkotótábor témái időrendben az alábbiak voltak: Hullámhossz, Lélekmérleg, Transzvízió, Lélekbázis, Gondviselés, Belső utakon, Fényküszöb, Erekllye, Levitáció, idén pedig Kontempláció.

Az ideai alkotások

A *kontempláció* szemlélődést, elmélkedést, elmélyült gondolkodást jelent, amely során az egyéni szellemi munka feltétele a megnyugvás, letisztult gondolkodás, illetve olyan személyes jelenlét, amely magasabb lelki és szellemi állapotban megszülető alkotásokban manifesztálódhat. A nézőt a műalkotás szemlélése ugyanúgy kontemplációra hívja, hiszen a műhöz való kapcsolódás révén akár az alkotó által kibontott ötlet, a koncepció megértése, akár egy függetlenül megszületett élmény vezethet katarzishoz. A Dunartcom

Kiállítás-részlet a 10. művésztelep alkotásaival

A művésztelep résztvevői

művésztelepen készült művek az egyes alkotók számára az elmélyülés szempontjából meghatározó munkafolyamatokat, illetve témákat mutatnak fel. A munkák az alkotói szemléletek sokszínűségét rajzolják fel: festők, szobrászok, grafikusok és médiaművészek művei reflektálnak rá. Somorja személyesen felfedezett motívumai sajátos nézőpontokból bukkannak fel Esse Bánki Ákos és Stanislav Bubán festményein, Szigeti G. Csongor fotóinak és drótrajzainak pedig letisztult kompozíciói a művész által megtalált „városi csendéletek” különös atmoszféráját rejtik. A kontempláció jegyében készült személyes élményanyagok feldolgozását jelentik Maria B. Raunio, Balogh Erzsébet és Mester Enikő munkái, akik belső tájak, építmények mágikus metafizikáját festik. Oberfrank

Luca gravírozott tükörkorngjai az alkotás meditatív állapotának lenyomatai, míg Margita Titlová Ylovsky a festés élményszerűségét hangsúlyozza, miközben az erős női szimbólum beillesztésével rendkívül karakteressé teszi a plasztikus képet. Sztojánovits Andrea és Sipos Levente médiamunkái a „szemlélődő” néző bevonásával kelnek életre, alapvető lételméleti kérdéseket vetnek föl. Berkes Csilla és Gombos Andrea szobrászművészek konstrukcióinak gondolatísága az emberi lét filozófiai és elvi kérdéseit feszegetik, míg Demcsák Dóra Vanda és Majoros Áron Zsolt az általuk használt formanyelvet bontják tovább és helyezik új kontextusba plasztikai kísérleteikben.

Újszó, 2020

A 2019-es DUNARTCOM művésztelep résztvevői

11. DUNARTCOM SOMORJAI NEMZETKÖZI MŰVÉSZTELEP 11. MEDZINÁRODNÉ SYMPÓZIUM DUNARTCOM V ŠAMORÍNE

2021.08.13. – 2021.08.22. | 13.08.2021 – 22.08.2021

A MŰVÉSZTELEP ALDOTOI ÉS TVORIVÉ UMELCI SYMPÓZIA:

BERKES CSILLA (HU/SK), BERZE IMRE (RO), BODA ANIKÓ (HU), STANISLAV BUBÁN (SK),
ESSE BÁNKI ÁKOS (HU), ÉLES LÓRÁNT (HU), GETTO JÓZSEF (HU), KRISTÍNA KANDRIKOVÁ (SK),
MAJOROS ÁRON (HU), MAYER ÉVA (HU/SK), M. KISS MÁRTA (SK), JIŘÍ STANĚK (CZ), PALMAN ZSUZSANNA (HU)

2021.08.16. | 16.08.2021, 20:00

KONCERT: BETTIKA SEPTÉT (HU/SK)

KÖZREMŰKÖDŐK ÉS ÖNKELŐJÉ: BAKOS BETTIKA (HU), CSINTALAN GYÖRGY (SK), DÉVÉNYI ZOLTÁN (HU),
KOLLÁRIK BARNABÁS (SK), KOSZTOLÁNSZKI DOMINIK (HU), MAYER JÓZSEF (SK/HU), RICHTER AMBRUS (HU)
HELYSZÍN ÉS MESTRO KONANNA: ŠUP-ŠUP MUSIC CLUB, KOVÁCS UTCA 3/A, SOMORJA | KOVÁCSKA UJICA 3/A, ŠAMORÍN

2021.08.17-18. | 17-18.08.2021, 19:00

EGYÉNI BEMUTATKOZÓ PREZENTÁCIÓK A MŰVÉSZTELEP ALKOTÓIVAL
INDIVIDUÁLNE PREDSTAVENIE A ROZHOVOR S UMELCAMI SYMPÓZIA

HELYSZÍN ÉS MESTRO KONANNA: MOZI, POZSDNYI ÚT 21, SOMORJA | BRATISLAVSKÁ UJICA 27, ŠAMORÍN

2021.08.21. | 21.08.2021, 19:00

A MŰVÉSZTELEP KIÁLLÍTÁSA ÉS VYSTAVA SYMPÓZIA: „IDŐKAPSZULA” ÉS „ČASOVÁ KAPSULA”

MEGNYITJA ÉS VYSTAVU OTVORÍ: BODA BIANKA (SK)

KÖSZÖNTŐT MOND ÉS PRÉHOVOR: OROSZ CSABA (SK), MAYER ÉVA (SK/HU)

KÖZREMŰKÖDŐK ÉS ÖNKELŐJÉ: MAYER JÓZSEF (SK/HU), TARAGÓ ZSÓFIA (HU)

HELYSZÍN ÉS MESTRO KONANNA: KÓRONA UDVAR, FŐ UTCA 46., SOMORJA | NÁDVORIE KÓRONA, HLAVNÁ UJICA 8., ŠAMORÍN
A KIÁLLÍTÁS 2021.09.08-IG LÁTOGATHATÓ ÉS VYSTAVU MOŽNO POZRIET DO 08.10.2021.

A MŰVÉSZTELEP SZERVEZŐI ÉS KURÁTORAI ÉS ORGANIZÁTORI A KURÁTORI SYMPÓZIA:

MAYER ÉVA (SK/HU), MAJOROS ÁRON ZSOLT (HU), ID. MAYER ÉVA (SK), ID. MAYER JÓZSEF (SK), DUNARTCOM (SK)

**A MŰVÉSZTELEP ALKOTÓI
TVORIVÍ UJELCI SYMPÓZIA**

BERKES CSILLA (HU/SK)

BERZE IMRE (RO)

BODA ANIKÓ (HU)

STANISLAV BUBÁN (SK)

ESSE BÁNKI ÁKOS (HU)

ÉLES LÓRÁNT (HU)

GETTO JÓZSEF (HU)

KRISTÍNA KANDRIKOVÁ (SK)

MAJOROS ÁRON (HU)

MAYER ÉVA (HU/SK)

M. KISS MÁRTA (SK)

JIRÍ STANĚK (CZ)

PALMAN ZSUZSANNA (HU)

**11. DUNARTCOM
SOMORJAI NEMZETKÖZI MŰVÉSZTELEP**

2021.06.13. – 2021.06.22.

A „DUNARTCOM” nemzetközi szimpózium tizenegyedik alkalommal kerül megrendezésre Somorján, mely a város első művésztelepe. Alapításának legfőbb célja a kapcsolatteremtés a művésztszadalom tehetséges hazai és külföldi, már szakmailag elismert és feltörekvő fiatal lépzőművészei között, ahol egymás munkamódszerének, gondolkodásának megismerése által, új szellemi közösséget kívánunk teremteni. A tíz évad folyamán a művésztelepre tizenhét országból meghívott, közel százhatvan alkotó tematikus hívásra alkotott művei megkötés nélkül, a hagyományot megfogalmazásokon túl az újszerű médiumok alkalmazásáig. Eddig több mint ötven szakmai program valósult meg. A művésztelep minden évben tematikus, a tizenegyedik találkozó címe és témája.

„IDŐKAPSZULA”

A latin eredetű kapszula szó szekrénykét, dobozát, tokot, nyitható burkolatot jelent, mely egy kisebb tárgy megvédésére szolgál. Az „időkapszula” kifejezés ötleme 1937 óta használatos, bár az ötlet valószínűleg egyidős magával az emberi civilizációval. Egy olyan tartályt jelent, amelyben régi idők tárgyai tárolhatók és információként szolgálhatnak a korábbi időkben. Egyfajta kommunikációra is tekinthetünk, mely megpróbálja megőrizni a mindennapi élet egy szeletét a jövő számára. A művésztelep alkotói ezen gondolatokra reflektálnak a szimpóziumon készülő alkotásaikkal.

A DUNARTCOM 11 Somorjai Nemzetközi Művésztelep, 2021- témája és résztvevői

IN SITU V. művésztelep, Vajka, 2021

Juhász Katalin

HELYZETEK A TERMÉSZETBEN

Immár ötödik éve ad otthont Vajka község az IN SITU művésztelepnek, amelyen természetművészettel és helyspecifikus művészettel foglalkoznak az alkotók. A héten született műveket holnap prezentálják fotók, illetve videók segítségével.

A természetművészet lényege, hogy a megszülető művek szorosan összefonódnak a tájjal, a környezeti kontextus adja meg a súlyukat. A képzőművészek (ezúttal Aradský Richard, Csanda Máté, Ferdics Béla, Funczik Norbert, Gyenes Gábor, Kubicssek Mónika, Pálmai László, Pézman Andrea, Szőke Erika, Török Bianka és Václav Kinga) többnyire az adott helyszínen fellelhető természetes anyagokat használják fel. De a fordított hozzáállás is jellemző, amikor tájidegen tárgyakkal szándékosan rombolják a harmonikus látványt. Az alkotások beleolvadnak a tájba, vagy kikíváncoznak belőle – a környezeti kontextus adja meg a súlyukat. Gyakran a természet is beleszól a gondosan megtervezett koncepcióba, és az alkotóknak rugalmasan reagálniuk kell az adott helyzetre. Máskor az ötlet ott, helyben születik, azaz a környezet mozgat meg valamit az alkotó lelkében, agyában. Mindenképp izgalmas kihívás egyszerre alkalmazkodni és irányítani a folyamatokat, nem minden művész képes erre.

Az IN SITU az évek alatt kivívta a szakma elismerését, helyet kért és kapott a szlovákiai magyar művészeti életben, hiánypótló kezdeményezésként, egy nálunk még nem annyira ismert műfajt népszerűsítve.

Ráadásul mára a vajkai lakosok is megszokták, hogy augusztus elején egy héten át tele van a falu „csodabogarakkal”, akik elbűvölten járók a környezetet és furcsa dolgokat művelnek. Egyre többen érdeklődnek, ismerkednek a művészekkel és műveikkel. A felhasznált anyagok jellegéből adódóan ezek a művésztelep keretében született alkotások korántsem örök életűek, a mulandóság beléjük van kódolva – idővel lebomlanak, összedőlnek, elkorhadnak vagy szétáznak. Ezért rendkívül fontos a megőrkítés, a dokumentálás, főleg a performanszok és helyspecifikus happeningek esetében, amelyek egyszeriek és megismételhetetlenek. A holnapi, este hétkor kezdődő zárórendezvényen az elmúlt hét folyamán készült fotókat és mozgóképeket mutatják be az alkotók, akik közül többen visszajáró vendégek. Főleg azért szeretik a vajkai művész-telepet, mert ez a különleges helyszín egyszerre nyújt önkifejezési és elvonulási lehetőséget számukra. A betonszörnynek becézett vízerőmű gátjai mögött megbúvó kis falu több értelemben is szimbolikus hely, amely minden művészt megihlet – főleg azokat is, akik egész évben be vannak zárva egy műterembe vagy egyetemi előadóterembe. Az érdeklődők pedig találkozhatnak az egyik leghaladóbb kortárs képzőművészeti irányzattal, amelynek alig vannak képviselői nálunk.

(Új Szó, 2021. augusztus 5.)

IN SITU V. művésztelep, Vajka, 2021 – (Csanda Máté, Pálmai László, Ferdics Béla akciói)

Török Bianka: *Kötődés*, IN SITU V., 2021

A Magyar Jelenlét Háza, Kassa

MAJEL – MAGYAR JELENLÉT HÁZA

KASSA, ERZSÉBET UTCA 42.

A **Majel**, vagyis a **Magyar Jelenlét Háza** a kassai Rovás Alkotóközösség sikeres projektjének a neve, amely által – és a Magyar Kormánynak köszönhetően – Kassa belvárosában egy nívós művészeti és kulturális központot hozhattunk létre. A Magyar Jelenlét Házának rövidítéséből és az azt működtető szervezet, a Rovás összeházasításából lett a **Majel Rovás Központ**.

A magyar gasztronómiai értékek megismertetése céljából alapítottuk a **B!stRovás** nevű magyar vendéglátóipari egységet, amely a nappali / könyvtár jellegnek köszönhetően szintén gyakran helyszíne kisebb művészeti és kulturális eseményeknek.

Az épületben található a **Kolár Péter Könyvtár** és olvasóterem, amely Kolár Péter egykori kassai színgazdátóról és Csemadok-elnökről kapta a nevét. A több mint 1700 darab könyv a pár éve tragikus hirtelenséggel elhunyt kultúraszervező hagyatékából származik.

A Rovás által életre hívott **Szabadművészeti Esti Iskola** néhány szekciója is a Majel épületében működik, amely fiatalok és felnőttek továbbképzésével, valamint tehetség gondozással foglalkozik. Az Esti Iskola főként a Löffler Művésztelepen (Löffler ArtCamp) fejti ki tevékenységét (a Kmet' utca 34. alatt lévő egykori Löffler-villában).

A Majel Rovás Központ udvarán, a főbejárati kapuval szemben két látnivaló is található. Balra **Jakoby Gyula kassai szobrászművész fejszobra**

és emléktáblája emlékezik meg a város híres szülőjéről. A 20. század kiemelkedő képzőművészeinek emlékére a szobrot a Magyar Művészeti Akadémia állíttatta 2017-ben.

Jobbra található az 1920-ban ledöntött és beolvasztott **kassai Honvédszobor** talapzatának egy kőbálványa, amely 100 évig pihent titkos helyén, hogy végül Halász György útmutatása alapján a Sine Metu polgári társulás kiásta és a Majel Rovás Központ udvarán helyezte el.

Az elhelyezésről és az azt követő ismeretterjesztő kiállításról és előadásról az alábbi linkekre kattintva tudhat meg többet:

https://www.rovart.com/hu/a-majel-rovas-kozpont-kapualjaban-lathato-a-beolvasztott-kassai-honvedszobor-talapzatanak-megmentett-darabja_4037

https://www.rovart.com/hu/mediavisszhang-kiallitason-elevenedik-meg-a-kassai-honvedszobor-tortenete-_4031

https://www.rovart.com/hu/mediavisszhang-a-magyar-jelenlet-hazaban-allitjak-ki-a-megtalalt-kassai-honved-talapzatat_4028

A Majel Rovás Központot az 1994-ben alapított, több mint 25 éves múlttal rendelkező Rovás művészeti egyesület működteti 2017 óta. Arra törekszik, hogy ezáltal Magyarország kulturális, művészeti és gazdasági vonalon tudjon jelen lenni Kassán.

Az intézmény egy olyan magyar sziget Márai városában, ahol az együttműködő magyarországi és hazai szervezetek, intézmények és közösségek nemcsak szórólappal, könyvekkel és katalógusokkal népszerűsíthetik magukat, településeiket, társulásait és egyesületeiket, hanem kézműveseik termékei, művészeik alkotásai, kiadóik könyvei, hungarikumai és ismert termékei által konkrétan is jelen lehetnek. Ahol a szlovák érdeklődők előtt népszerűsíthetik programjaikat, rendezvényeiket, létesítményeiket,

A Löffler Galéria és a galériák logója

Löffler

ARTCAMP

ahol kirándulási és üdülési lehetőségeiket kínálhatják fel. A Magyar Jelenlét Házában különféle rendezvényeket, előadásokat, bemutatókat, koncerteket és konferenciákat rendezünk, olyan cégek és intézmények számára kínáljuk fel a kassai jelenlét lehetőségét, amelyek nívója Magyarországot és a határon túli magyarokat egyaránt kellő méltósággal képviseli a szlovákság előtt.

A Majel és a Rovás tevékenységéről, aktuális programjairól a RovArt internetes újságból tájékozódhat, vagy keresse fel közösségi oldalainkat:

A Majel Facebook oldala:

https://www.facebook.com/pg/majelcentrum/post_s/?ref=page_internal

A BlstRovás Facebook oldala: <https://www.facebook.com/bistrovas>

A Kolár Péter Könyvtár Facebook oldala:

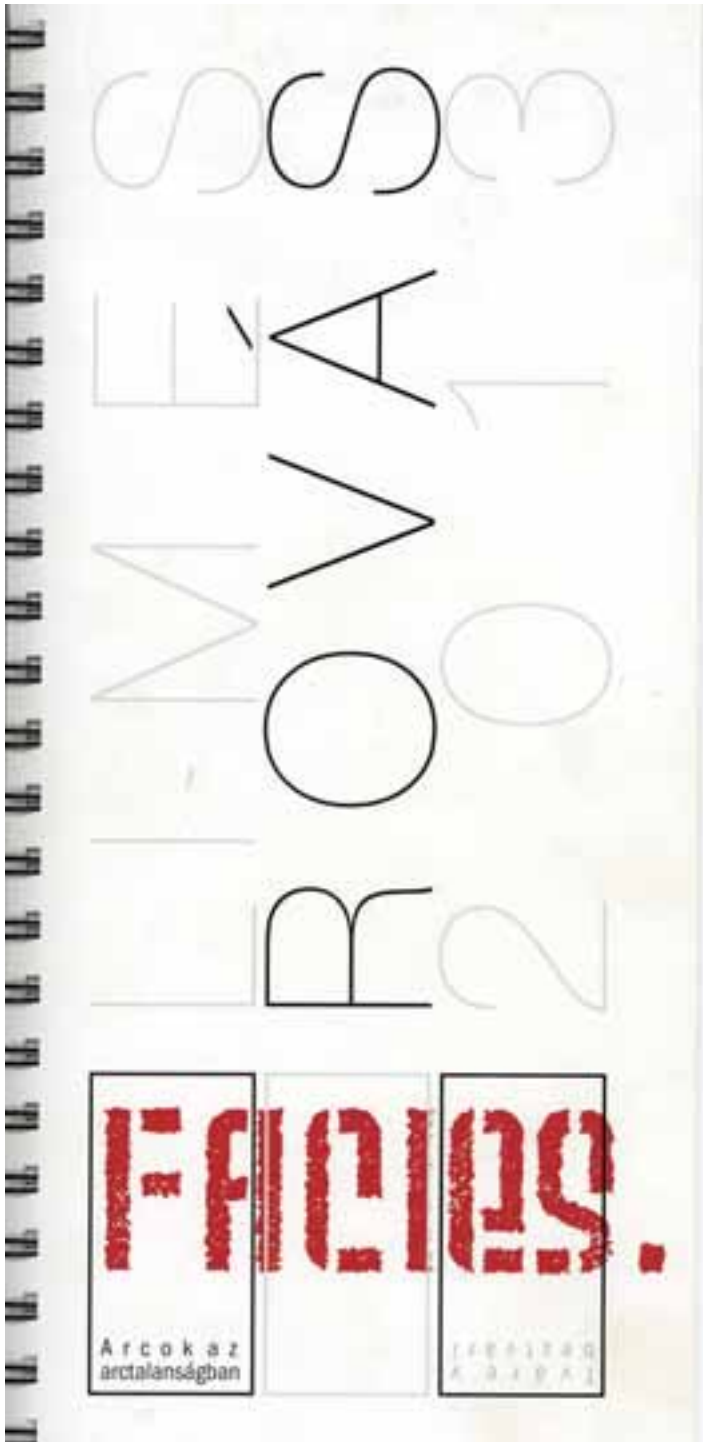
https://www.facebook.com/pg/kolarpeterkonyvtar/posts/?ref=page_internal

A Rovás Art school Facebook oldala:

<https://www.facebook.com/ROV%C3%81S-ART-school-178265405697932/>

Bartusz György szobrászművész által készített fejszobros emléktábla Jakobý Gyula tiszteletére. Kassa, Magyar Jelenlét Háza (2017)

A Rovás Csoport

SZEMLÉLET ÉS MAGATARTÁS

KASSA

Az 1994-ben létrejött Rovás csoport 1999-ben vált civil szervezetté, amikor a Szlovák Köztársaság Belügyminisztériumában hivatalosan is bejegyezték.

A Rovás kulturális és képzőművészeti tevékenységet folytat, célja szellemi értékek létrehozása. Tevékenységével az értelmiséget szólítja meg, mivel ezzel a réteggel bánik a legmostohábban a társadalom. Elsősorban a művészetekre fókuszál, kiemelten a képzőművészetre, az iparművészetre, a film- és fotóművészetre (ezek számítógépes feldolgozására), a színművészetre, az irodalomra és a társadalomtudományokra, valamint a népművészetre és a kézművességre.

A Rovás szabad alkotótevékenységgel, kiállítások, workshopok és alkotótáborok szervezésével foglalkozik,

valamint különböző előadásokkal és szimpóziumokkal, művészeti logisztikával (érdekképviseléssel és menedzsmenttel), újságírással, valamint van kiadói engedélye is. Tehetséggondozó programja keretében beindította a Szabadművészeti Esti Iskolát, a tanulmányi utak szervezésére specializálódó RovásVoyage-t, alkotószabadságra szakosodott művészeti rezidenciát hozott létre (amelynek keretében szállást és műtermet biztosít).

A Rovás alkotói a szabad művészetet és a független kreativitást preferálják, amelyet nem befolyásolhatnak az éppen divatos trendek vagy a szakudás hiánya. Nem a megbotránkoztatás, a megdöbbenés, az értékek tagadása és kigúnyolása, nem a cinizmus piedesztálra emelése a cél, nem a rombolás, hanem az esztétikumra és az átgondolt formavilágra támaszkodó, építő jellegű művészet maga. Az áldozathozatalra képes, a rossz ellen a szavát felemelő, az értékeket megvédő és folyton újabbakat teremtő kreativitás. Nem a „mindenáron más”, hanem a tovább fejlődő!

A Rovás alkotói és tagjai magasan kvalifikált értelmiségiek, szakemberek, a kortárs művészeti világ számára többé vagy kevésbé ismert egyéniségek, középiskolák és egyetemek tanárai vagy szabadúszó, neves művészek. A tagságot azonban nemcsak művészek alkotják, hanem azonos hullámhosszon lévő értelmiségiek.

A Rovás jóbarátok szövetsége, az önkéntességre építve képes magas színvonalú értékmentő és értékteremtő tevékenységre, tehetséggondozásra, felnőttképzésre, szimpóziumok, alkotótáborok és különféle művelődési programok szervezésére.

A Rovás nem kassai magyar képzőművészeket egy csokorba fogó szervezet, nem kassai magyar értelmiségiek egylete, nem tömörít, nem csoportosít, nem gyűjtemény, sem herbárium. A Rovás nem formanyelv, nem stílus, hanem szemlélet és magatartás.

L I M E S R O V Á S S 2 0 1 3

eNRA - a Rovás Nyitott Nemzetközi Alkotóközössége

Az 1994 óta folyamatos nyári Rovás alkotótáborok fokozatosan alakultak át mestertáborokká, résztvevőikből létrejött a Nemzetközi Rovás Alkotóközösség, amelyet közösen "eNRA"-nak neveztünk el. A táborok Erdélyben, a háromszéki Középpajtán, Kassán, a Rovás Akadémián és Tihanyban, a MKE művésztelepén kerülnek megrendezésre. A mestertáborok lényege, hogy a meghívott képzőművészek elhozzák diákjaikat, akikkel közösen alkotnak. A diákok elért eredményeik alapján kérhetik felvételüket a csoportba, velük tovább bővül és szellemileg frissül az alkotóközösség. Az eNRA a szabad művészetet és a független kreativitást preferálja, amelyet nem befolyásolhatnak az éppen divatos trendek vagy a szaktudás hiánya. Szabad művészet alatt a semmivel nem korlátozott, független kreativitást értjük, mely nem bújkol a „kortárs művészet” kifejezés mögé, és nem keres magának alibit a szubjektívizmusban. A szabad alkotótevékenység számunkra az egyetlen és akadémiailag elfogadott képzőművészeti stílus abszolútizmusától való függetlenséget jelenti. A művészet szabadsága és függetlensége mellett törünk lántsát és nem ismerjük el az Európa-szerte kortársnak nevezett művészet egyedüli és kivételes szerepét. Mi azt is csak egy útnak tartjuk a sok közül, nyitottak vagyunk más lehetőségek felé is. Az általunk új akadémizmusnak nevezett, a képzőművészeti egyetemek által mindenkire ráerőszakolt világkép hegemoniáját nem fogadjuk el egyetlen igaz perspektivaként és a formanyelv globalizálódása ellen vagyunk.

A Rovás az önképzésre és az állandó szakmai tovább fejlődésre épít. Tagjai számára műtermeket, műhelyeket és stúdiókat biztosít, galériát, internetes klubkávézót, olvasótermet, művészeti rezidenciát működtet, kirándulásokat, exkurziókat és különféle továbbképzéseket szervez.

A kassai művészetpártoló és kultúrabarát közönség számára bő programkínálattal rendelkezik, valamint:

- felkarolja és támogatja a pályakezdő, fiatal művészeket, értelmiségieket, és képviseli érdekeiket
- kiállításokon ad lehetőséget a kortárs képzőművészeknek a megmérettetésre, önálló bemutatkozásra
- gondoskodik a megnyitók szakmai színvonaláról
- Képzőművészeti Esti Iskolát alapított Kassán, alkotótáborokat, képzőművészeti továbbképzéseket szervez különböző célcsoportoknak (gyermek- és ifjúsági tehetséggondozó kurzusok, workshopok, művészeti összejövetelek)
- előadásokat, szimpóziumokat, szemináriumokat, különböző találkozókat és fesztiválokat rendez meghatározott célcsoportoknak regionális, országos és nemzetközi viszonylatban is.

Díjak, elismerések:

A társulás 2010-ben Pro Cultura Hungarica díjban részesült, 2014-ben a Kassa Megyei Önkormányzatának Elnöki Emlékérmét kapta, 2015-ben Magyar Termék Nagydíjban, (mint szellemi termék), 2017-ben pedig Kassa-Óváros polgármesteri díjában részesült.

...

A Rovás nem valami ellen harcol, hanem mindig valamiért!

A Rovás 2010-ben Kassán létrehozta a Rovás Akadémiát – a művészek szabad egyesületét – Löffler Béla kassai szobrász villájában (hajdan Szent László utca, ma Kmet'ova 34.).

Az épületet a Rovás pályázat útján nyerte el 2010-ben, azóta bérel a jelenlegi tulajdonostól, Kassa-Óvárosától. Az ingatlan Löffler Béla kassai szobrászművész szülőháza volt, aki a városnak ajándékozta. A ház nagy kerttel, belső udvarral, tetőtér beépítéssel, műtermekkel, műhelyekkel rendelkezik. Önerőből beindítottunk egy kisgalériát, egy klubot és egy művész kávézót, mindezt műtermekkel,

oktatótermekkel, műhelyekkel, szállás lehetőséggel is kiegészítettük. Több mint 25 éve különféle célcsoportok számára folyamatosan szervezzük nyári szabadművészeti alkotótáborainkat, továbbá szimpóziumokat, alkotó műhelyeket, kiállításokat, beszélgetéseket, találkozókat, előadásokat, prezentációkat stb.

2017 októberéig ez a ház volt a Rovás központja. Amióta a szervezetnek saját tulajdonú ingatlana lett, azóta a Kmet' utca 34-es szám alatti Löffler ArtCamp lett a művésztelep, míg az Erzsébet utca 42. alatti Majel Rovás Központ a kiállítások és különféle művészeti és kulturális programok színtere. A Löffler ArtCampben műteremlakásokat alakítottunk ki, amelyekben hosszabb alkotói szabadságra is tudunk hívni és fogadni művészeket. Az épületben klubkávézó is működik olvasóteremmel és ingyenes internet-hozzáféréssel.

A Rovás Akadémia fenntartója a Rovás Polgári Társulás (Egyesület), amelynek elnöke Szabó Ottó, al-elnöke Gergely Papp Adrianna, gazdasági vezetője Csobády Beáta. Az Akadémia igazgatója Kovács Ágnes. A Rovás Akadémia több helyszínen működik (a Löffler-villában, az Erzsébet utcai Majel Rovás Központban és különböző kihelyezett alkotóműhelyekben). Az Akadémia az egyesület szellemiségeért felel, a Rovás összes rendezvényét, képzését, a szervezet egész kulturális, művészeti és edukációs tevékenységét koordinálja.

A Rovás Akadémia a következő pillérekre épül:

Az ArtResidence program (Löffler ArtCamp, Kassa, Kmet' utca 34.)

Különböző művészeknek kínál akár hosszabb időtartamra szóló alkotói szabadságot „nyitott műhelyek” formájában. A meghívott alkotók számára a program kiállítási lehetőséget, műtermeket és műhelyeket, szállást, étkezést, szórakozást biztosít. A nyitott műhely azt jelenti, hogy bekapcsolódnak az Esti Iskola tehetséggondozó programjába, valamint a szervezet életébe.

A Present program (FiguratiF Galéria, Kassa, Erzsébet utca 42.)

Fókuszában az egyesület FiguratiF Galériájában megvalósuló kiállítói tevékenység áll, ahol a kortárs

képzőművészeti kiállításokon és prezentációkon kívül szalonok, művészeti és művelődési előadások, valamint szemináriumok is megvalósulásra kerülnek.

A Világablak program

Célja a kortárs művészet bemutatása, a Rovás Akadémia tevékenységének publikálása a Rovás háromnyelvű internetes folyóirata, a RovArt által – ISSN 1337-7167

A Tudomány órája (Majel Rovás Központ, Kassa, Erzsébet utca 42.)

Ez a program a Szlovák Tudományos Akadémiával közös szervezésben valósul meg. Célja a tudományos világ különböző, kevésbé ismert szakterületeit képviselő kutatók bemutatása, világképük, értékrendjük dialektikus konfrontációja.

A Szabadművészeti Esti Iskola (Löffler ArtCamp, Kassa, Kmet' utca 34. és a Majel Rovás Központ, Kassa, Erzsébet utca 42.)

A Rovás a több mint 25 éves létezése óta mindig nagy súlyt fektetett a tehetséggondozásra. A program tehetséggondozással és továbbképzéssel, festészeti, grafikai, szobrászati, intermedialis és számítógépes képzesekkel, divattervezéssel foglalkozik, valamint többnapos alkotótáborokat és szimpóziumokat rendez. Célközösségét középiskolás és egyetemista fiatalok jelentik. E cél érdekében létesült a Rovás Esti Iskola, amelynek képzései a középiskolás és az egyetemista diákok számára ingyenesek. A program keretén belül került kidolgozásra egy művészeti általános iskoláról szóló projekt is, amelyet Kassa-Óvárosával együttműködve tervezünk megvalósítani.

Minden évben három nyári alkotótáborot szervezünk, amelyek a fiatalokkal való foglalkozáson túl az oktatásban résztvevő és a meghívott művészek éves összpontosításai is egyben. Három helyszín, ugyanazon résztvevőkkel: egy erdélyi, egy felvidéki és a tihanyi. A Rovás Esti Iskola programjai, műtermei, stúdiói és műhelyei hétközben 16.00-tól 20.00-ig állnak az érdeklődők rendelkezésére Kassán, az Erzsébet utca 42. szám alatti Majel Rovás Központban.

Az Esti Iskola közösségi oldala:

https://www.facebook.com/ROV%C3%81S-ART-school-178265405697932/?__tn__=%2Cd%2CP-R&eid=ARBSI5oqw2oUq0h-J09NjwRysDhCvB8UDDU2rUKICLAGLA-dEjdzkxGHnP1rDccDRxMPqvaG6eER2zY4

eNRA (Löffler ArtCamp, Kassa, Kmet' utca 34. és a Majel Rovás Központ, Kassa, Erzsébet utca 42.) A Nemzetközi Rovás Alkotóközösség tagjai (nem feltétlenül tagjai a Rovás Egyesületnek), a szabad művészetet és a független kreativitást preferálják, amelyet nem befolyásolhatnak az éppen divatos trendek vagy a szaktudás hiánya. Tagjai olyan képzőművészek, akik az ihletettséggel és az elhivatottsággal mellett a magas szakmai tudás elengedhetetlen fontosságát vallják, akik a konceptuális és intermedialis tendenciákat egy útnak ismerik el a sok közül, de ezek akademiizálását és abszolút értékékként való feltüntetését nem látják indokoltnak. A Rovás Polgári Társulás képzőművészeti szekciójába építészek, szobrászok, grafikusok, festőművészek, iparművészek, kézművesek és teoretikusok tartoznak, magyarok, szlovákok és más nemzetiségek vegyesen.

Az eNRÁ-ról bővebben itt olvashat: <https://www.rovart.art/rovas/enra>

A Művészeti logisztika program

Lényegében művészeti menedzsmenttel foglalkozik: eljuttatja a megfelelő művészt és a megfelelő műalkotást a megfelelő időben a megfelelő helyre, megfelelő feltételek mellett. A program valójában a szellemi és materiális értékek optimális összehangolását tűzte ki célul, megfelelő koordinációja mellett a szükséges eszközök biztosítását, a rendelkezésre álló intellektuális tőke optimális befektetését, felhasználását és kamatoztatását tartja fontosnak.

RovasVoyage. Exkurziók és kirándulások programja belföldön és külföldön.

A Rovás Akadémia közösségi oldala: <https://www.facebook.com/groups/215634765200113/>

ARADSKÝ RICHÁRD KÉPZŐMŰVÉSZ

(KOMÁRNO, 1982. OKTÓBER 20.)

Tanulmányok:

1997–2002 SSUŠ, Pozsony, Ipari formatervezés
(Milan Adamík akadémiai szobrász)
2002–2003 ZVS, Nyitra
2003–2007 Nyitrai Konstantin és Filozófus Egyetem, PF, Művészeti és Oktatási Tanszék, (Viliam Loviška akadémiai szobrász)
Nyékvárkonyban (Vrakúň) él. 2017-től a gútai Művészeti Magániskola és a dunaszerdahelyi Művészeti Alapiskola tanára

„Aradský Richárd Nyitott tér című plasztika-sorozata tudatosan használja az „életre keltés”, „mozgásba hozás” stratégiáit. Alkotásainak meghatározó, szinte kizárólagos anyaga a fa, melyet növényi eredete ellenére kimondottan animisztikus, állatszerű mozgó lényekké formál. Az alkotói folyamat eme átértelmezés dacára kimondottan érzékenyen, az anyagra, az adott fa sajátosságainak megfigyelésén, az abban rejlő lehetőségek „kitakarásán” alapul. Ezek a szobrok mind ott voltak a fában, Aradský csupán kibontotta, láthatóvá tette ezeket a formákat: kipucolta az odvas részt, megtisztított egy hasadást... A szálakkal dinamizálta, különböző viszonyrendszerekbe rendelte a hasábokat, elérve így a már említett animisztikus hatást. A következő lépés az így megszületett lények természetes közegének megtalálása volt, és különböző fényviszonyok melletti dokumentációja. A plasztikák formavilágát Aradský elmondása szerint a sötétben hallott zajok okozta irracionális képzetek is befolyásolták, viszont miután testet öltöttek és a tájba kerültek: organikus részeivé, a helyi formai „biotop” szerves alkotóelemeivé váltak.” (Gyenes Gábor)

Egyéni kiállítások:

- 2007 Diplomovka, UKF, Nyitra
- 2009 *Invarianty*, Byzant galéria, Pozsony
- 2011 *Kontexty*, Galéria renesančný kaštieľ, Galánta
- 2011 TZARA, UIC galéria Stará Bystrica/Óbeszterce
- 2014 *Dialógy*, Kaviareň Na kus reči, Léva
- 2021 *Aperta Spatium*, KMG, Dunaszerdahely
- 2021 *Spatium Clausa*, Duna Menti Múzeum, Komárno
- 2022 *Spatium Clausa*, Duna Menti Múzeum, Komárno

Elérhetőség: a.richiee@gmail.com

BAFFY ZATROCH VIKTÓRIA FESTŐMŰVÉSZ

(ROZSNYÓ, 1991. JANUÁR 12.)

Tanulmányok:

1997–1998 Dernoői Alapiskola, Dernoő
 1998–2006 Rozsnyói Református Egyházi Alapiskola, Rozsnyó
 2006–2010 Škola úžitkového výtvarníctva (Képzőművészeti Szakközépiskola), Kassa
 2010–2014 Akadémia Umení (Művészeti Akadémia, Besztercebánya), grafika szak. Mestere: doc. Igor Benca grafikusművész

Képei az expresszív festészet neofigurális ágát reprezentálják. Témái a szubjektív szimbolizmusban gyökereznek, mihez társul az existencializmus árnyalata, melyeket az emberi létre irányuló kérdések foglalkoztatnak. Ezeket tanulmányozza, átértékeli és szimulálja. Munkásságára jellemző, hogy rajz bázisú, kiemelve a figuralitást, ezen belül is a kifejezést. Az alapjában véve expresszív megnyilvánulásra rétegződnek asszociációk, bizonyos mértékű karikálás és abszurdizmus.

„A visszataszító alakok mint *metaforák* a szürreális megoldhatatlan és reménytelenül kilátástalan helyzetek, érzések kifejezésére szolgálnak, olyanokra amelyekre többnyire a rémálmokban kerül sor. Az ábrázolt test visszataszító mivolta=emberi degeneráció (mert ugye milyen az ember, ha már idáig jut...). Kellemetlen, rémálomszerű érzéseket szerettem volna a munkámmal megidézni, és ezzel lehetőséget adni a szemlélőnek arra, hogy az egyébként tudat alatt előkerülő érzéseket (melyek ellen az ember álom állapotában csak a tapasztalatai alapján tud vagy nem tud harcolni), most tudati állapotban élje meg, és próbálja feldolgozni. A szerzett tapasztalatoknak segíteniük kell abban, hogy a mélyről elötörő érzéseket tudatosítsuk, és foglalkozunk velük.”

Egyéni kiállítás:

2021 AFFECTUS ET MOTUS – BABY VERSION, Rozsnyói Bányászati Múzeum

Elérhetőség:

e-mail: notredame.suv@gmail.com

Rémálmok, 2012, monotípiá-sorozat

BERKES CSILLA SZOBRÁSZMŰVÉS Z

(ÉRSEKÚJVÁR, 1992. AUGUSZTUS 22.)

Tanulmányok:

2007–2012 Győri Tánc- és Képzőművészeti Szak-
középiskola, szobrász szakirány
2012–2013 Budai Rajziskola, ötvösművész szak
2015–2021 Pécsi Tudományegyetem, Művészeti kar,
szobrászművész szak, mestere Colin Foster volt.

„Az állatos munkáim egy posztapokaliptikus, képzelt világ mechanikus maradványai – patrónusként kivetülő lélekdarabkák. Konstruktív fém szobraim felidéznek az általam kedvelt és gyakran vizsgált science fiction világát, amely által a számomra személyes, genetikai fókuszvesztés téma feldolgozásában segítenek. Összekapcsolják az űrt, a mikro- és makrokozmoszt, valamint az optika látható és láthatatlan világát. Készítésük során a rendszerek harmonikus ismétlődése kapcsán egyfajta meditatív állapotra találtam.”

Kiállítások (válogatás):

2012 Vizsgamunka kiállítás, Győr
2015 Corvin-tető, Budapest
2017–2018 Fundamenta Amadeus kiállítás, Pécs,
Nádor Galéria
2019 9-es terv, Komárno (SK), Limes Galéria
2019 *Cybernetics 9/3*, Győr, Cziráki Lajos kiállítótér
2019 *Térerő*, Pécs, Pécsi Galéria
2021 *Egzisztencia – Magunkon kívül*, Budapest,
Fuga
2021 *Elmozdulás – I. Felvidéki Szépművészeti Biennálé*, Komárno (SK), Limes Galéria
2022 *Nonagon*, Budapest, Galéria '13
2022 Diplomakiállítás, Pécs, Nádor Galéria

Elérhetőség:

<https://instagram.com/csillberk>;
csilla.berkes22@gmail.com

Eclipse, 2017, acél, salak. Fotó: Hóbor András

ÉLIÁS ÁDÁM SZOBRÁSZMŰVÉSZ, KERAMIKUS

(KASSA, 1989. ÁPRILIS 28.) KASSÁN ÉS VIZSOLYON ÉL

Tanulmányok:

- 2014–2019 Magyar Képzőművészeti Egyetem, Szobrász szak Mesterek: Kő Pál, Sallai Géza
 2012–2014 között a Márai Sándor Gimnáziumban kerámiát és fotót tanított
 2008–2012 Eperjesi Egyetem, Humán és természettudományok kara, képzőművészeti nevelés tanári szak – Ba. Eperjes
 2004–2008 Márai Sándor Magyar Tanítási Nyelvű Gimnázium, Kassa

Kiállítások (válogatás):

- 2022 *Contrast*. Korona udvar, Somorja, SK
 2021–2022 *TROPE* contemporary art exhibition. Szlovák Műszaki Múzeum, Kassa, SK – Majláth József Múzeum, Királyhelmece, SK – Limes Galéria, Komárom, SK
 2021 *Telített tér* Parthenón-fríz terem, Budapest
 2021 *Besztercebányai nemzetközi vasöntő művésztelep*, Parthenón-fríz terem, Budapest
 2021 I. Felvidéki Szépművészeti Biennálé kiállítása, Limes Galéria, Révkomárom, SK
 2020 *Határtalan képzőművészet*, Szabadka – Zenta, SRB – Révkomárom, SK – Tata
 2019 *Oszthatatlan/Indivisible*, Ybl Budai Kreatív Ház, Budapest
 2018 *A hét műtárgy*, Kálvária, Budapest
 2012 *Látatlan világ*, Nyíregyháza

2010-től tagja a várhosszúréti Gömöri Kézművesek Társulásának, valamint a Fecső Szilárd vezette Tornai Művésztelepnek. A szobrászaton kívül kerámiával és fotóval is foglalkozik. Munkáira a sokrétű anyaghasználat jellemző. A bronz, a vas és a kerámia mellett gyakran használ alkotásaihoz vasúti talpfát vagy porcelánt, valamint régi textilíákat, rozsdás vasalkatrészeket. Témaválasztásában visszatérő motívum a szekér és az újraértelmezett hősök ábrázolása. Foglalkoztatja az ember viszonya a túlvilághoz, az elmúláshoz, és annak öröklét iránti vágya. Gyakran nyúl antikizáló megoldásokhoz, melyeket magán átszűrve, új formában épít művészetébe. Alkotásaival szerepelt szlovákiai és külföldi kiállításokon, többek között Budapesten, Kassán, Hevesen, Csécsen, Nagykövesden, Besztercebányán, Bécsben, Tornán. Köztéri munkái megtalálhatóak Kassán, Gombaszögön és Skóciában.

„Éliás Ádám analízáló és szintetizáló képessége révén képes egy-egy vizsgált probléma és jelenség mögé nézni, azt egy egészen más perspektívából megközelíteni. Magas szintű kreativitását tükrözi asszociációs képessége is, melynek segítségével felismeri a különböző fogalmak, tárgyak, anyagok közötti összefüggéseket, és tudatosan használja ezeket a felismeréseket szobrai, installációi létrehozásánál. Emberileg nagyfokú energia, szerénység és a művészet és emberi élet iránti alázat jellemzi.” (Fecső Szilárd)

Elérhetőség: eliasadam1989wjb@gmail.com

FERDICS BÉLA ÜVEG- ÉS SZOBRÁSZMŰVÉSZ

(DUNASZERDAHELY, 1968. DECEMBER 2.)

Tanulmányok:

1988 és 1994 között a pozsonyi Képzőművészeti Főiskola üvegszakán tanult, majd 1991–1992-ben Budapesten a Magyar Iparművészeti Főiskola Szilikátipari Tanszékén volt vendéghallgató. Pozsonyban Áskold Žačko és Juraj Gavula, Budapesten Horváth Márton és Bohus Zoltán volt a mestere.

2000-ig Dunaszerdahelyen élt, 2001–2007-ig Tatán élt és dolgozott. 1987–1988-ban Pozsonyban kőrestaurátorként dolgozott, 1994-től 1996-ig Dunaszerdahelyen a Csallóközi Múzeum restaurátora volt. Jelenleg ismét Dunaszerdahelyen él. Grafikai kompozíciók (monotípiák, ceruza- és tusrajzok, akvarellek) mellett üveg-, kő-, faplasztikákat, térobjektet, installációkat készít. Műveinek jellemző vonása az anyagok, a kivitelezési technikák ötvözése. Üvegművészeti tevékenysége mellett illusztrátori munkásságot is kifejt, számos könyv, illetve folyóirat jelent meg kísérőrajaival. A Szlovákiai Magyar Képzőművészek Társasága (1995-től), majd a MAMSZE tagja. 2005. november 1-től a Magyar Alkotóművészek Országos Egyesületének tagja. 2007-től óraadó tanárként dolgozik a gútai Magán Szakközépiskolában.

Egyéni kiállítások:

- 1987 Iródia és képzőművészeti fesztivál, Somorja, Művelődési Ház
- 1989 *Drót- fa- üveg*, Dunaszerdahely, Művelődési Ház
- 1993 Cím nélkül, Boras (Svédország), Kisgaléria (Ferdics Gáborral)
- 1995 *Kő- üveg- fa*, Dunaszerdahely, Csallóközi Múzeum (Ferdics Gáborral)
- 1996 *Változó formák- változatlan valóság*, Hetény, Lilla Galéria (Ferdics Gáborral)
- 1996 *Falfirka*, Révkomárom, „Fekete lyuk”
- 1999 Cím nélkül, Dunaszerdahely, Art Ma Galéria (Ferdics Gáborral)
- 2005 *Üveg*, Ógyalla, Ludová škola umenia
- 2006 Thália Színház fogadóterme, Budapest
- 2006 Thália kávézó, Budapest
- 2007 *Angyalok és Tündérek Galériája*, Tata
- 2007 *Fény-szín, Víz-Zene-Virág Fesztivál*, Tata, Eszterházy Kastély
- 2008 *Fény-szín II.*, Nagymegyeri Városi Művelődési Központ

Bibliográfia:

- 1992 Vadas József: *Üvegbe zárt palackok*, Design 1992. december 25.
- 1996 Tallósi Béla: *Lépés az egyetemesség felé*, Új Szó 1996. október 2.
- 2001 Sármány Szilvia: *Fénytörés – Skrotenie svetla, MŰj dom* 2001 (8-9)
- 2002 Pannonhegyi Katalin: *Terek és stílusok*, Otthon 2002 (5)
- 2002 Pannonhegyi Katalin: *Szépség és funkció*, Portál (4)
- 2003 Jankovics Valéria: *Egy épület újjászületése*, Magyar Iparművészet, 2003(1) 38-39.
- 2004 Kopócs Tibor: *Atelier – képzőművészeti folyóirat*, 2004/4
- 2006 Art-Press műkereskedelmi folyóirat, 2006/05
- 2006 Wehner Tibor: *A magyar üvegművészet – alkotók, adatok- 1945 – 2005*
- 2007 Tallósi Béla: *Üvegtábláról elrugaszkodó anyagok*, Új Szó

Publikációk: (Illusztrációival megjelent könyvek)

- 1999 Kozsár Zsuzsanna: *Tél király cinkéje*, Dunaszerdahely, AB-ART Kiadó.
- 2000 Mizsér Attila: *Hab nélkül*, AB-ART Kiadó.
- 2000 Monoszló Dezső: *Vasárnap illata*, AB-ART Kiadó (valamint Kalligram, Iródia, Szörös Kő, Új Szó, Vasárnap, Látó című lapok).

Elérhetőség: info@ferdicsbela.hu

FUZIK SZILVIA FESTŐMŰVÉSZ

(DUNASZERDAHELY, 1992. SZEPTEMBER 24.) NAGYMEGYEREN ÉL

Tanulmányok:

Nagyszombat, Szent Cirill és Metód Egyetem, média és kommunikációs szakirány, 2017.

A művészetekhez való közelség mindkét szülői vonalon végigkövette gyermekkorát, első próbálkozásai az alkotás felé a fotózáshoz fűződnek. A szemléltető szerepet aktív cselekvőire fordítva, a festéssel egy prágai cserediákprogram keretén belül került közelebb. Azóta igyekszik technikai, elméleti, ill. konceptuális szempontból is folyamatosan fejlődni. Jelenlegi stílusa leginkább az absztrakt expresszionizmushoz közelít. Egy meditatív lelkiállapot megidézésére törekszik, a természet és a lét egyik alaptörvényét véve alapul, mint központi témát: a változást és múlékonytságot. Pozsonyi műtermében megrendeléseken dolgozik és kiállításokat készít elő.

„Képeim az ég és a föld kitágított, majd összeolvadó világát látszólagos harmóniában fogalmazza meg, de ha az ecsetvonások „mögé” nézünk, kiolvasható egyrészt a létezés magasztalása, másrészt a gomolygó felhő-képződményekben a létezés drámája is. Ezeket folyamatos léptékváltással ütközteti, így az életigenlésnek és a megrendítő érzületeknek látványos lendületet ad. A létezés misztikus dinamikáját tárja fel, ahol a tér és az idő kontextusában teret ad a képek nézőinek, hogy megfejtsék gondolatait” (Miglinzi Éva)

Egyéni kiállítások:

- 2019 *Levegő és perspektíva*, Montmartre Cafe Gallery (Pozsony, Szlovákia)
- 2019 *India szemében I.* (fotók), Buena Coffee House (Dunaszerdahely, Szlovákia)
- 2019 *Joy of the Process*, Maxman Art Project (Pozsony, Szlovákia),
- 2019 *India szemében II.* (fotók), Bistro St. Germain (Pozsony, Szlovákia)
- 2020 *Here & Now*, Giraffe Bakery (Pozsony, Szlovákia)
- 2020 *Space for Peace*, Búdka 22 Art Project (Pozsony, Szlovákia)

Elérhetőség: e-mail: szilvia.fuzik@gmail.com

GYENES GÁBOR FESTŐ- ÉS GRAFIKUSMŰVÉSZ

(KASSA, 1984. ÁPRILIS 10.) VAJKÁN ÉL

Tanulmányok:

- 1998–2002: Márai Sándor Gimnázium, Kassa.
 2002–2007: Szlovák Műszaki Egyetem Építész kara,
 Pozsony.
 2006 Képzőművészeti Főiskola, Pozsony.
 2007 Szabad és színes grafika csoport Doc. Vojtech
 Kolenčík akad. Mal vezetése alatt.

A pozsonyi Műszaki Egyetem építész karán kezdte főiskolai tanulmányait. Az alapszint elvégzését követően 2006-ban felvételt nyert a Pozsonyi Képzőművészeti főiskola grafika szakára, ahol Vojtech Kolenčík volt a mestere. Művészetében az egyén és a társadalom közti feszültségekkel és viszonyrendszerekkel, az individuum határaival, az egyén szublimálódásával foglalkozik. Digitális és klasszikus grafikai technikákat egyaránt alkalmaz, objektumokat is készít, legjellemzőbbek azonban nagyméretű, színes nyomású grafikái. Könyvillusztrációval is foglalkozik, itt igyekszik mindig a szöveg jellegéhez igazítani a vizualitás stílusát. A Rovás Társulás tagja. (GYG)

„Kassáról indult, de alkotói erejét nem a táj, hanem a gondolatiság, az eszme, a filozófia, a koncepció, a film és az irodalmi élmény indítja, fokozza, illetve gerjeszti. Urbánus grafikus. (Bár ennek kapcsán nem kell arra az urbánus és népies vitára gondolni, amely oly sokáig zengett az irodalomban, képzőművészetben.) Gyenes Gábort az ember által alkotott tér, s abban az alkotó vagy a teret élő ember foglalkoztatja. Kiváltképpen izgatja a személység feloldódásának folyamata, az egyén szublimálódása a közegben, az olvasztótégely városokbeli lét, a szegletekbe bújó fény, az embert szögletes törmelékké reszelő árnyék, a kör csodája és megmagyarázhatatlansága, az emberi veszendőség, a beolvadni hajlandóság, a dolgok összemosódása és a dolgok elválasztása.” (Szászi Zoltán)

Kiállítások (válogatás):

- 2019 Petit impressions, Győr, Eszterházy-palota;
 Baja, Eötvös József Főiskola
 2011 A 42. Nemzetközi Művésztelep díjazott mű-
 vészének önálló tárlata, Váczy Péter Gyűjte-
 mény, Győr
 2010 Artcafé, Selmecbánya, 2010: Pozsony, Magyar
 Köztársaság Kulturális Intézete
 2008 Kovácspatak, Galéria vendégház

Díjak/ösztöndíjak:

- 2010 BC titulus megvédése a Képzőművészeti
 Egyetemen
 2010 A 42. Győri Nemzetközi Művésztelep Díja

Illusztrációk:

- Mátyás királysága*, 2007, Liliium Aurum; Juhász
 János: *Pókhálóban*, 2007, Madách-Pozsonium; Szászi
 Zoltán: *Kamasz*, 2009, Liliium Aurum; *Keresetlen
 szavak*, 2010, Liliium Aurum; *Karikatúrák*, Új Szó,
 2006–2011, Petit Press; Hírszöveg Ildikó, Marianna
 Sitárova Husárikova: *Magyaryelv kezdőknek*, 2010.

Elérhetőség: gyenesgabor@gmail.com

JUHÁSZ MÁRTA ÉKSZERTERVEZŐ, IPARMŰVÉS Z

(POZSONY, 1988)

Tanulmányok:

A pozsonyi Duna utcai gimnáziumban érettségizett. Magyar-esztétika tanári szakra járt a pozsonyi Comenius Egyetem Bölcsészettudományi Karán, ám végül itt nem szerzett diplomát, hanem aranyműves képesítést szerzett. Gimnazista korától készíti ékszereket. Kollektíói a Juhász Marta Jewelry márka alatt találhatóak meg.

„Magyar-esztétika tanári szakra jártam a pozsonyi Comenius Egyetem Bölcsészettudományi Karán, de végül is nem diplomáztam, mert közben elkezdtem dolgozni egy grafikai stúdióban, ahol nagyon tetszettek a feladatok; az egyetem meg egyre kevésbé. Akkoriban az ékszerkészítéssel is felhagytam, folyton munkában voltam. Aztán a barátom figyelmeztetett, hogy csináljak már valamit, mert kibírhatatlan vagyok, ha nem tudok alkotni. És akkor új lendületet kaptam az ékszerkészítéstől. Pár évvel később felvételiztem a Művészeti Főiskola ékszerész szakára is, de ide nem vettek fel. Nem próbálkoztam újra, úgy döntöttem, energiámat inkább az ékszertervezésbe fektetem. (...) A kedvenc anyagom a fém. Csodálatos dolgokat lehet létrehozni. Az alumínium sörösdozbozkorszakomat élem, ezeket alakítom, illetve PET-palackokkal dolgozom, valamint polimer gyurmával. Utóbbiit illetően nagyon élvezem, hogyan lehet keverni a színeket. Ebben most rengeteg új lehetőséget látok. Szeretem én kitalálni a technológiát is az ékszereimhez. Persze az ékszerészet technikai alapjait meg kellett tanulni, és én is ebből dolgozom, de mindig új alapanyagokkal kísérletezem.”

Elérhetőség: juhaszmartajewelry@gmail.com

KOSZORÚS RITA FESTŐMŰVÉSZ

(POZSONY, 1989) POZSONYBAN ÉL ÉS ALKOT

Tanulmányok:

Nyári félév 2012/13: Magyar Képzőművészeti Egyetem, Budapest, Festészet – prof. Bukta Imre, Kiss Péter

2010–2014 Pozsonyi Képzőművészeti és Formatervező Akadémia, Festészet és egyéb médiumok Festészeti stúdió, – prof. akad. mal. Daniel Fischer

2008–2010 Képzőművészeti és Formatervezői Akadémia Pozsonyban, Grafika és egyéb médiák. Ingyenes grafikai stúdió – prof. akad. mal. Robert Jančovič

2004–2008 Josef Vydra Iparművészeti Iskola Pozsonyban, Propagációs művészet, prof. Akad. mal. Milan Bočkay, akad. mal. Marián Meško

Számos külföldi rezidencián és szimpóziumon vett részt. Bemutatkozott egyéni és csoportos kiállításokon itthon és külföldön. Háromszor volt az Év Festménye Díj döntőse. Tanulmányai után Budapesten, Szlovéniában, Párizsban és Berlinben vett részt művészeti rezidens programokon. Több önálló kiállítása volt és részt vett számos csoportos kiállításon is. Az alkotás mellett a pozsonyi Bohumil Bača Magán Művészeti Iskolában tanít.

Akár motivációs forrásait – akik között ott szerepel Kurt Schwitters, Max Ernst, Moholy-Nagy László, Josef Šíma, Toyen, Honty Tibor, Hantai Simon, vagy a kortársak közül Pipilotti Rist svéd vizuális művész, és mentoraként a magyarországi szakmai gyakorlata során megismert Bukta Imre – nevezhetjük őt magát is lázadónak, melyet a 2021-es Év festménye díj és a hozzá tartozó értékelés hivatalossá is tettek.

„Formailag az absztrakció nyelvével dolgozom, rétegek és formák párosításával próbálok kommunikálni a nézővel. A kollázs mint egy jelenség, nem csak művészeti technikaként, sokkal inkább mint egy nagyobb rendszer vonz. A véletlen jelenléte – amelynek mégis az alkotó a rendezője – a választás lehetőségét nyújtja” – mondja.

Kiállítások (válogatás):

- 2022 Átfedések, duóműsor Ádám Dórával, Hegyvidék Galéria, Budapest /HU/
- 2021 Mnemosyne keresése, Atelier XIII, Pozsony /SK/; Gobelinkollázs, együttműködés Kristína Šipulová-val, Alcova, Milánó /IT/; Tegnap vágya GUEZ, Nové Zámky /SK/
- 2020 schMERZraum 2.0, Galeria Cin-Cin, Bratislava /SK/; schMERZrot gelb blau, Rumansky Art center, Liptovský Mikuláš /SK/
- 2019 schMERZraum, Galeria Cin-Cin, Galeria Cin-Cin, Bratislava, Pozsony /SK/
- 2017 HATER PAINTER, Dot Contemporary Art Gallery, Bratislava /SK/
- 2016 VACUUM, FKSE, Budapest /HU/ TUŽIŤ-TUŽIŤ-TU ŽIŤ, GAG, Zlín /CZ/; INVASION, Flatgallery, Bratislava /SK/
- 2015 DEFINÍCIÓ OF FLOW, Nyitrai galéria, Nyitra /SK/; -BANG!, Telep Galéria, Budapest /HU/
- 2014 DIPTYCH, Gólya Galéria, Bratislava /SK/; DICHOTOMY, Cyprián Majerník Galéria, Bratislava

Díjak:

- 2021 Az év festménye – VUB Alapítvány/ 1. helyezett NOVUM, döntős
- 2020–2019–2015 Az év festménye – VUB Alapítvány/ döntős

Elérhetőség: info@ritakoszorus.com

ALEXANDRA KRŠŇÁKOVÁ FESTŐMŰVÉSZ

(RIMASZOMBAT, 1989) ALSÓMOCSOLÁDON ÉL

Tanulmányok:

Nyitrai Konstantin Filozófus Egyetem – Képzőművészeti és pedagógiai tanár-mesterfokozat

Diplomamunkájának címe: Jelenkori figurális festészet Szlovákiában

Alexandra Kršňáková a felvidéki Beretkéről költözött Magyarországra. A nyitrai Konstantin Filozófus Egyetem képzőművészeti és pedagógiai tanár alapfokozatú diplomamunkájának címe „Digital Paiting”, később ugyanezen intézményben mesterfokozatú diplomamunkáját a „Jelenkori figurális festészet Szlovákiában” címmel védte meg. 2017-ben a Young Art Generation Art Fair fődíjasa volt.

„Egy kép megtekintésénél soha nem az alap-reflexiókra hagyatkozom. Minden tudásomat a képekről az észlelési hálóm tartalmazza. Fegyelmezetten és felkészülten tekintem meg a festményeket. A festmények a gyengeim és tudom milyen hatással vannak rám. Ezért rögtön megragadva a racionalitást, távolságot hagyok köztem és a kép között. Figyelem a kompozíciót, a színek támogatását, a technikát, ahogy a színek megjelennek a festményen. És a folyamatot, amelyek egy vallomássá alakulnak. Ezek által egy új formában próbálok megfogalmazni őket.

Mai világunk képi megjelenítése túlterhelt és mérgező. Talán azért, mert a művészeti intézmények válsága után a galériák egy olyan helyé alakultak át, ahol a mérgező képeken van a hangsúly. Amelyek nem folytatnak velünk párbeszédet. Saját formájukra és színeikre akarnak bennünket változtatni, és elindítani az általuk meghatározott és kijelölt úton, mint egy terméket.

Ha bármelyik művész hiteles akar lenni, jelképesen meztelenre kell vetkőznie belsőleg és külsőleg is. És ilyen fedetlen módon kell feltárni az égető problémákat, ha saját szemszögéből szeretné megmutatni a világot. Ez sok fájdalommal jár, de nincs más út.”

Egyéni kiállítások:

2017 Young Generation Art Fair, Budapest

2019 „Álarc mögött”, Godot Galéria, Budapest

2019 „Álarcok és érzelmek” OTP Bank Galéria, Budapest

2019 „Álarcok és érzelmek”, Takáts Gyula Könyvtár, Kaposvár

2019 „Magánélet” Vajdahunyad Vár, Budapest

Publikációk:

2011 Umel'kyňa z ocele- Jedina slovenská maliarka, ktorá zvládla prekážkový britskej pechoty, je Alexandra Kršňáková, NOVÝ ČAS PRE ŽENY

2013 Alexandra sa v'ál'a v blate, ma'uje akty aj karikatúry, KORZÁR SME

2017 Négykezes vászonra, bőrre, papírra, falra és monitorra, MADE IN PÉCS

2019 *Kitömött fejek*, LUGAS, Magyar Idők

Díjak:

2017 Young Art Generation Art Fair – Fődíj

2021 Emberi Erőforrások Minisztériuma Díj

Elérhetőség:

e-mail: artofkrsnak@gmail.hu;

www.artofkrsnak.hu; www.artmajeur.com

MADARÁSZ DECSI KATALIN FESTŐMŰVÉSZ

(ÉRSEKÚJVÁR, 1982. NOVEMBER 13.)

Az Ernest Zmeták Művészeti Galéria, Érsekújvár galériapedagógusa

Tanulmányok:

A Kassai Műszaki Egyetem Képzőművészeti Karán végzett 2008-ban, Rudolf Sikora professzor grafikai és kísérleti alkotói műhelyében. Jelenleg elsősorban természetes pigmentekkel való kísérleti festéssel, epoxi tárgyak készítésével és helyspecifikus installációkkal foglalkozik. Önálló és kollektív kiállításokon egyaránt szerepelt Érsekújvában (Nové Zámky), Kassán (Košice), Nagyszombatban (Třnava), Stomfán (Stupava), Nagytapolcsányban (Topolčany) és Pozsonyban (Bratislava). 2014-ben és 2016-ban részt vett a VÚB (Általános Hitelbank) Alapítványának festészeti pályázatán. 2019-ben elnyerte a Novum Alapítvány díját.

Egyéni kiállítások:

- 2012 *Amíg vagyunk*, Ernest Zmeták Művészeti Galéria, Érsekújvár (Nové Zámky)
- 2014 *Amíg vagyunk*, Kelet-szlovákiai Galéria, Kassa (Košice)
- 2015 *Amíg vagyunk*, Ernest Zmeták Művészeti Galéria, Érsekújvár (Nové Zámky)
- 2017 *Transzparens darabok*, Szent Kereszt Kápolna, Érsekújvár (Nové Zámky)
- 2017 *Transzparens darabok*, Zsinagóga – Kortárs Művészeti Központ, Nagyszombat (Třnava)
- 2017 *Transzparens darabok*, Zsinagóga, Stomfa (Stupava)
- 2019 *Transzparens darabok*, Nástupište 1-12, Nagytapolcsány (Topolčany)
- 2019 *Földképek*, Atom Gallery, Pozsony (Bratislava)
- 2020 *Transzparens darabok*, Galéria Východ, Nagyszombat (Třnava)
- 2020 *Transzparens darabok 9*, Pozsony, Flatgallery (közös kiállítás Lucia Veselával)
- 2021 *Sárképek... Rimaszombati városi galéria*
- 2021 *Tiché rozhovory*, Galéria Jána Mudrocha Senica – közös kiállítás Lucia Veselával

Elérhetőség:

katidecsi@gueznz.eu; katidecsi@gmail.com

MAYER ÉVA GRAFIKUSMŰVÉSZ

(POZSONY, 1983. SZEPTEMBER 10.) SOMORJÁN ÉS BUDAPESTEN ÉL ÉS DOLGOZIK

Tanulmányok:

2008-ban végzett a Magyar Képzőművészeti Egyetem képgrafika szakán, mesterei Eszik Alajos és Somorjai Kiss Tibor voltak. 2012-től ugyanott DLA képzésre jár. 2013-ban szakmai munkája elismeréseként Munkácsy-díjat kapott. Külföldi tanulmányúton volt 2007-ben Cork-ban, Írországbán, majd 2015-ben a prágai Akademie výtvarných uměnín végezte szakmai kutatói munkáját. 2009-től a Magyar Grafikusművészek Társaságának, 2021-től a Fiatal Alkotóművészek Stúdiójának, 2011-től a Magyar alkotóművészek Országos Egyesületének és a Kortárs Magyar Galéria Alapítvány kuratóriumának tagja. Rendszeresen kiállít Magyarországon és külföldön, illetve szervezői, kurátori munkát is végez, például 2011 óta a somorjai Dunart.com művésztelep, valamint a Szlovákiai Magyar Képzőművészeti Fórum főszerzője.

Kiállítások (válogatás):

2021 „Terra Incognita”, Molnár Ani Galéria, Budapest
 2021 „Továbbított üzenet 0.2”, Korona udvar, Somorja, (SK)
 2019 „Továbbított üzenet”, Párbeszéd Háza, Budapest
 2019 Met Galéria, Budapest
 2018 „Bölcsők”, (Majoros Áron Zsolttal), Limes Galéria, Komárom, (SK)
 2018 „Pusztulás vagy Tisztulás 0.2”, Galéria '13, Soroksár
 2017 „Pusztulás vagy Tisztulás”, Nemzetiségek Háza, Prága, (CZ)
 2016 „Lélekterek”, Stubenberg-kúria, Gutenberg, (A)
 2015 „Lélekterek”, Molnár Ani Galéria, Budapest
 2015 „(N)omen”, Szlovák Nemzeti Múzeum - Szlovákiai Magyar Kultúra Múzeuma, Pozsony, (SK)
 2014 „Magánterület Egopolis határán”, At Home Gallery, Somorja, (SK)
 2014 Önálló kiállítás Majoros Áron Zsolttal, Vörösmarty Társaság, Székesfehérvár
 2014 „Transzvízió”, (Majoros Áron Zsolttal), Halászbástya, Szent-Mihály kápolna, Budapest
 2013 „Itiner”, Molnár Ani Galéria, Budapest, (Jakatics-Szabó Veronikával), Budapest
 2013 „Stano Bubán és Mayer Éva”, Nemzeti Galéria, Malá Stanica, Skopje, (MK)

2013 „Transcomnet” (Gyenes Gáborral, Pézman Andreával, Szőke Erikával), Galéria Jána Koniarka, Nagyszombati zsinagóga, (SK)
 2012 „Transcom2”, Kortárs Magyar Galéria, Duna-szerdahely, (SK)
 2012 „Élethelyzetek” / „Von Lebenslagen”, Collegium Hungaricum, Berlin, (D)
 2011 „Életmérleg”, Molnár Ani Galéria, Budapest
 2011 „Szakítópórá”, Óbudai Társaskör, Budapest
 2011 „Találd meg az otthonod”, Selyem András emlékére, Művelődési Ház, Gyergyószentmiklós, (RO)
 2010 „Réteghiány avagy Korlátok a fejedben vannak...”, Somorjai református templom, Somorja, (SK)
 2009 „Hullámhossz”, Tornyai János Múzeum, Hódmezővásárhely, (Dobó Biankával)
 2009 „Diagnosis / Hipochondria”, Balassi Intézet, Budapest
 2009 „Réteghiány”, Creon Galéria, Vágsellye-Vágvecse, (SK)
 2008 „Diagnosis” grafika-installáció, MKE, Epreskert, Kálvária, Budapest
 2007 „Elemiszabados”, Budapest Zongoraszalón, Budapest
 2004 „l'été en Slovaquie” / „nyár Szlovákiában” a Cent lieux d'art csoporttal, „Döntés előtt állva...” installáció, At Home Gallery, Somorja, (SK)
 2003 „Vannak nők...” irodalmi est illusztrálása, At Home Gallery, Somorja, (SK)

Díjak, elismerések:

2021 Kisebbségi Kulturális Alap, alkotói ösztöndíj, (SK)
 2020 Nemzeti Kulturális Alap, alkotói ösztöndíj, (HU)
 2019 Kisebbségi Kulturális Alap, alkotói ösztöndíj, (SK)
 2018 MAB Tudományos díja - A Magyar Tudományos Akadémia Miskolci Területi Bizottságától

- 2018 V. Székelyföldi Grafikai Biennálé - Pulzus művésztelep díja
- 2017 Szlovák Köztársaság Kormányhivatala a Nemzetiségi Kultúrák
- 2017 Program, alkotói támogatás, (SK)
- 2017 Római Magyar Akadémia ösztöndíja
- 2017 Nemzeti Kulturális Alap, alkotói ösztöndíj
- 2016 Nemzeti Kulturális Alap, alkotói ösztöndíj
- 2015 Szlovák Köztársaság Kormányhivatala a Nemzetiségi Kultúrák 2015 Program, alkotói támogatás, (SK)
- 2015 Erasmus plus – DLA kutatói ösztöndíj
- 2013 Munkácsy-díj
- 2013 Szlovák Köztársaság Kormányhivatala a Nemzetiségi Kultúrák 2013 Program, alkotói támogatás, (SK)
- 2013 „Reformáció és tolerancia” pályázat díja, Magyarországi Evangélikus Egyház
- 2012 Artist residency, International Center of Art and Sustainable Development „Art Point – Gumno”, Sloeshtica, (MK)
- 2012 Nemzeti Kulturális Alap, alkotói ösztöndíj 2012 Magyar Képzőművészeti Egyetem Doktori Iskola állami ösztöndíja 2012 Szlovák Köztársaság Kormányhivatala a Nemzetiségi Kultúrák 2012 Program, alkotói támogatás, (SK)
- 2011 Zsűri díja, „MEGA-PIXEL 2010” Digitális Alkotások Országos Tárlata
- 2011 Szlovák Köztársaság Kormányhivatala a Nemzetiségi Kultúrák 2011 Program, alkotói támogatás, (SK)
- 2009 IV. Országos Művészeti Diákköri Konferencia, Képgrafika I. – 1. díj
- 2008 Kondor Béla Alapítvány díja
- 2008 Intézményi Diákköri Konferencia II., Magyar Képzőművészeti Egyetem
- 2007 Intézményi Diákköri Konferencia I., Magyar Képzőművészeti Egyetem, Budapest képgrafika kategória – 1. díj
- 2006–2007 Erasmus-ösztöndíj, Crawford College of Art and Design (CIT) – multimédia szak, Cork, Írország
- 2006 Barcsay Jenő Alapítvány díja – fődíj
- 2005–2006 Magyar Köztársasági ösztöndíj 2004 „Szerintem a világ” alkotói pályázat – 1. díj, (SK)
- 2003–2008 Oktatásügyi Minisztérium tanulmányi ösztöndíja

„Munkáimban évek óta foglalkozom az aktuális társadalmi, szociális, szociológiai problémákkal, melyek szorosan összeköthetők a személyes életemben megélt tapasztalatokkal, kérdésekkel. Gyakran tabu témákat feszegetek, mint a betegség, társadalmi-kisebbségi konfliktusok, az előítéletesség problematikája, a migráció vagy az elmúlás, a gyász, illetve a gyászfeldolgozás gondolatisága. Az egyén és a társadalom viszonya, a közép-európai identitás mibenléte foglalkoztat. A személyességen túl azon vagyok, hogy általánosabb érvényűvé formáljam a mondanivalót a kollektív tudat bevonásával, a vizuális kód-rendszer segítségével, amitől közérthetőbben és könnyebben befogadhatóak munkáim. Számomra az alkotás nem öncélú tevékenység, hanem kutatási folyamatként értelmezem, melynek logikusan felállított rendszere van. Legfőképpen gondolatiságában és az egyes képzőművészeti műfajok határainak feszegetésével, illetve összekapcsolásával az a célom, hogy munkáim a legmegfelelőbb módon interpretálják témáim sokoldalúságát. Munkám alapját képezi a tudományos megközelítés, s úgy gondolom, a tudomány és a művészet nem két különálló világ, egy tőről fakadnak. Töreksem arra, hogy alkotásaimmal elősegítsek egyfajta interaktivitást, közlékenységet, hogy nyitottságra, gondolkodásra, együttműködésre, toleranciára serkentsem a közönséget – nem csupán tematikai, hanem egyéni műfaji/technikai megoldásaim révén is. Ezzel együtt figyelem és összegzem a befogadó közönség reakcióit, az általam feldolgozott témáról. Legfontosabb számomra, hogy munkáimon keresztül próbáljak segíteni, rávilágítani olyan kérdésekre, legfőképpen olyan tabu témák érintésével, feldolgozásával, melyekről nem „szívesen” gondolkodunk, beszélünk, pedig életünk szerves részei. Kiállításaimnak köszönhetően azt tapasztalom, hogy a befogadók is képesek nyíltabban, közlékenyebben kommunikálni e „bizarr” témákról, felém, egymással.

Szándékom a hagyományos módszerek alkalmazásán túl a kísérleti grafika határainak tágítása és feszegetése. Foglalkoztat a grafika „térgrafikává” való alakítása, grafika-installációim többnyire hely-specifikusak és meghatározó szerves részét képezik a térnek. Gyakran tervezem őket szakrális terekbe, ahol szokatlan párosításként egymást jól kiegészítve működik a köznapiság és a szakralitás. Az installációk mellé hangot vagy mozgóképet is párosítok.” (M. É.)

Elérhetőség: www.mayereva.com

MÉRY BEÁTA FESTŐMŰVÉSZ

(DUNASZERDAHELY, 1987. OKTÓBER 14.) SOMORJÁN ÉS SOLYMÁRON ÉL

Tanulmányok:

- 2018–19 Indonesian Institute of Arts, Yogyakarta, Indonézia
- 2014–2015 Magyar Képzőművészeti Egyetem, Képzőművész – tanár szak
- 2013 Universidad Castilla la Mancha, Facultad Bellas Artes (ES)
- 2009–2014 Magyar Képzőművészeti Egyetem, Budapest, Képgrafika szak
- 2008–2009 Óbudai Képzőművészeti Szakképző Iskola, Grafika szak, Budapest
- 2007–2008 Comenius Egyetem, Pozsony, Néprajz szak
- 2003–2007 Madách Imre Magyar Tannyelvű Gimnázium, Somorja, Szlovákia

Tagság:

- 2015 Magyar Alkotóművészek Szövetsége
- 2022 Magyar Alkotó Művészek Szlovákiai Egyesülete

Egyéni kiállítások:

- 2022 *Ősszeköttetés két magányos sziget között*, Apáczai Csere János Művelődési Ház, Solymár
- 2019 *Di Dalam/Inside* – Szobakiállítás, Sewon, Yogyakarta, Indonézia Paceklik Culture Festival – Kamara kiállítás, Gunung Kidul, Indonézia
- 2016 Szerbtemplom Galéria, Balassagyarmat
- 2015 *Árnyból szőtt fény*, Kuny Domokos Múzeum, Tata
- 2014 *Apokrif* – Új Akropolisz Filozófiai Iskola, Hunyadi Kultúrműhely, Bp.
- 2012 *Horror vacui* – Tallós Prohászka István Kiállítóterem, VMK, Somorja (SK); *Feltárás* – Ipolysági Városi Könyvtár, Ipoly Galéria (SK)

Szakmai elismerések, ösztöndíjak:

- 2020 Magyar Művészeti Akadémia művészeti ösztöndíja
- 2018 Darmasiswa Indonéz Ösztöndíj
- 2017 Indonesian Art and Culture Scholarship – Indonéz művészeti és kulturális ösztöndíj
- 2014 Barlang/Grotta2 Képzőművészeti pályázat – Tata város díja
- 2013 II. Nemzetközi Rajz- és Képgrafikai Biennálé, Győr – Nagydíj
- 2012 Erasmus-ösztöndíj; Csomor László díj (Grafika Tanszék díja a szitanyomásért)

Publikációk, szövegek:

- 2021 *Matyus Dóra munkái elé.* in: ART LIMES folyóirat (2020/5., 2020/6., 2021/1. szám), Művészek Tata városában napjainkban I–II–III.
- 2021 Kurátori szöveg Janiga József *A szülőföldtől a választott otthonig* c. kiállításához
- 2019 *„Ragyogóra leltem a Rend nyomában, sebesen tovaszállt titoktól övezve” Kolláth Zsuzsanna Diána képei elé, Miért kell a világra ablakot nyitni?* című kiállításhoz
- 2018 *Anyagban kimerevített gondolat.* Magyar Napló, XXX. évfolyam, június. Kitelepítések70. Csoportos képzőm. kiállítás-kurátori beszéd. Somorja, Pozsony, Szimő, Budapest
- 2017 *Besakih, templom a vulkán lábánál.* Várak, kastélyok templomok, 2017. december
- 2016 *Befele néző ablakok.* Kolláth Zsuzsanna egyéni kiállításának megnyitászövege, Új Akropolisz filozófiai iskola, Budapest
- 2016 *Házioptárok.* Sovári Melinda egyéni kiállításának megnyitászövege, Szerbtemplom Galéria, Ballassagyarmat.

Munkáit érzékeny, részletes, burjánzó felületek jellemzik. Festészetébe grafikai és egyéb hagyományos technikákat és azok szemléletmódját – mint az Indonéziában tanult batik technika elemeit – emeli be. Jellemző kis figurái egyfajta absztrakt struktúrát alkotnak. Munkáinak fő inspirációja a „naiv”, népi és középkori művészetek, hagyományok és szimbólumrendszerek, vallásos, misztikus ábrák. Képei sokszor szöttekre emlékeztető szövevényes rendszerű alkotások, meghatározhatatlan térben és időben. Távolról szemlélve térképszerű absztrakt alakzatok, melyek figuratív jellege és egyedi szimbólumrendszere csupán közelebből nézve nyílik ki a szemlélő előtt. Gyakori kiindulási pontjai a természeti képek, jelenségek, melyeket összeköt az emberiség és az ember belső és külső történéseivel.

Elérhetőség:

www.beatamery.weebly.com;
beatamery@gmail.com

Lelkiismeret-vizsgálat
 Művészkönyvek 2014

PÉZMAN ANDREA GRAFIKUS-, FOTÓ-, SZOBRÁSZ-, MÉDIAMŰVÉSZ

(RÉVKOMÁROM, 1975. AUGUSZTUS 6.), POZSONYBAN ÉL

Tanulmányok:

1999-ben szerzett műegyetemi diplomát urbanisztika szakon, ezt követően végezte szabadművészeti tanulmányait a pozsonyi képzőművészeti főiskolán, Dušan Kállay műtermében (2001–2005). 2003–2004 között sajtátította el a Selye János Kollégium-ösztöndjé révén a művészeti könyvkötészetet Doc. Dr. Jiří H. Kocman képzésén. 2007-től a pozsonyi Képzőművészeti Akadémián tanársegédként tevékenykedik a Grafika tanszéken, prof. dr. Robert Jančovič mellett. Könyvművészeti, iparművészeti és képzőművészeti biennálék résztvevője 2001 óta, többször elnyerte a Szlovák Képzőművészeti Unió díját, legutóbb 2013-ban legjobb rajz-díjat kapott a győri Képgrafikai Biennálén. Munkássága folyamán több workshopon vett részt, számtalan kiállításon szerepelt itthon és külföldön. *Bird Flying* és *Kommunikáció* című művészkönyveiért 2001-ben és 2004-ben megkapta a Szlovákia Legszebb Könyve díját. A művész legnagyobb sikerének tartja, hogy az *Artists' Book on Tour – Artist Competition and Mobile Museum* projekt keretében, 2012-ben Bécsben az Osztrák Iparművészeti Múzeumban (MAK), Ljubljanában, a Nemzetközi grafikai központban (MGLC), Prágában, a Nemzeti Technikai Könyvtárban kiállított *3D/html* (végtelen könyv) című műve bekerült az 50 legjobb európai művészkönyv közé, valamint több gyűjtemény megvásárolta (Mead Art Museum at Amherst College – USA, Osztrák Iparművészeti Múzeum – Ausztria, Pozsonyi Városi Galéria, Turóci Galéria, Túrócszentmárton).

Egyéni kiállítások (válogatás):

2013 TRANSCOM.net, Ján Koniark Galéria – Zsinagóga, Nagyszombat (Gyenes Gabriellel, Mayer Évával, Szőke Erikával együtt); 2012 Határtalanul ..., Városi Művészeti Múzeum, Győr; 2011 Csend – levél kedves bátyámnak, a Győri Nemzetközi Rajz- és Grafikai Biennálé keretében, Városi Művészeti Múzeum, Győr; 2010 Three Awards, SVU Gallery, Pozsony (Kristýna Španihelová, Tibor Uhrin); 2009 POSTgrafika, SVU, Pozsony

Díjak (válogatás):

2014 MEGA – PIXEL 2014, Budapest, 2013 MEGNYITOTT KÖNYV, 2. NEMZETKÖZI RAJZ ÉS GRAFIKAI BIENNÁLÉ, Győr, Az ABOT projekt 2012-es döntőse, az Artists' Book on Tour – Művészi Verseny és Mobil Múzeum 2010 Szabad Művészeti Biennálé 2010, SVU jutalma, Pozsony 2009 Iparművészeti Biennálé 2009, SVU-díj, Pozsony 2005 Szlovákia legszebb könyvei 2004, Pozsony, *Kommunikáció*

című könyv díja 2002 Szlovákia legszebb könyvei 2001, Pozsony, a Szlovák Nemzeti Könyvtár díja a *Madárrepülés* című könyvért 2001. 4. Martin Könyvművészeti Biennálé 2001, Martin polgármestere Díja egy 35 év alatti szerzőnek a *Madárrepülés* című könyv eredeti koncepciójáért;

Vizuális művész és grafikus, a kortárs szlovákiai grafika középgenerációjához tartozik. Munkásságában a médiummal és anyaggal folyó kísérletezés egyaránt szembesül és szimbiózisban él a hagyományos grafikai technikákkal. Mindez nem elsődleges célként valósul meg, hanem másodlagosan, a domináns művészeti törekvés hátterén. Művei törekény szépségű poétikával, kifinomult formákkal és konceptuális háttérrel rendelkeznek, ami látszólag szembe állítja őt a kortárs szlovák grafika expresszívabb és narratívabb vonulataival. A *Három állomás* című kiállítás, retrospektív válogatásban Pézman Andrea három korszakát mutatja be.

A látogató beléphet a művész tér-időbeli alkotó gondolkodásmódjába – minél feljebb halad a galéria szintjein, annál nagyobb mélységekhez ér el a múltban. A legrégebb kiállított művek közé tartoznak a *Bird Flying* (2001), a *Kommunikáció* (2003) és a *KÓD-ex* (2005), művészkönyvek. A kiállítás központi darabja, a *Reggelente...* című új ciklus. 2020-ban keletkezett, egy improvizált home-office keretében, amikor a művész nem juthatott el műtermébe. Technológiáját, anyagát és kifejezési eszközt tekintve, az eddigtől eltérő, másféle irányt követ. Hiányzik a nyomtatás, a matrica és lenyomat grafikai elve. A művek az alapra felvitt fényérzékeny réteg exponálásával keletkeztek, ezáltal mindegyikük egyedi, megismételhetetlen unikum. A nagyformátumú és kisebb művek cyanotípia technikával készültek, amit egy performansz videóprojekciója egészíti ki (*Búcsú édesapámtól, 2020*).

Elérhetőség: pezman@vsvu.sk

SZABÓ OTTÓ FESTŐ- ÉS GRAFIKUSMŰVÉSZ

(ROZSNYÓ, 1965. MÁRCIUS 29.) BÓDVAENDÉGIBEN ÉL

Tanulmányok:

1988–94: Képzőművészeti Főiskola, Pozsony, mesterei: Igor Rumanský, Róbert Jančovič, Vojtech Kolenčík. 1994-től esztétika szakos gimnáziumi tanár Szepsiben. 1993: A Rovás-csoport szervezője és vezetője. Festészetének és grafikájának fő témája a XX. századi ember, a társadalom és egyén viszonya, a belső lelki vívódások. Illusztrációi rendszeresen jelennek meg a *Kalligram*, *Igaz Szó*, *Vasárnap* c. szlovákiai lapokban.

Szabó Ottó festőművész szabad alkotótevékenységgel, szakrális és monumentális festéssel, formatervezéssel, klasszikus és számítógépes grafikával, könyv-illusztrációkkal, tipográfiával és nyomdai előkészítéssel, valamint művészeti logisztikával foglalkozik. Talán nem hangzik nagyképűen, ha azt mondom, az Újisten udvari festője ő, hiszen szakrális területen egyike a leggyakrabban foglalkoztatott művészeknek a Felvidéken. Több felvidéki templomban (így Diósförgepatonyban, Bodollóban, Szepsiben, Restén, Ipolynyéken), az erdélyi Csíkszentkirályon imádkoznak keresztút-sorozata előtt, a szepsi katolikus templom sekrestyéjét, liturgikus tárgyait – a gyertyatartókat, körmeneti keresztet, a templom berendezését – az oltárt, trónust, szedeszt és az ambóit is ő tervezte. A restei templom teljes berendezése – beleértve az orgonát is – és belső térkialakítása az ő tervei alapján valósult meg, s vált a templom művészileg egységessé. Legutóbb az ipolynyéki templom teljes belső terén dolgozott, ahol freskó, pontosabban a szekkó módszerével készített a templom boltíves és hajómenyendezére festményt, az általa tervezett ólomsínes üvegablakok pedig szintén Isten dicsőségét hirdetik. 2004 őszén a Szlovákiai Magyar Képzőművészek Társaságának nívódíjában részesült. Közel 25 évvel ezelőtt egyik alapítója volt a Rovás művészeti társulásnak, amely immár fenntartója és működtetője a kassai Löffler ArtCampnek és a Majel Rovás Központnak. A Rovás kortárs művészeti kezdeményezésekkel, intermedialis és vizuális tevékenységgel, számítógépes és alkalmazott grafikával,

kiállítás-szervezéssel, nemzetközi, országos és regionális jellegű workshopokkal, különféle kurzusokkal, tehetséggondozással, klasszikus képzőművészeti technológiák oktatásával, képző- és iparművészeti, kézműves és kulturális alkotótáborok rendezésével foglalkozik. Szabó Ottó 2005-ben az egyik iniciátora volt az első felvidéki művészeti portálnak, a háromnyelvű Rovartnak (www.rovart.sk). 2010-ben tevékenységéért megkapta a Pro Cultura Hungarica díjat. 2012-ben megalakította a Nemzetközi Rovás Alkotóközösséget, rövidített nevén az eNRA-t.

Kiállítások (válogatás):

- 1993 G. Ardan, Pozsony • Szepsi
- 1994 G. Bar-Okó, Érsekújvár • Madách Galéria, Pozsony
- 1995 Z. Galéria [Igor Rumanskýval], Pozsony
- 1996 Magyar Kulturális Központ, Pozsony
- 1998 KMG, Dunaszerdahely • Lilla Galéria, Hetény • Fekete Lyuk, Komárom (SZL)

„Sorozatokban gondolkodom, egy-egy megfogalmazódott választ többféle megközelítésben is bemutatok; két állomás közé végtelen számú magyarázat elfér... Olyan ez, mint amikor a tanító felhoz egy példát, majd még egyet, hogy érthetőbb legyen... Aztán még jópár más megoldást is, hogy az igazságot közelebb hozza.”

Elérhetőség: szabootti@gmail.com

SZAMARÁNSZKY EMŐKE FESTŐMŰVÉSZ

(BŐS, 1983. DECEMBER 7.)

Tanulmányok:

„Középiskolai tanulmányaimat Győrben végeztem képgrafika szakon (1999–2004 Győri Tánc- és Képzőművészeti Iskola), majd 2009-ben diplomáztam a budapesti Magyar Képzőművészeti Egyetem festő szakán. Mesterek: Klimó Károly, Kéri Ádám. Tanulmányaim befejezése után hazatértem szülővárosomba Bősre, ahol jelenleg élek és alkotok. Egyéni és csoportos kiállításokon, művésztelepeken vettem részt Szlovákiában, Magyarországon, Erdélyben és Szerbiában. Változó témavilágom lehetőséget nyújt számomra a technikai kísérletezésre. Szerepel köztük a fény hangulati megragadása, az önábrázolás pillanatnyi állapotjellemezése, popkulturális ikon és ikonrészek feldolgozása, vízfelületi reflexek felnagyított részletei vagy tájnművészeti objektumok. Munkáim nagy része klasszikus olajfestéssel vagy valamilyen természetes anyag bevonásával készül. Kedvelem a több elemből álló képinstallációt vagy sorozatot, mely ösztönöz az aktuális téma alaposabb körbenjárására, illetve újbóli átrendezésére. Az ábrázolás minősége, technikai megoldásai és látványi elrendezése érdekel. Elsősorban hangulatok, pillanatnyi állapotok kimerítésére törekszem. Fontosnak tartom a kép érzelmi-hangulati töltésének kifejezését. Szeretek részleteket kiválasztani az ábrázolni szánt motívumokból, majd felnagyítani. A kifejezés erejének fokozása érdekében realiztikus és absztrakt ábrázolást, felületi és színkontrasztokat, valamint komplementer színrétegeket használok. Jelenleg az akvarellfestés technikai lehetőségeivel foglalkozom.”

Egyéni kiállítások:

- 2017 „*Reflexek*”, Flesch Károly Kulturális Központ, Mosonmagyaróvár (H)
- 2013 „*Inspirációk*”, Limes Galéria, (Bott Mayával), Révkomárom (SK)
- 2010 „*Földközelben – Fényközelben*”, Csallóközi Múzeum kiállítóterme, Dunaszerdahely (SK)
- 2009 VMK (Petrla Ferenc Seňorral), Nagymegyér (SK)

Díjak:

- 2016 Art Flexum Művészeti Társaság Téli Tárlatának díja
- 2013 Art Flexum Művészeti Társaság 15. nemzetközi művésztelepének díja

Egyesületi tagság:

- 2010 Szlovákiai Magyar Képzőművészek Társasága
- 2014 Magyar Alkotó Művészek Szlovákiai Egyesülete
- 2014 Art Flexum Művészeti Társaság

Elérhetőség: szky.emoke@gmail.com

SZŐKE ERIKA KÉPZŐMŰVÉSZ, FOTOGRÁFUS

(SURÁNY, 1977. OKTÓBER 5.) NYITRA MELLETT, NAGYKÉREN ÉL ÉS ALKOT

Tanulmányok:

Főiskolai tanulmányait a Nyitrai Konstantin Filozófus Egyetem Képzőművészeti és Művészetpedagógiai karán végezte el 2005-ben, majd négy évet Spanyolországban élt és alkotott. A 2010-es Photoespana fotóblogján az „Objetos alterados” (Átváltozott objektumok) c. fotóverseny győztese. Doktorandus a Besztercebányai Művészeti Akadémia Képzőművész Karán Igor Benca festőművész vezetésével.

Alkotásaival számos hazai és külföldi kiállításon szerepelt, 2014-ben elnyerte a Székelyföldi Grafikai Biennálé nagydíját. Hazatérése után először Nyitrán, majd Pozsonyban állít ki. 2011-ben *Fotoszintézis* címmel nyílik meg a dunaszerdahelyi Kortárs Magyar Galériában első hazai önálló tárlata, 2012-ben pedig a Pozsonyi Magyar Intézet *Találd meg otthonod* címmel – Pézman Andrea és Somorjai Kis Tibor munkái mellett – mutatja be alkotásait. A pozsonyi kiállítás megnyitóján Uszkay Tekla művészettörténész úgy fogalmazott: Szőke Erika „keze alatt a dolgok – humorral átítatva – megszépülnek.” Munkáiban a hagyományos, analóg és digitális technikák mellett különféle experimentatív és saját fejlesztésű, a klasszikus fénykép és sokszorosított grafika határterületein mozgó eljárásokat alkalmaz. Nem ritkán afféle kiterjesztett fotókat, a fénykép és a térbeli objektum közt egyensúlyozó tárgyakat hoz létre. Műveinek központi témája a család, a családon belüli emlékképek, viszonyrendszerek és kapcsolati hálóik univerzuma, a társadalmi nem és a nemi identitás artikulálódásának kérdései, valamint az emlékezet és a felejtés kölcsönhatásainak ábrázolhatósága (akár egyéni, akár kollektív szinten).

Kiállítások (válogatás):

2022 Otvorený ateliér IN VIVO, Hrušov
 2021 14. ročník medzinárodného fotografického festivalu, Nécseyho galéria, Levice
 2021 Aire Libre, online výstava v Galérii Julia Bindera, Banská Štiavnica
 2020 Speculum Mundi, Galéria Medium, Bratislava

2019 Inmensa Luz, Château Rúbaň
 2018 *Senzitívne polia / Érző mezők*, GALÉRIA LABYRINT – Mestské kultúrne stredisko, Senec
 2018 *Érezd magad otthon!*, Kaleidoszkóp Ház, Esztergom
 2017 *Konfigurácia*, Divadelná Kaviareň v Starom Divadle Karola Spišáka v Nitre
 2016 *„Terítsd ki a lepedőt! / Întinde cearsaful! / Lay out the sheet!”*, Magma, Sepsiszentgyörgy / Sfântu Gheorghe (Ro)
 2016 *„Nastavte si hodiny / Az órát igazítsátok el!”*, Slovenské národné múzeum – Múzeum kultúry Maďarov na Slovensku, Bratislava
 2016 *„Čo odchádza a čo zostáva”*, Galéria Foyer, Staré divadlo Karola Spišáka v Nitre
 2014 *„Metamorfóza”*, Pál Art Gallery, Miercurea Ciuc (Ro)
 2014 *„Mémoires”*, Galéria mesta Topolčany
 2013 *Výber z tvorby*, Čajovňa a Galéria u Florina, Dolný Kubín
 2011 *„Fotosyntéza”*, Kortárs Magyar Galéria, Dunajská Streda
 2008 *„Juegos femeninos”*, La caragola, Valencia (Španielsko)
 2008 *„Paráfrasis II.”*, Escuadros, Valencia (Španielsko)
 2007 *„Paráfrasis I.”*, La Galeria, Javea (Španielsko)
 2006 *„Dones: 1. el cuerpo, 2. la pasión”*, Guadix (Španielsko)
 2006 *„La llama”*, Libreria Escull, Javea (Španielsko)
 2005 *„La novia desnudada por sus solteros”*, La Galeria Španielsko

Elérhetőség: www.erikaszoke.com

SZUNYOG JÚLIA SZOBRÁSZMŰVÉSZ

(RIMASZOMBAT, 1991.MÁRCIUS 30)

Tanulmányok:

- 2016 Okleveles szobrászművész, Magyar Képzőművészeti Egyetem, (OM azonosító: FI27524)
 2017 Okleveles Képzőművész- tanár, Magyar Képzőművészeti Egyetem, (OM azonosító: FI27524)

Rimaszombatban született, gyermekkor, élményei viszont teljes egészében a Bodroghöz köthetnek. Ez a szeretet s egyben elkötelezettség adja műveinek egyik fontos dimenzióját. Alapiskolai tanulmányait Királyhelmecezen, a középiskolát a kassai Márai Sándor Gimnázium művészeti osztályában folytatta. Fecsó Szilárd biztatására döntött úgy, hogy a szobrász lesz. 2016-ban diplomázott a Magyar Képzőművészeti Egyetem szobrász szakán. Mesterei Mensági Péter, Kő Pál és Gálhidy Péter voltak. Az egyetemi évek alatt fontos állomás volt számára Kolozsvár. Csoportos kiállításai Borsiban, Tornán, Csécsett, Debrecenben, Budapesten, Kolozsvárott voltak, legutóbb 2017 szeptemberében Királyhelmecezen mutatta be alkotásait. Hét közös kiállításon vett részt, első önálló kiállítását 2014-ben Esztergomban láthatta a közönség.

A Bodroghközi Ifjúsági Művészeti Műhely alapító tagja, állandó résztvevője. Diplomamunkáját 2017-ben Samu Géza-díjjal értékelték. 2018-ban a VI. Textilművészeti Triennálén szobrát az Emberi Erőforrások Minisztériuma díjazza Fal- és Tértextil kategóriában. Ugyanebben az évben a Szlovákiai Kulturális Minisztériuma által alkotói ösztöndíjban részesült. Alkotói tevékenységének fő velejárója a természetes anyagok használata és a természeti formák felhasználása. Leginkább követ farag, de mindemellett dolgozik talált tárggyal, csontokkal, uszadék fákkal, továbbá legújabb projektjei nyírfakéregből készülnek.

Kiállítások (válogatás):

- 2014 november 28. *Fészek* című kiállítás, Esztergom, Kaleidoszkóp ház
 2017 szeptember 15. *Hová tűnnek?* című kiállítás, Királyhelmece, Művelődési ház
 2019 december 10. – *Évgyűrűk* című kiállítás, Budapest, Magyar Képzőművészeti Egyetem Parthenón, fríz terem

Díjak, ösztöndíjak:

- 2015 Erasmus ösztöndíj, Kolozsvár, A kolozsvári Képzőművészeti és Formatervezői Egyetem, Universitatea de Artăși Design din Cluj-Napoca /UAD
 2017 Samu Géza-díj
 2018 VI. Nemzetközi Textilművészeti Triennálé EMMI díja
 2018 KULTMINOR alkotói ösztöndíja

Elérhetőség: szunyogyut@gmail.com

SZÜCS GÁBOR FESTŐMŰVÉSZ

(DUNASZERDAHELY, 1990) SOMORJÁN ÉL ÉS DOLGOZIK

Tanulmányok:

2005–2009 Associated high school of scenic art - Animation department/ Társult festőművészeti középiskola - Animációs Tanszék, Bratislava, Slovakia
 2010–2017 Academy of fine arts and design/ Képzőművészeti és Design Akadémia, Pozsony, VŠVU - Vysoká škola výtvarných umení, festészet 2011–2017 / Diploma = Mgr. Art

Egyéni kiállítások:

2021 *Butterfly effect* – Crown, Šamorín, Slovakia
 2020 *Above the clouds* – NFG, Dunajská Streda, Slovakia
 2020 *Wormhole* – Mozi, Šamorín, Slovakia
 2019 *Organic moments* – Tallós Prohászka István Gallery, Šamorín, Slovakia
 2019 *Membrane* – Crown, Šamorín, Slovakia
 2018 *Chronophobia* – Crown, Šamorín, Slovakia
 2018 *Irregular Notch* – Pistorýho palác, Bratislava, Slovakia
 2017 *Gap* – Banská Stiavnica, Slovakia
 2017 *Hue Anatomy* – Gallery DMK, Debrecen, Hungary
 2017 *Paintings* – Gallery of Július Barta, Štúrovo, Slovakia
 2016 *Synthetic paradise* – Tallós Prohászka István Gallery, Šamorín, Slovakia
 2016 Presentation at Axioma cafe and Gallery, Bratislava, Slovakia
 2014 *Beat em' up* – MiniArt Gallery, Bratislava, Slovakia
 2013 *Results may vary* – Tallós Prohászka István Gallery, Šamorín, Slovakia
 2012 *Angle* – Klub umelcov, Bratislava, Slovakia
 2011 *Amiability* – Musikschule, Wieselburg, Austria 1
 2011 *This is what I wanted* – Harmony gallery, Šamorín, Slovakia
 2011 *Maestro* – Aupark, Bratislava, Slovakia
 2010 *Starting point* – Tallós Prohászka István Gallery, Šamorín, Slovakia

Díjak:

3. helyezés a Live Performers Meeting – LPM rendezvényen, Amszterdam; FreshArt8 fődíjasa, Debrecen; 3. helyezés a Vjing – Signal fesztiválon, Prága; az Art Vision Vjing döntőse, Moszkva. Számtalan egyéni és csoportos kiállításon állított ki Magyarországon, Szlovákiában, Ausztriában, Romániában, Szlovéniában, Lengyelországban, USA-ban, Horvátországban, UK-ban, Olaszországban

„Képeim első ránézésre absztrakt kompozíciók, amelyek marginálisan utalnak tájra, esetleg űrtájra, vagy egy ablak mögötti tájra, ahol esőcseppek csapódtak ki, és nem engedik jól követni azt. Vágások formájában kilépnek a formátumból és raszterükön keresztül próbálunk keresni valamit a festmény mögött. Formai festési módjuk zavarja a nézőt azáltal, hogy elmosás, itatják vagy kiengedik a festéket, és megakadályozzák, hogy könnyen megragadja a témát. A festményen a táj digitális képét keresem, embertől mentes tájat, esetleg mesterséges világot. A digitális térben a festmény előképét keresve személytelenítem magam a képtől, ami tovább erősíti az ecset kerülését. A festék kiöntése vagy a kartonpapírral való szétterítés nagy teret ad a véletlennek. Néha a festmény befejezése után hirtelen valóságos elemek, arcok vagy alakok rejtőznek a festmény absztrakt szerkezetében. Maga a festmény arra szolgál, hogy megtisztítsa az elmét a mindennapi nyüzsgés lerakódásaitól.

Egyedül a stúdióban, többnyire éjszaka, egyfajta meditációs pozícióba kerülhetek, amelyben hol fel nem fedezett világok csendes monokróm területeit, hol ismeretlen terek furcsa szövevényét hozom létre. Animációimban többnyire nonfiguratív, absztrakt elemekkel operálok. Szeretem a nagy kontrasztokat és a jelentős ingadozásokat. Nem csak a textúrákról van szó minden esetben. A szekvenciák részben, töredékekben tartalmazhatnak valamilyen narratív reprezentációt. Szeretem a hibákat és a hülyeségeket vagy a nyílt értelmezéseket is a festészetben. Animációimban absztrakt tájakat, gyökereket, mikrovilágokat fedezek fel titokzatos hangok kíséretében. Szeretek kísérletezni analóg videotechnikával, de a digitális technológiával is. Lenyűgöznek a jelenlegi szoftverek, amelyekből ihletet, ötleteket merítek munkám festészeti részéhez.”

Elérhetőség: www.gaborszucs.com;
e-mail: info@gaborszucs.com

TÖRÖK BIANKA FESTŐMŰVÉSZ, ILLUSZTRÁTOR

(ÉRSEKÚJVÁR, 1991. MÁJUS 8.) SOMORJÁN ÉL

Tanulmányok:

A Budapesti Kommunikációs és Üzleti Főiskola Képi ábrázolás szakán (2012–2015), majd a Budapesti Metropolitan Egyetem Alkalmazott Művészeti Intézet Tervezőgrafika szakán (2015–2017) végezte tanulmányait. Illusztrációval, tervezőgrafikával foglalkozik. Munkásságát főképp csoportos kiállításokon prezentálja. Leggyakrabban budapesti – Brand/Pack, Dovin Galéria, ENTER, Műcsarnok, Nemzeti Galéria, Design hét/Startink point, METU, Aranyrajkszög, Tesla, Kiscelli Múzeum – helyszíneken.

Alkotásait főleg gyerekeknek szánja, könyvillusztráció, pop-up könyv vagy játék design formájában. A hagyományos festészeti és grafikai technikákat szabadon ötvözi a számítógépes utómunkával, de a térbeliséggel, a csomagolástechnikával is foglalkozik. Munkái játékosak, kreatívak és vidámak, ugyanakkor precízek.

Illusztrált könyvek:

- 2017 Monika Kompaníková: *Toddler Punk 1-2.*, Momenokel
- 2020 Diana Mašlejová: *Štefánia korunná princezná* (Stefánia koronahercegné), Bratislava
- 2021 Kovács Barnabás: *Az erdei Karácsony.* Pitypang
- 2021 Vida Nikoletta: *Erre varrjál gombot.* Women press
- 2022 Balla Margit: *Cicúr és a többiek.* Anser
- 2022 Kovács Barnabás: *A nagy szokás.* Pitypang

Publikációk, cikkek, interjúk:

- <https://www.asil.sk/bianka-torok>
- <https://www.paper-tales.torokovabianka.online>
- <https://uj szo.com/kultura/illusztraciok-fak-oleleseben>
- <https://ma7sk/tajaink/megvalosult-alomban-elek>
- <https://www.atempo.sk/hirek/93-interju/24710-nem-letezikolyan-kreativ-muhely-ahol-ne-szolna-zene-interju-torok-biankaval.html>
- <https://www.youtube.com/watch?v=PyPxQezQfsw&t=2318s>
- https://www.youtube.com/watch?v=niBEGR_cQsY

Elérhetőség: torokova.bianka@gmail.com

VÁMOS JÁNOS FESTŐMŰVÉSZ

(ÉRSEKÚJVÁR, 1995. FEBRUÁR 10.) JELENLEG PRÁGÁBAN ÉL

A felvidéki Szőgyénből származó Vámos János festőművész és formatervező 1995-ben született. Mesterdiplomát a Szlovák Műszaki Egyetem Dizájn Intézetében szerzett, mestere Baláz Martin formatervező volt. Szakdolgozatában a kortárs művészet és formatervezés terapeutikus hatásait vizsgálta, valamint az alkotás mint folyamat személyiségfejlesztő aspektusát. Vámos a formatervezés mellett leginkább festéssel foglalkozik. Munkája során a különféle technikák vegyítésével kísérletezik, alkotásaiban nagyrészt a saját múltjából és jelenéből kiragadott élményeket tárgyasítja. E terek és objektumok új kontextusba helyezésével hozza létre kompozícióit. Az elmúlt években több egyéni és csoportos, hazai és külföldi kiállításon vett részt. Szlovákián és Magyarországon kívül ezidáig Romániában, Szerbiában és Csehországban volt lehetősége bemutatkozni. A Godot Galéria szervezésében került megrendezésre 2019. október 2–13. között a Godot Young Generation Art Fair képzőművészeti kiállítás és vásár. A pályájuk elején álló 110 fiatal művész között Vámos János munkáit is bemutatatták.

Tanulmányok:

2020 Academy of Fine Arts in Prague, Painting Studio I/Prágai Képzőművészeti Akadémia, festői mesterképzés, Robert Šalanda műterme / School of Robert Šalanda
 2017–2019 Academy of Fine Arts and Design in Bratislava, evening figural drawing
 2017–2019 Slovak University of Technology in Bratislava, Industrial design, Master course
 2013–2017 Slovak University of Technology in Bratislava, Industrial design, Babachelor course

Kiállítások (válogatás):

2022 *Érezd magad otthon!* Limes Galéria, Komárno
 2022 *Érezd magad otthon!* Faur Zsófi Galéria, Budapest
 2022 *Kipakolás*, Barta Gyula Galéria, Párkány
 2021 *Felvidéki Szépművészeti Biennálé*, Komárno,
 2020 „Godot ART Fair” GODOT Kortárs Művészeti Intézet, Budapest
 2020 „Summer selection” Flat Gallery, Pozsony
 2020 „Határtalan képzőművészet” Szabadkai Kortárs Galéria, Szabadka, SRB
 2020 „Határtalan képzőművészet” Limes Galéria, Komárom, SK
 2020 „Otthonról haza” önálló kiállítás, Fest;tisztít Galéria, Budapest
 2019 „ZiggY Art Fair” Pintér Galéria és Aukciósház, Budapest,
 2019 „30 év a szlovákiai magyar képzőművészetből”, Csallóközi Múzeum, Dunaszerdahely

2019 „*Ďalší t'ah / Következő húzás*” Umelka, Pozsony

2019 „Godot Young Generation Art Fair” GODOT Kortárs Művészeti Intézet, Budapest,

2018 „*Szén / Ugalj*” Klein house, Szabadka, SRB

„Mi történik Vámos János képein? Feltárul az olaj, az akril, a vászon, a festékpisztoly lelki világa, a korabeli újságtépések montázs-indulata, a tompuló színek, az oldódó kontúrok verстана. A lírai történések terepe mindenfajta tudálékosság nélküli. Költői világ az övé, mely „*öncélú*” esztétikuma mellett a közvetlenség retorikájából sarjadó önleplezés kegyetlensége miatt érdekes. Traumatikus rezgésekre képes univerzális művészet az övé, melyben szinkdochikusan rétegződik egymásra a festészeti technikák magabiztos kezelése, a kontúrok és a foltok zeneisége (a kapcsolati dinamika partitúrái vagy zöreilejegyzései), az irodalmi szövegek filozofikuma és aprólékos megfigyelőkészsége. Vámos János anyanyelve alighanem a költészet. Az identitásköltészet feloldódó kontúrjaiból látomások és látletelek bontakoznak ki.” (Cseh Zoltán)

„Honnan jövök, hová tartok? Ezek a kérdések már egy ideje foglalkoztatnak. A Zsúr-projekt lezárása után, ahol a kamaszkor és felnőttkor közti évek egzisztenciális kérdéseivel, frusztrációival és krízishelyzeteivel foglalkoztam, úgy döntöttem, más szemszöveget választok. A festézetem szempontjából néhány kevésbé aktív hónap következett, amelyet diplomamunkám elméleti részének írásával, olvasással és gondolkodással töltöttem. Hovatovább gondolataim az egyén identitása felé terelődtek. Rendkívül fontosnak tartom, hogy az ember tisztában legyen a gyökereivel, hogy honnan jön, hogy meg tudja válaszolni a kérdés másik felét. Sajnos azt észlelem, hogy az emberek nagyrésze nem definiálta ezt magának kellően mélyrehatóan és kellő őszinteséggel. Az ebből fakadó bizonytalanság felszínes vagy akár torz képalkotáshoz vezethet, nem csak a külső világot illetően, de az önképet is...” (V. J.)

Elérhetőség:

facebook.com/vamosjanosart;

instagram: @vamos_janos;

web: janosvamos.com;

e-mail: vajani02@gmail.com

Kiállítás-részlet, Limes Galéria, 2022

ZEMAN ZOLTÁN TERVEZŐGRAFIKUS MŰVÉSZ

(SZEPSI, 1987)

Tanulmányok:

- 2018– Multimédia művészet DLA, MOME Doktori Iskola, Budapest
 2013–2015 Tervezőgrafika MA, Vizuális Művészeti Tanszék, Eszterházy Károly Főiskola, Eger
 2009–2012, Elektronikus Ábrázolás BA, Vizuális Művészeti Tanszék, Eszterházy Főiskola, Eger
 2007–2009 Elektronikus Grafikus OKJ, Eventus, Eger

A Felvidékről származó, jelenleg Felsőtárkányban élő szabadúszó tervezőgrafikus és tanár. Alap- és mesterképzését az egi Eszterházy Károly Egyetem Média és Design Tanszékén végezte, ahol a tanári kart is erősíti, valamint doktorandusz a budapesti Moholy-Nagy Művészeti Egyetemen. Alkotásai több szakterületet is felölelnek, a plakátművészettől kezdve a tipográfián, kiadványtervezésen át a logótervezésig.

Szakmai pálya:

- 2019 – Tanársegéd; 2016–2019 – Művésztanár;
 2015–2016 – Óraadó tanár, Eszterházy Károly Egyetem, Média és Design Intézet, Eger; 2015 – Tervezőgrafikus – Hyper Creators grafikai stúdió, Budapest, 2013 – tervezőgrafikus – Rovás Alkotócsoport, Kassa

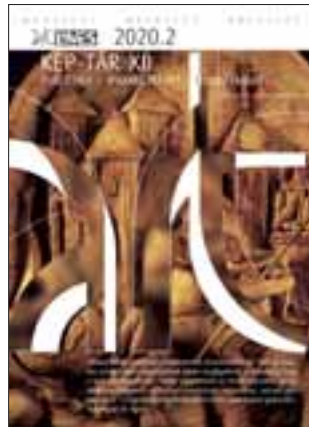
Pályázati díjak:

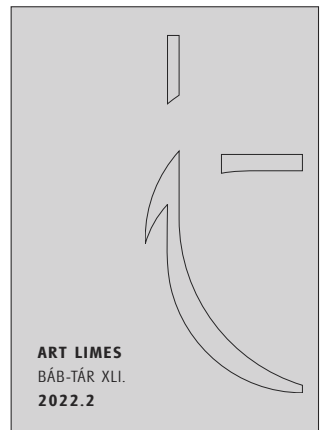
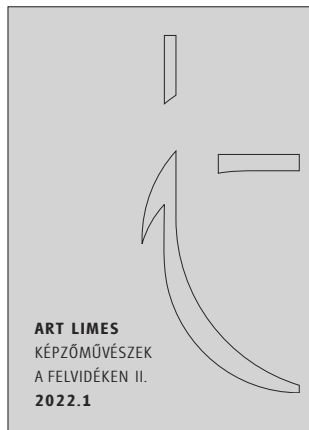
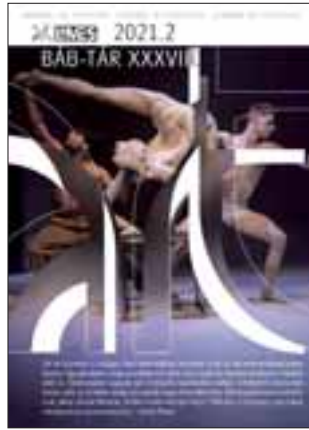
- 2013 Megújuló Energiapark logópályázat (Debrecen) – I. hely
 2013 Lake Country Brewery logópályázat (Wisconsin, USA) – II. hely
 2013 Battle Arts Academy logópályázat (Ontario, Canada, – II. hely
 2013 Hungarikum logópályázat (Budapest) – legjobb 8 alkotás
 2013 Citizen 2020, Nemzetközi plakátpályázat (Skopje, Macedónia) – legjobb 50 alkotás
 2014 Magyar Pszichoanalitikus Egyesület logópályázat (Budapest) – I. hely
 2014 Humántapéták, MMA óriásplakát pályázata (Budapest) – legjobb 10 alkotás

- 2014 Döntsd le a falakat! – Az ARC kreatív plakátpályázata (Budapest) – legjobb 35 alkotás
 2015 Te hogyan tennéd jobbá a világot? – ARC pályázat (Budapest) – legjobb 30 pályamű
 2015 Behance Portfolio Reviews, Eger – II. hely
 2018 MATT különdíj, Graphifest kiállítás, Tesla, Budapest

Elérhetőség: <http://zemanzoltan.com/>

ARCANUM DIGITALIS
TUDOMÁNYTÁR

ART LIVES

Art Lives 1992–2015

DVD

KERESHETŐ HASONMÁS

Megjelent DVD-n az Arcanum-Adatbázis Kft. kiadásában a LIMES tudományos-történelmi szemle valamennyi száma (25 évfolyam, 95 szám, 14 000 oldal.) További információk a kiadó honlapján

MEGJELENT SZÁMAINK:

2003/1. szám – BÁBOK ÉS BÁBUK (elfogyott)	–
2003/2. szám – A PASZTELL (elfogyott)	495 Ft
2004/1-2. szám – DIKTATÚRA ÉS MŰVÉSZET I-II.	990 Ft
2004/3-4. szám – A GYERMEKKÖNYV-ILLUSZTRÁCIÓ I-II. (elfogyott)	990 Ft
2006/1. szám – BÁB-TÁR I. (elfogyott)	–
2006/2-3. szám – BÁB-TÁR II-III.	990 Ft
2006/4 – 2007/1. szám – Magyar illusztráció Bolognában (elfogyott)	850 Ft
2007/2. szám – BÁB-TÁR IV.	650 Ft
2007/3. szám – Kihelyezett tagozat	850 Ft
2007/4. szám – BÁB-TÁR V.	850 Ft
2008/1. szám – A gyermekkönyv-illusztráció IV.	850 Ft
2008/2. szám – Képzőművészek Esztergomban a 20. században	850 Ft
2008/3. szám – BÁB-TÁR VI.	850 Ft
2008/4. szám – ÜVEGSZOBRA SZAT	850 Ft
2008/5. szám – BÁB-TÁR VII.	850 Ft
2009/1. szám – Gyermekkönyv-illusztráció V.	850 Ft
2009/2. szám – Gyermekkönyv-illusztráció VI.	850 Ft
2009/3. szám – Wehner-Vernissage	850 Ft
2009/4. szám – BÁB-TÁR VIII.	850 Ft
2009/5. szám – Fémszobrá szok Tatabányán	850 Ft
2009/6. szám – BÁB-TÁR IX.	850 Ft
2010/1. szám – BÁB-TÁR X.	850 Ft
2010/2. szám – BÁB-TÁR XI.	850 Ft
2010/3. szám – Gyermekkönyv-illusztráció VII.	850 Ft
2010/4. szám – Gyermekkönyv-illusztráció VIII.	850 Ft
2011/1. szám – BÁB-TÁR XII.	850 Ft
2011/2. szám – Képzőművészek Tatabányán a 20. században	850 Ft
2011/3. szám – Gyermekkönyv-illusztráció IX.	
A képiró: Kass János, 1. rész	850 Ft
2011/4. szám – Gyermekkönyv-illusztráció X.	850 Ft
2012/1. szám – BÁB-TÁR XIII.	850 Ft
2012/2. szám – IPARMŰVESSÉG I.	1.000 Ft
2012/3. szám – A KÉPÍRÓ, KASS JÁNOS	1.000 Ft
2012/4. szám – BÁB-TÁR XIV.	1.000 Ft
2013/1. szám – IPARMŰVESSÉG II.	1.000 Ft
2013/2. szám – IPARMŰVESSÉG III.	1.000 Ft
2013/3. szám – BÁB-TÁR XV.	1.000 Ft
2013/4. szám – BÁB-TÁR XVI.	1.000 Ft
2013/5. szám – Képzőművészek Dorogon I.	1.000 Ft
2014/1. szám – Képzőművészek Dorogon napjainkban	1.000 Ft
2014/2. szám – BÁB-TÁR XVII.	1.000 Ft
2014/3. szám – KÉP-TÁR I.	1.000 Ft

2014/4. szám – KÉP-TÁR II.	1.000 Ft
2015/1. szám – BÁB-TÁR XVIII.	1.000 Ft
2015/2. szám – BÁB-TÁR XIX.	1.000 Ft
2015/3. szám – A képíró: Kass János, 3. rész	1.000 Ft
2015/4. szám – Képzőművészek Tata városában I. kötet	1.000 Ft
2015/4. szám – Képzőművészek Tata városában II. kötet	1.000 Ft
2015/5. szám – BÁB-TÁR XX.	1.000 Ft
2016/1. szám – KÉP-TÁR III.	1.000 Ft
2016/2. szám – BÁB-TÁR XXI.	1.000 Ft
2016/3. szám – BÁB-TÁR XXII.	1.000 Ft
2016/4. szám – KÉP-TÁR IV.	1.000 Ft
2016/5. szám – BÁB-TÁR XXIII.	1.000 Ft
2016/6. szám – BÁB-TÁR XXIV.	1.000 Ft
2017/1. szám – BÁB-TÁR XXV.	1.000 Ft
2017/2. szám – BÁB-TÁR XXVI.	1.000 Ft
2017/3. szám – BÁB-TÁR XXVII.	1.000 Ft
2017/4. szám – KÉP-TÁR V. – I. rész	1.000 Ft
2017/5. szám – KÉP-TÁR V. – II. rész	1.000 Ft
2017/6. szám – BÁB-TÁR XXVIII.	1.000 Ft
2018/1. szám – BÁB-TÁR XXIX.	1.000 Ft
2018/2. szám – KÉP-TÁR VI. Képzőművészek Esztergomban I.	1.000 Ft
2018/3. szám – KÉP-TÁR VII. Képzőművészek Esztergomban II/1.	1.000 Ft
2018/4. szám – KÉP-TÁR VIII. Képzőművészek a Vajdaságban	1.000 Ft
2018/5. szám – BÁB-TÁR XXX.	1.000 Ft
2018/6. szám – KÉP-TÁR IX.	1.000 Ft
2019/1. szám – BÁB-TÁR XXXI.	1.000 Ft
2019/2. szám – KÉP-TÁR X. Képzőművészek Esztergomban II/2.	1.500 Ft
2019/3. szám – BÁB-TÁR XXXII. – Budapest Bábszínház '70	1.000 Ft
2019/4. szám – BÁB-TÁR XXXIII.	1.000 Ft
2019/5. szám – BÁB-TÁR XXXIV.	1.000 Ft
2020/1. szám – BÁB-TÁR XXXV.	1.000 Ft
2021/2. szám – BÁB-TÁR XXXVIII.	1.000 Ft
2021/3. szám – BÁB-TÁR XXXIX.	1.000 Ft
2021/4. szám – KÉP-TÁR XVI.	1.000 Ft
2021/5. szám – BÁB-TÁR XL.	1.000 Ft
2021/6. szám – KÉP-TÁR XVII.	1.000 Ft

Folyóirataink megvásárolhatók:

- Budapesten: Írók Boltja (Andrássy út 45.)
- Komárom-Esztergom megyében és országosan a LAPKER terjesztésében

Megrendelhető: Könyvtárellátó Kht., 1134 Budapest, Váci út 19.

Kernstok Alapítvány/Art Limes Szerkesztősége, 2800 Tatabánya, Kós Károly u. 3. fsz. 3.

E-mail: viragjeno46@gmail.com

Honlapjaink: www.artlimes.hu; www.limesfolyoirat.hu

MEGJELENT ILLUSZTRÁCIÓS SZÁMAINK:

2004/3.4. szám – A gyermekkönyv-illusztráció I-II. (elfogyott)	---
2006/4 – 2007/1. szám – Magyar illusztráció Bolognában – III. (elfogyott)	---
2008/1. szám – A gyermekkönyv-illusztráció IV.	850 Ft
2009/1. szám – Gyermekkönyv-illusztráció V.	850 Ft
2009/2. szám – Gyermekkönyv-illusztráció VI.	850 Ft
2010/3. szám – Gyermekkönyv-illusztráció VII.	850 Ft
2010/4. szám – Gyermekkönyv-illusztráció VIII.	850 Ft
2011/3. szám – Gyermekkönyv-illusztráció IX. – A képíró: Kass János 1.	850 Ft
2011/4. szám – Gyermekkönyv-illusztráció X.	850 Ft

További képző- és iparművészeti számainkban is szerepel egy-egy összeállítás az illusztrációról! Így pl. legutóbbi, 2018/6. KÉP-TÁR IX. számunkban Szurcsik József: Az illusztrációs szakma kérdései, valamint Révész Emese: Szabad játéktér. Kortárs magyar illusztráció című cikke. A megjelent számok részletes tartalma honlapunkon található: www.artlimes.hu;

KÖZLEMÉNYEK:

- 2020-ban megjelenő számaink megrendelhetők (részben a régi számok is) a szerkesztő vagy a szerkesztőség e-mailjén: viragjeno46@gmail.com; info@artlimes.hu; valamint megvásárolhatók az Írók Boltjában. A LIMES című egykori történelmi-tudományos szemle egyes számai az MNL Komárom-Esztergom Megyei Levéltártól rendelhetők meg.